DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

9 listopada Nr. 31 Rok 1934.

Cena numeru niniejszego zł 2,50, z przesyłką zwyczajną zł 2,90, poleconą zł 3,20. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 mm szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 12.12.29, tel. Administracji Min. Sk. 11.05.08.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P.K.O. Nr. 30305.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

ZARZĄDZENIA MINISTRA SKARBU:

OBWIESZCZENIA MINISTRÓW:

OKOLNIKI MINISTERSTWA SKARBU:

OBWIESZCZENIE PRZEWODNICZĄCEGO RADY SPÓŁDZIELCZEJ:

WYKŁADNIA USTAWY O OPŁATACH STEMPLOWYCH:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

OGŁOSZENIA.

Wyszły z druku Nr. Nr. 92—97 Dziennika Ustaw, zawierające między innemi:

w Nr 92 poz. 826 — rozporządzenie Ministrów Spraw Wojskowych i Spraw Wewnętrznych z dn. 3 września 1934 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu i Sprawiedliwości o trybie i zasadach postępowania komisyj szacunkowych do spraw o odszkodowania w rejonach bezpieczeństwa przy Wojskowych Zakładach Amunicyjnych oraz składach amunicji i materjałów wybuchowych,

„ „ 92 „ 827 — rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dn. 1 października 1934 r. w sprawie przyjmowania weksli, płatnych w siedzibie miejscowego Urzędu Pocztowego do zaprotestowania,

„ „ „ „ 830 — Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 13 października 1934 r. w sprawie uchylenia rozporządzenia z dnia 2 maja 1933 r. o paczkach tytoniowych,

„ „ 94 „ 848 — Rozp. Prez. R. P. z dnia 24 października 1934 r. o własności lokali,

„ „ „ „ 853 — Rozp. Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 października 1934 r. o sposobie ujawniania w księgach hipotecznych prawa odrębnej własności lokalu i innych praw rzeczowych na tych lokalach,

„ „ 95 „ 855 — Rozp. Prez. R. P. z dnia 24 października 1934 r. o zmianie ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznem,

„ „ „ „ 856 — Rozp. Prez. R. P. z dnia 24 października 1934 r. w sprawie zmiany ustawy z dnia 23 mar-
857 — ca 1932 r. o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów Wojsk Polskich i Polskiej Marynarki Wojennej,

„ „ „ „ 860 — Rozp. Prez. R. P. z dnia 24 października 1934 r. o Komunalnych Kasach Oszczędności.

369.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 24 października 1934 r.

w sprawie zmiany przepisów o monopolu spirytusowym i o sprzedaży napojów alkoholowych.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 221) postanawiam co następuje:

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 586), zmienionem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 615), wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 43 w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie następujące:

„W opłacie monopolowej od 1 litra 100% spirytusu na cele konsumcyjne mieścić się będzie udział na rzecz związków komunalnych i samorządu wojewódzkiego w wysokości 12% obowiązującej w każdym czasie opłaty monopolowej (art. 14).";

2) w art. 60 ustęp 1 otrzymuje brzmienie następujące:

„1. Na sprzedaż wszelkich napojów alkoholowych oraz spirytusu na cele domowo - lecznicze, z wyjątkami, o których mowa w ust. 2 i 3, potrzebne jest zezwolenie władzy skarbowej.";

3) w art. 60 ustęp 3 otrzymuje brzmienie następujące:

„3. Sprzedaż napojów alkoholowych o zawartości do 4,5% alkoholu oraz sprzedaż piwa odbywa się w trybie zgłoszenia (rejestracji) na warunkach, ustalanych przez Ministra Skarbu.";

4) w art. 62 ustęp 10 otrzymuje brzmienie następujące:

„10. Minister Skarbu jest upoważniony do przeprowadzania w drodze rozporządzeń zmian w opłatach od hurtowej i detalicznej sprzedaży spirytusu i napojów alkoholowych, ustalonych w załączonej taryfie, pod warunkiem nieprzekraczania wysokości tych opłat, określonej w taryfie. W miejscowościach, liczących do 5.000 mieszkańców, Minister Skarbu może uchylać pobieranie tych opłat.".

Art. 2. (1) Uchyla się art. 1, 3, 4 lit. e), art. 6, 7, 24 i 25 ustawy z dnia 21 marca 1931 r. o ograniczeniach w sprzedaży, podawaniu i spożyciu napojów alkoholowych (przeciwalkoholowej) (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 423); w art. 4 lit. a) tej ustawy skreśla się wyrazy: „i przystani statków", wyrazy: „kolejowych pierwszej i drugiej klasy na stacjach węzłowych, końcowych i granicznych" oraz wyrazy: „na stacjach końcowych i granicznych".

(2) Przepisy art. 2, 4 i 5 tejże ustawy nie dotyczą piwa.

Art. 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Marjan Zyndram-Kościałkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *W. Jędrzejewicz*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*

Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*

Minister Opieki Społecznej: *Jerzy Paciorkowski*

Minister Poczt i Telegrafów: *E. Kaliński*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 października 1934 r. Nr. 96, poz. 863).

370.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 24 października 1934 r.

o pośrednictwie ubezpieczeniowem.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 221) postanawiam co następuje:

Przepisy ogólne.

Art. 1. (1) Za pośredniczenie ubezpieczeniowe uważa się:

1) zawieranie za wynagrodzeniem umów ubezpieczenia w imieniu zakładu ubezpieczeń,

2) pośredniczenie za wynagrodzeniem w zawieraniu umów ubezpieczenia.

(2) Pośredniczenie to wolno wykonywać tylko z zachowaniem przepisów rozporządzenia niniejszego.

(3) Pośredniczenie mogą wykonywać wyłącznie:

1) ajenci ubezpieczeniowi (art. 4),

2) maklerzy ubezpieczeniowi (art. 10).

Art. 2. Wyłącza się z pod działania rozporządzenia niniejszego:

1) zawieranie umów ubezpieczenia w charakterze członka zarządu zakładu ubezpieczeń lub na podstawie prokury;

2) pośredniczenie w ubezpieczeniach na życie przez władze zrzeszeń i związków na rzecz ich członków, rodzin członków, osób zatrudnionych w tych zrzeszeniach i związkach oraz u ich członków — w zakresie umowy zawartej z zakładem ubezpieczeń;

3) pośredniczenie przez urzędy i instytucje państwowe i samorządowe oraz pracowników tych instytucyj w zakresie umowy zawartej przez urząd lub instytucję państwową albo samorządową z zakładem ubezpieczeń;

4) pośredniczenie w zakresie działalności pracowniczych kas ubezpieczeniowych, podlegających nadzorowi Ministra Opieki Społecznej;

5) pośredniczenie przy zawieraniu umów reasekuracyjnych.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze w niczem nie narusza zobowiązań Państwa, wypływających z umów międzynarodowych.

Ajenci.

Art. 4. (1) Ajentem ubezpieczeniowym jest osoba, której zakład ubezpieczeń powierzył stałe pośredniczenie ubezpieczeniowe (art. 1).

(2) Zakład ubezpieczeń obowiązany jest zgłosić ajenta do rejestru ajentów ubezpieczeniowych (art. 5) w ciągu 7 dni od dnia powierzenia ajentowi stałego pośredniczenia ubezpieczeniowego. Prawo zgłoszenia do rejestru służy również ajentowi.

Art. 5. Rejestr ajentów ubezpieczeniowych prowadzi władza nadzorcza (art. 12). Zakład ubezpieczeń ma prawo otrzymania za opłatą wypisu z rejestru.

Art. 6. (1) Władza nadzorcza odmówi wpisania do rejestru, jeżeli zgłoszona osoba nie posiada:

1) obywatelstwa polskiego,

2) dostatecznych kwalifikacyj moralnych,

3) dostatecznych kwalifikacyj do wykonywania zawodu ajenta ubezpieczeniowego, w szczególności znajomości języka polskiego w mowie i piśmie.

(2) Jeżeli władza nadzorcza w ciągu 6 tygodni od daty otrzymania zgłoszenia nie zawiadomi zakładu ubezpieczeń o odmowie wpisania do rejestru, uważa się, że wpis został dokonany.

(3) O odmowie wpisania do rejestru władza nadzorcza zawiadamia ajenta.

(4) Imię i nazwisko osoby, której odmówiono wpisania do rejestru, władza nadzorcza podaje do wiadomości wszystkim zakładom ubezpieczeń. Osoby takiej nie wolno zatrudniać w charakterze ajenta ubezpieczeniowego od daty otrzymania tego zawiadomienia.

(5) Władza nadzorcza skreśla ajenta z rejestru, jeżeli okaże się, że nie posiadał on lub utracił którykolwiek z warunków, wskazanych w ust. 1. W tym przypadku stosuje się odpowiednio przepisy ust. 3 i 4 artykułu niniejszego. Skreślenie może nastąpić również w razie niewykonywania zawodu ajenta dłużej niż przez przeciąg jednego roku.

Art. 7. (1) Ajent obowiązany jest:

1) mieć wywieszone w swym lokalu pełnomocnictwo do pośredniczenia;

2) okazać stronie przy pierwszej czynności zmierzającej do zawarcia umowy ubezpieczenia dokument, stwierdzający poruczony mu zakres uprawnień;

3) przesyłać zakładowi ubezpieczeń sprawozdania, dokumenty, zainkasowane składki i zaliczki na te składki — w sposób i w terminach, umówionych z zakładem ubezpieczeń;

4) zwrócić zakładowi ubezpieczeń pełnomocnictwo oraz wszelkie wydane mu legitymacje, akty, księgi, druki i t. p., o ile pełnomocnictwo z jakichkolwiek powodów wygasło, albo w całości lub w części zostało cofnięte, tudzież gdy ajent został skreślony z rejestru;

5) zachować tajemnice handlowe i techniczne zakładu ubezpieczeń, a w szczególności zachować w tajemnicy wszystkie wiadomości o zakładzie ubezpieczeń, zdobyte przezeń w czasie trwania umowy ajencyjnej z tym zakładem, o ile wiadomości te były zastrzeżone przez zakład ze względów konkurencyjnych jako poufne lub o ile ujawnienie ich może narazić zakład na szkodę; zachowanie tajemnicy obowiązuje zarówno podczas trwania stosunku ajencyjnego, jako też i po rozwiązaniu tego stosunku.

(2) Ajentowi nie wolno udzielać ubezpieczającemu ani ubezpieczonemu żadnych korzyści z wynagrodzenia za pośredniczenie.

Pomocnicy ajentów ubezpieczeniowych.

Art. 8. (1) Pomocnikiem ajenta ubepieczeniowego jest osoba, którą ajent posługuje się przy wykonywaniu pośredniczenia ubezpieczeniowego.

(2) Do pomocnika ajenta ubezpieczeniowego stosuje się odpowiednio przepis art. 7 ust. 1 pkt. 2).

Art. 9. (1) Ajent ubezpieczeniowy jest obowiązany zgłosić każdego swego pomocnika bezpośrednio władzy nadzorczej, która prowadzi wykaz pomocników.

(2) Do czasu zgłoszenia pomocnika nie wolno ajentowi posługiwać się pracą pomocnika przy wykonywaniu pośredniczenia ubezpieczeniowego.

(3) Władza nadzorcza może zakazać ajentowi zatrudniania danego pomocnika, jeżeli uzna, że pomocnik ajenta ubezpieczeniowego nie posiada dostatecznych kwalifikacyj moralnych lub że działalność jego wpływa ujemnie na prawidłowy rozwój ubezpieczeń.

Maklerzy.

Art. 10. (1) Maklerem ubezpieczeniowym jest osoba, która nie pozostając w stałym stosunku umownym z zakładem ubezpieczeń działa na podstawie zlecenia zawarcia lub zapośredniczenia umowy ubezpieczenia.

(2) Zawód maklera ubezpieczeniowego można wykonywać wyłącznie za zezwoleniem władzy nadzorczej.

(3) O udzieleniu zezwolenia władza nadzorcza decyduje według swobodnego uznania.

Art. 11. Maklerowi nie wolno udzielać ubezpieczającemu ani ubezpieczonemu żadnych korzyści z wynagrodzenia za pośredniczenie.

Nadzór państwowy.

Art. 12. (1) Władzą nadzorczą nad pośrednikami ubezpieczeniowymi jest Minister Skarbu, którego organem w tym zakresie jest Państwowy Urząd Kontroli Ubezpieczeń.

(2) Władza nadzorcza ma prawo kontroli działalności pośredników oraz żądania od nich wyjaśnień.

Art. 13. Władza nadzorcza po wysłuchaniu opinji Państwowej Rady Ubezpieczeniowej może ustalać maksymalne normy wynagrodzenia za pośredniczenie przy zawieraniu umów ubezpieczenia w poszczególnych działach ubezpieczeń.

Art. 14. Ajenci ubezpieczeniowi, ich pomocnicy oraz maklerzy obowiązani są do uiszczania opłat za nadzór nad ich działalnością. Wysokość tych opłat, sposób ich określania i tryb ściągania oraz

udział zakładów ubezpieczeń w poborze tych opłat ustala Minister Skarbu w drodze rozporządzeń.

Art. 15. (1) W razie naruszenia przez pośrednika ubezpieczeniowego przepisów prawa, obowiązków staranności sumiennego kupca lub zasad dobrej wiary oraz w przypadku świadomego zatrudnienia pomocnika, do którego został zastosowany przepis art. 9 ust. 3, może być — niezależnie od ewentualnej odpowiedzialności karno - sądowej — nałożona na pośrednika w postępowaniu dyscyplinarnem jedna z następujących kar:

1) ostrzeżenie,
2) upomnienie,
3) nagana,
4) kara pieniężna do 1.000 zł,
5) skreślenie ajenta z listy ajentów lub też cofnięcie maklerowi zezwolenia na działalność.

(2) Kary dyscyplinarne orzeka komisja dyscyplinarna. Od orzeczenia komisji dyscyplinarnej służy odwołanie do wyższej komisji dyscyplinarnej. Skład tych komisyj oraz tryb ich postępowania określa w drodze rozporządzenia Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

(3) Kary pieniężne podlegają ściągnięciu w trybie administracyjnym. Kwoty z tego źródła płynące będą użyte przez Państwowy Urząd Kontroli Ubezpieczeń na cele, związane z kształceniem zawodowem pośredników ubezpieczeniowych.

Art. 16. Decyzje władzy nadzorczej, wydawane na podstawie rozporządzenia niniejszego, są ostateczne w toku instancyj. Decyzje w sprawie nałożenia kar dyscyplinarnych nie podlegają zaskarżeniu do Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Zrzeszenia ajentów.

Art. 17. Jeżeli władza nadzorcza uzna, że zawodowe zrzeszenie ajentów ubezpieczeniowych ze względu na swą liczebność, organizację i wytyczne działalności może być uznane za ogólną reprezentację ajentów ubezpieczeniowych danego terenu lub danej dziedziny ubezpieczeniowej, może powierzyć temu zrzeszeniu prowadzenie akcji kształcenia ajentów, zapewnić mu udział w komisjach egzaminacyjnych oraz zasięganie opinji zrzeszenia przed wpisaniem ajenta do rejestru i skreśleniem z rejestru — pod warunkiem jednak, że statut zrzeszenia zostanie uzgodniony z władzą nadzorczą i będzie zawierał przepisy, że nie może być zmieniony bez zezwolenia władzy nadzorczej oraz że władza nadzorcza ma prawo delegować do zrzeszenia na jego koszt specjalnego komisarza, uprawnionego do wglądu we wszystkie akty zrzeszenia, do udziału w posiedzeniach wszystkich władz zrzeszenia i zawieszania ich uchwał.

Przepisy karne.

Art. 18. (1) Kto, będąc członkiem władzy zakładu ubezpieczeń, wykracza przeciwko przepisowi art. 4 ust. 2 przez niezgłoszenie ajenta do rejestru, albo korzysta z usług pośrednika nie posiadającego uprawnień do pośredniczenia ubezpieczeniowego — podlega karze grzywny do 3.000 zł.

(2) Tej samej karze podlega:

1) kto, będąc ajentem ubezpieczeniowym, wykracza przeciwko przepisowi art. 9 ust. 1 przez niezgłoszenie pomocnika do wykazu,

2) kto bez zezwolenia władzy wykonywa zawód maklera ubezpieczeniowego.

(3) Sprawy o wykroczenia, określone w artykule niniejszym, należą do właściwości władz administracji ogólnej.

Przepisy przejściowe.

Art. 19. (1) Minister Skarbu może w drodze rozporządzeń dopuszczać na okres czasu, w jakim według jego uznania będą wymagały tego warunki gospodarcze, formy pośredniczenia, niewymienione w art. 1, i określać warunki ich dopuszczenia.

(2) Do pośredników ubezpieczeniowych, dopuszczonych w drodze rozporządzeń Ministra Skarbu, będą stosowane przepisy o odpowiedzialności karnej i dyscyplinarnej takie same, jak co do ajentów i maklerów ubezpieczeniowych.

Art. 20. (1) Zakłady ubezpieczeń obowiązane są w ciągu dwóch miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia niniejszego zgłosić do rejestru zatrudnionych u siebie ajentów.

(2) Jeżeli władza nadzorcza w ciągu trzech miesięcy od daty otrzymania zgłoszenia nie zawiadomi zakładu ubezpieczeń o odmowie wpisania ajenta do rejestru ajentów — uważa się, że wpis został dokonany.

(3) Osoby niezgłoszone do rejestru w tym terminie oraz osoby, które nie zostaną wpisane do rejestru, tracą prawo do wykonywania pośredniczenia ubezpieczeniowego.

(4) Osoby, które zostaną wpisane do rejestru ajentów ubezpieczeniowych, obowiązane są w ciągu dwóch miesięcy od daty zawiadomienia ich o wpisie zgłosić władzy nadzorczej swych pomocników. Do niezgłoszonych w tym terminie pomocników będzie zastosowany przepis art. 9 ust. 2.

(5) Osoby, wykonywujące zawód maklera ubezpieczeniowego w dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego, winny w ciągu trzech miesięcy od tego dnia wnieść do władzy nadzorczej podanie o udzielenie zezwolenia na dalszą działalność. W razie niewniesienia podania tracą one prawo z upływem tego terminu do wykonywania zawodu maklera ubezpieczeniowego.

Przepisy końcowe.

Art. 21. Upoważnia się Ministra Skarbu do ustalania w drodze rozporządzeń formy zgłaszania ajentów ubezpieczeniowych do rejestru i pomocników ajentów do wykazu, trybu prowadzenia rejestru ajentów, treści pełnomocnictw i legitymacyj, wydawanych przez zakłady ubezpieczeń ajentom, treści legitymacyj, wydawanych pomocnikom ajentów, zasad rachunkowości i sprawozdań ajentów, kwalifikacyj moralnych i zawodowych, potrzebnych do wykonywania zawodu pośrednika ubezpieczeniowego, oraz do określania sposobu kształcenia ajentów i tworzenia komisyj egzaminacyjnych dla pośredników, jak również postępowania przed temi komisjami i programu egzaminów.

Art. 22. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z interesowanymi ministrami.

Art. 23. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1935 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*
Minister Spraw Wewnętrznych:
Marjan Zyndram-Kościałkowski
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*
Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*
Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*
Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *W. Jędrzejewicz*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*
Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*
Minister Opieki Społecznej: *Jerzy Paciorkowski*
Minister Poczt i Telegrafów: *E. Kaliński*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 października 1934 r. Nr. 96, poz. 864).

371.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 24 października 1934 r.

o przerachowaniu niektórych należności.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 221) postanawiam co następuje:

Art. 1. Należności z wszelkiego rodzaju rachunków bieżących, wkłady (lokaty) terminowe i bezterminowe obywateli polskich, istniejące przed dniem 1 stycznia 1919 r. w byłych rosyjskich i ukraińskich oddziałach banków polskich, przerachowuje się na 5% z zastosowaniem przepisów § 17 ust. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań prywatno-prawnych (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 30, poz. 213) ze zmianami, wynikającemi z rozporządzenia niniejszego.

Art. 2. (1) Zobowiązania, wyrażone w karbowańcach i hrywnach ukraińskich, uważa się za wyrażone w rublach w stosunku:

1 rubel = 1 karbowańcowi = 2 hrywnom.

(2) W przypadkach zastosowania zdania trzeciego ust. 5 § 17 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań prywatno-prawnych przerachowuje się sumy, wyrażone w rublach, karbowańcach lub hrywnach, na marki polskie według stosunku:

1 rubel = 2,16 markom polskim.

Art. 3. Przerachowanie dokonywa się na dzień 30 czerwca 1924 r. z doliczeniem odsetek zaległych, a nieprzedawnionych, zgodnie z przepisami tomu X cz. I Zwodu Praw.

Art. 4. W przypadkach udowodnionego żądania zapłaty przed dniem 1 lutego 1919 r. należności wymienione w art. 1 przerachowuje się według skali następującej:

przy sumie do 5.000 rubli — 1 rubel rosyjski=0,20 zł,
przy sumie do 100.000 rubli — pierwsze 5.000 rb. = 1.000 zł, każdy dalszy rubel = 0,10 zł,
przy sumie ponad 100.000 rubli — pierwsze 100.000 rb. = 10.500 zł, każdy dalszy rubel = 0,05 zł.

Art. 5. Do należności, wymienionych w art. 1 rozporządzenia niniejszego, nie stosuje się przepisów § 29 lit. d) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań prywatno-prawnych oraz § 41 lit. b) co do winy dłużnika.

Art. 6. (1) Należności przerachowane nie ulegają oprocentowaniu od 30 czerwca 1924 r. do dnia wejścia w życie rozporządzenia niniejszego.

(2) Od dnia wejścia w życie rozporządzenia niniejszego przerachowane należności będą oprocentowane na 3% w stosunku rocznym.

Art. 7. Z należności, przerachowanych na podstawie rozporządzenia niniejszego, powinno być spłacone:

20% należności przerachowanej — do dnia 1 listopada 1935 r.,
30% należności przerachowanej — do dnia 1 listopada 1936 r.,
50% należności przerachowanej — do dnia 1 listopada 1937 r.

Art. 8. Przepisy rozporządzenia niniejszego stosuje się również do spraw, toczących się w sądzie. Jeżeli została wniesiona skarga kasacyjna, a Sąd Najwyższy nie uchyla zaskarżonego wyroku — sam dokona przerachowania należności w myśl przepisów rozporządzenia niniejszego.

Art. 9. Należności, wymienione w art. 1, należy, pod rygorem ich utraty, zgłosić w banku listem poleconym do dnia 1 lutego 1935 r., a jeżeli bank w ciągu 3 miesięcy od zgłoszenia nie uzna ich na piśmie, — wytoczyć o nie powództwo w ciągu dalszych 3 miesięcy.

Art. 10. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Skarbu i Sprawiedliwości.

Art. 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*
Minister Spraw Wewnętrznych:
Marjan Zyndram-Kościałkowski
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*
Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*
Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*
Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *W. Jędrzejewicz*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*
Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*
Minister Opieki Społecznej: *Jerzy Paciorkowski*
Minister Poczt i Telegrafów: *E. Kaliński*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 października 1934 r. Nr. 96, poz. 865).

372.
ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 24 października 1934 r.

w sprawie opodatkowania spadków i darowizn na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 221) postanawiam co następuje:

Art. 1. Na obszar górnośląskiej części województwa śląskiego rozciąga się moc obowiązującą przepisów następujących:

1) art. 10, 18, 21 (z wyjątkiem ustępu ostatniego), 23, 24, 26 — 29, 37, 38 i 41 ustawy z dnia 29 maja 1920 r. w przedmiocie zmiany przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn (Dz. U. R. P. Nr. 49, poz. 299);

2) art. 22 tejże ustawy — z tą zmianą, że wyrazy: „50.000 marek polskich" zastępuje się wyrazami: „210 zł";

3) dwóch ostatnich ustępów art. 35 tejże ustawy w brzmieniu, ustalonem w art. 5 ustawy z dnia 31 marca 1922 r. w przedmiocie zmiany niektórych przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 263);

4) ustępu pierwszego art. 40 tejże ustawy — z tą zmianą, że skreśla się wyrazy: „i 39";

5) art. 6 ustawy z dnia 31 marca 1922 r. w przedmiocie zmiany niektórych przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn;

6) ustępów pierwszego i drugiego art. 20 ustawy z dnia 24 marca 1923 r. w przedmiocie wyrównania opłat stemplowych oraz podatków: spadkowego i od darowizn (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 296).

Art. 2. Art. 37, wymieniony w art. 1 pkt. 1), ma zastosowanie również do podatku od darowizn.

Art. 3. (1) Rozporządzenie niniejsze ma zastosowanie w przypadkach, w których do dnia jego wejścia w życie nie został sporządzony nakaz płatniczy, zawierający wymiar podatku spadkowego lub podatku od darowizn. Władza skarbowa może jednak również po wymienionym terminie oprzeć wymiar podatku na ustaleniu wartości, dokonanem przed tym terminem według przepisów dotychczasowych.

(2) W przypadkach, w których nakaz płatniczy został sporządzony przed dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego, mają zastosowanie przepisy, które obowiązywały w dniu sporządzenia nakazu płatniczego.

Art. 4. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z interesowanymi ministrami.

Art. 5. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(2) Równocześnie tracą moc obowiązującą przepisy sprzeczne z rozporządzeniem niniejszem.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*
Minister Spraw Wewnętrznych: *Marjan Zyndram-Kościałkowski*
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*
Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*
Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*
Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *W. Jędrzejewicz*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*
Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*
Minister Opieki Społecznej: *Jerzy Paciorkowski*
Minister Poczt i Telegrafów: *E. Kaliński*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 października 1934 r. Nr. 96, poz. 866).

373.
ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 24 października 1934 r.

o zmianie ustawy z dnia 25 listopada 1920 r. w przedmiocie przyznania obligacjom Towarzystwa Kredytowego Przemysłu Polskiego gwarancji skarbowej oraz uproszczonego ściągania należności rzeczonego Towarzystwa.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 221) postanawiam co następuje:

Art. 1. Ustawa z dnia 25 listopada 1920 r. w przedmiocie przyznania obligacjom Towarzystwa Kredytowego Przemysłu Polskiego gwarancji skarbowej oraz uproszczonego ściągania należności rzeczonego Towarzystwa (Dz. U. R. P. Nr. 112, poz. 737) ulega zmianom następującym:

1) w art. 1 oznaczenie: „w art. 5, 6, 7 i 8" zastępuje się oznaczeniem: „w art. 5, 6 i 7";

2) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„W zakresie prowadzenia egzekucji należności Towarzystwa Kredytowego Przemysłu Polskiego Towarzystwu przysługują następujące uprawnienia:

1) na obszarze mocy obowiązującej kodeksu Napoleona i tomu X części I Zwodu Praw— uprawnienia, wskazane w rozdziale VI ustawy Towarzystwa Kredytowego miasta Warszawy, z tem, że jeżeli w powtórnym terminie wyznaczonym do licytacji nie było nabywców, Towarzystwo może wnieść natychmiast do protokółu żądanie o przysądzenie sobie nieruchomości, a po otrzymaniu tego przysądzenia — przepisać tytuł własności na swoje imię i wykreślić z wykazu hipotecznego wszystkie długi i ciężary, oprócz pożyczki Towarzystwa Kredytowego Przemysłu Polskiego i oprócz obowiązków i ciężarów, mających pierwszeństwo przed pożyczką Towarzystwa. Ponadto Towarzystwu Kredytowemu Przemysłu Polskiego służy prawo dochodzenia zwrotu usuniętych przedmiotów zabezpieczenia od osób trzecich według zasad art. 2279 kodeksu Napoleona, bądź art. 1512 t. X cz. I Zwodu Praw oraz art. 503 § 2 kodeksu handlowego oraz prawo zwracania się do sądu o zarządzenia tymczasowe w myśl przepi-

sów kodeksu postępowania cywilnego bez potrzeby wytaczania powództwa, o ile przeciw dłużnikowi zapadła decyzja Zarządu Towarzystwa o wszczęciu egzekucji;

2) na obszarze mocy obowiązującej kodeksu cywilnego z 1811 r. — uprawnienia, wskazane w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. o uprawnieniach niektórych towarzystw kredytowych ziemskich i miejskich oraz banków hipotecznych przy przeprowadzaniu egzekucji z nieruchomości (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 812), prawo żądania zwrotu usuniętych przedmiotów zabezpieczenia od osób trzecich według zasad § 367 kodeksu cywilnego z 1811 r. bez potrzeby udawadniania złej wiary i art. 503 § 2 kodeksu handlowego oraz prawo zwracania się do sądu o zarządzenia tymczasowe w myśl przepisów kodeksu postępowania cywilnego bez potrzeby wytaczania powództwa, o ile przeciw dłużnikowi zapadła decyzja zarządu Towarzystwa o wszczęciu egzekucji;

3) na obszarze mocy obowiązującej kodeksu cywilnego z 1896 r. — uprawnienia, wskazane w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. o uprawnieniach niektórych towarzystw kredytowych ziemskich i miejskich oraz banków hipotecznych przy przeprowadzaniu egzekucji z nieruchomości (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 812); prawo żądania zwrotu usuniętych przedmiotów zabezpieczenia od osób trzecich według zasad § 935 kodeksu cywilnego z 1896 r. i art. 503 § 2 kodeksu handlowego oraz prawo zwracania się do sądu o zarządzenia tymczasowe w myśl przepisów kodeksu postępowania cywilnego bez potrzeby wytaczania powództwa, o ile przeciw dłużnikowi zapadła decyzja zarządu Towarzystwa o wszczęciu egzekucji.".

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*
Minister Spraw Wewnętrznych: *Marjan Zyndram-Kościałkowski*
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*
Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*
Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*
Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *W. Jędrzejewicz*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*
Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*
Minister Opieki Społecznej: *Jerzy Paciorkowski*
Minister Poczt i Telegrafów: *E. Kaliński*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 października 1934 r. Nr. 96, poz. 867).

374.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 24 października 1934 r.

w sprawie zmiany ustaw: z dnia 12 lutego 1931 r. o poborze 10% dodatku do niektórych podatków i opłat stemplowych oraz z dnia 22 października 1931 r. o kryzysowym dodatku do państwowego podatku dochodowego.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 221) postanawiam co następuje:

Art. 1. W ustawie z dnia 12 lutego 1931 r. o poborze 10% dodatku do niektórych podatków i opłat stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 82) wprowadza się zmiany następujące:

1) art. 1 uzupełnia się ustępem trzecim o brzmieniu następującym:

„(3) Ustanowiony dla związków samorządowych w art. 9 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 106, poz. 884) udział we wpływach z państwowego podatku dochodowego nie służy tym związkom, o ile chodzi o wpływy z 10% dodatku do państwowego podatku dochodowego, pobieranego na zasadzie ustawy niniejszej.";

2) po art. 1 wstawia się nowy artykuł 1 a o brzmieniu następującym:

„Art. 1a. 10% dodatkowi, o którym mowa w art. 1 ust. (1), służą te same przywileje, jakie służą poszczególnym daninom, do których jest on pobierany."

Art. 2. Art. 4 ustawy z dnia 22 października 1931 r. o kryzysowym dodatku do państwowego podatku dochodowego (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 760) uzupełnia się nowym ustępem drugim o brzmieniu następującym:

„(2) Ustanowiony dla związków samorządowych w art. 9 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 106, poz. 884) udział we wpływach z państwowego podatku dochodowego nie służy tym związkom, o ile chodzi o wpływy z nadzwyczajnego dodatku do państwowego podatku dochodowego.".

Art. 3. (1) Nie służy związkom samorządowym udział we wpływach:

1) z nadzwyczajnego dodatku do państwowego podatku dochodowego, pobranego po dzień wejścia w życie rozporządzenia niniejszego na podstawie ustawy z dnia 22 października 1931 r. o kryzysowym dodatku do państwowego podatku dochodowego (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 760);

2) z 10% dodatku do państwowego podatku dochodowego, pobranego po dzień wejścia w życie rozporządzenia niniejszego na podstawie:

a) art. 5 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o uzupełnieniu prowizorjum budżetowego na czas od 1 maja do 30 czerwca 1926 r. i o prowizor-

jum budżetowem na czas od 1 lipca do 30 września 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 376);

b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 grudnia 1926 r. w sprawie pobierania w r. 1927 nadzwyczajnego 10%-go dodatku do podatków bezpośrednich, podatków pośrednich, opłat stemplowych, podatku spadkowego i od darowizn, jako też do wpłacanych, względnie przymusowo ściąganych zaległości wyżej wymienionych danin (Dz. U. R. P. Nr. 121, poz. 697);

c) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 grudnia 1927 r. w sprawie pobierania w okresie od 1 stycznia 1928 r. do 31 marca 1929 r. nadzwyczajnego 10% dodatku do podatków bezpośrednich, podatków pośrednich, opłat stemplowych, podatku spadkowego i od darowizn, jako też do wpłacanych, względnie przymusowo ściąganych zaległości wyżej wymienionych danin (Dz. U. R. P. Nr. 114, poz. 972);

d) art. 10 ustawy skarbowej z dnia 25 marca 1929 r. na okres od 1 kwietnia 1929 r. do 31 marca 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 20, poz. 183);

e) art. 12 ustawy skarbowej z dnia 29 marca 1930 r. na okres od 1 kwietnia 1930 r. do 31 marca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 221);

f) ustawy z dnia 12 lutego 1931 r. o poborze 10% dodatku do niektórych podatków i opłat stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 82).

(2) Przepis ust. (1) stosuje się również do spraw, załatwionych ostatecznie w postępowaniu administracyjnem przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego. Sprawy te będą ponownie rozpoznane i załatwione na zasadach rozporządzenia niniejszego.

Art. 4. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*
Minister Spraw Wewnętrznych: *Marjan Zyndram-Kościałkowski*
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*
Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*
Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*
Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *W. Jędrzejewicz*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*
Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*
Minister Opieki Społecznej: *Jerzy Paciorkowski*
Minister Poczt i Telegrafów: *E. Kaliński*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 października 1934 r. Nr. 96, poz. 868).

375.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 24 października 1934 r.

w sprawie rozrachunku pomiędzy Skarbem Państwa a gminą m. st. Warszawy.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 221) postanawiam co następuje:

Art. 1. Upoważnia się Ministra Skarbu do przeprowadzenia rozrachunku pomiędzy Skarbem Państwa a gminą m. st. Warszawy z tytułu wzajemnych roszczeń.

Art. 2. Wynikające z rozrachunku dochody i wydatki winny być zarachowywane w budżecie i wykazywane w zamknięciach rachunków państwowych począwszy od roku 1935/36.

Art. 3. Upoważnia się Ministra Skarbu do wydania gminie m. st. Warszawy 3½% skryptów dłużnych Skarbu Państwa na pokrycie należności, jaka przypadnie gminie m. st. Warszawy po potrąceniu wzajemnych roszczeń. Skrypty dłużne płatne będą w 20 równych ratach półrocznych, poczynając od 1 kwietnia 1935 r. Suma wydanych skryptów dłużnych łącznie z odsetkami nie może przekraczać 20.000.000 zł.

Art. 4. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*
Minister Spraw Wewnętrznych: *Marjan Zyndram-Kościałkowski*
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*
Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*
Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*
Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *W. Jędrzejewicz*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*
Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*
Minister Opieki Społecznej: *Jerzy Paciorkowski*
Minister Poczt i Telegrafów: *E. Kaliński*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 października 1934 r. Nr. 96, poz. 869).

376.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 24 października 1934 r.

w sprawie zatwierdzenia niektórych umów polsko-gdańskich.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o upoważnieniu Prezydenta

Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 221) postanawiam co następuje:

Art. 1. Zatwierdza się:

1) podpisane w Gdańsku dnia 6 sierpnia 1934 r.:

a) umowę pomiędzy Rządem Polskim a Senatem Wolnego Miasta Gdańska o uregulowaniu przepisów dotyczących ochrony roślin,

b) umowę pomiędzy Rządem Polskim a Senatem Wolnego Miasta Gdańska w sprawie obrotu zwierzętami, częściami zwierząt, produktami zwierzęcemi, surowicami i szczepionkami,

c) układ pomiędzy Rządem Polskim a Senatem Wolnego Miasta Gdańska w sprawie udziału Wolnego Miasta w kontyngentach przywozowych — wraz z protokółem dodatkowym i protokółem wykonawczym,

d) układ pomiędzy Rządem Polskim a Senatem Wolnego Miasta Gdańska o obrocie produktami rolnictwa, ogrodnictwa i rybołówstwa— wraz z protokółem dodatkowym i protokółem do układu,

e) układ pomiędzy Rządem Polskim a Senatem Wolnego Miasta Gdańska o przepisach dotyczących artykułów żywności i przedmiotów użytku;

2) podpisaną w Gdańsku wraz z protokółem końcowym dnia 2 lipca 1934 r. umowę pomiędzy Rzecząpospolitą Polską a Wolnem Miastem Gdańskiem o ubezpieczeniu społecznem.

Art. 2. Upoważnia się Ministra Przemysłu i Handlu do wydania — w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych — regulaminu Komisji, przewidzianej w § 5 układu, wymienionego w art. 1 pkt. 1) lit. d), który określi: skład, szczegółowy zakres działania Komisji, sposób podejmowania uchwał i kontrolę jej działalności oraz udział dostawców w pokrywaniu wydatków, związanych z czynnościami Komisji.

Art. 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego oraz przepisów umów i układów porucza się Ministrom: Rolnictwa i Reform Rolnych, Przemysłu i Handlu oraz Opieki Społecznej, każdemu we właściwym mu zakresie działania i w porozumieniu z interesowanymi ministrami.

Art. 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*
Minister Spraw Wewnętrznych:
Marjan Zyndram-Kościałkowski
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*
Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*
Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*
Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *W. Jędrzejewicz*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*
Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*
Minister Opieki Społecznej: *Jerzy Paciorkowski*
Minister Poczt i Telegrafów: *E. Kaliński*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 października 1934 r. Nr. 96, poz. 870).

377.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 października 1934 r.

w sprawie zakazu przywozu niektórych towarów.

Na podstawie art. 30 ust. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) zarządza się co następuje:

§ 1. Przywóz do polskiego obszaru celnego towarów, wyszczególnionych w załączniku Nr. 1 do rozporządzenia niniejszego, jest zabroniony.

Przywóz do polskiego obszaru celnego towarów, wyszczególnionych w załączniku Nr. 2 do rozporządzenia niniejszego, jest zabroniony do dnia 30 kwietnia 1935 r. włącznie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze nie dotyczy towarów:

a) objętych konwencją niemiecko-polską, dotyczącą Górnego Śląska, podpisaną w Genewie dnia 15 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 371);

b) objętych umowami o małym ruchu granicznym;

c) podlegających przepisom o obrocie warunkowym uszlachetniającym czynnym i biernym oraz o obrocie warunkowym reparacyjnym czynnym i biernym;

d) objętych zwolnieniami od cła, względnie zniżkami celnemi na podstawie rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 25 października 1934 r (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 875);

e) stanowiących używane zwykle w handlu wewnętrzne jak i zewnętrzne opakowania, które są wolne od cła.

§ 3. Upoważnia się Ministra Przemysłu i Handlu do zezwalania na przywóz towarów, wymienionych w załącznikach do rozporządzenia niniejszego oraz do ustalenia warunków, na jakich zezwolenia te będą wydawane.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie dnia 30 października 1934 r., przyczem pozwolenia przywozu, wystawione na podstawie rozporządzeń w sprawie zakazu przywozu niektórych towarów obowiązujących do dnia 29 października 1934 r są ważne w terminach na nich oznaczonych.

Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*
Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*
Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*

Załącznik Nr. 1 do rozp. Rady Ministrów z dnia 12 października 1934 r. (poz. 871).

Poz. tar. cel.	Nazwa towaru
27	Mąka
28	Kasze
36 p. p. 1 i 2	Ziemniaki świeże (całe punkty)
53 i uwaga	Jabłka świeże
54 i uwaga	Gruszki świeże
55	Śliwki świeże
56	Wiśnie, czereśnie, — wszystko świeże
57 i uwaga	Winogrona świeże w opakowaniu
58	Morele, brzoskwinie, arbuzy, melony, truskawki, żórawiny i t. d. (cała pozycja)
59 i uwaga	Owoce i jagody oprócz południowych — wszystko suszone i niecukrzone: jabłka, śliwki, gruszki, brzoskwinie, morele i t. d. (cała pozycja)
60 pp. 1, 2 i uwaga 1, p. 3 i uwaga 2	Ananasy, banany, pomarańcze i mandarynki, — świeże
61	Daktyle, również suszone
62	Rodzynki
63 i uwaga	Figi
64	Owoce i jagody południowe, oprócz osobno wymienionych
65	Mieszanki owoców południowych
67	Owoce, ich części, jagody, — w słonej wodzie, solone i t. d. (cała pozycja)
68	Owoce, ich części, oprócz ananasów obranych, jagody, — solone i t. d. (cała pozycja)
69 i uwaga	Orzechy
70	Kasztany jadalne
71	Chleb świętojański
72	Migdały
73	Jądra pestek śliwek, moreli, brzoskwiń i t. p.
74	Wszelkie orzechy, kasztany jadalne i t. d. (cała pozycja)
75	Pistacje
83	Rośliny żyjące
86	Dekoracyjne: liście, trawy i t. d. (cała pozycja)
87	Kwiaty, również gałązki z owocami lub kwiatami, — cięte
88	Bukiety, wieńce i inne wyroby
116 p. 1	Łososie, białorybica i t. d. — żywe, świeże nieżywe (cały punkt)
118	Ryby solone, oprócz osobno wymienionych
120	Ostrygi, langusty i t. d. (cała pozycja)
128 pp. 2, 3, 4	Sery, oprócz twarogu i sera chudego
132 pp. 1a, 2a	Pióra ozdobne niezestawione i skórki ptasie z piórami — wszystko surowe wysokowartościowe
143 pp. 2 i 3	Muszle morskie, rzeczne z wyjątkiem surowych, chociażby mytych
144	Koral naturalny w kawałkach, w gałązkach
145 p. 2	Kość słoniowa, mamutowa, kość hipopotama, narwala, morsa, — szlifowana, polerowana
146 p. 2	Skorupy żółwi, również w kawałkach, płytkach, oprócz krążków, — wszystko szlifowane, polerowane
166	Jaspis, agat, malachit, lazurit, kryształ górski
230	Przetwory warzywne
233	Kapary, oliwki
234	Soje, pikle
237	Kompoty ananasowe i t. d. (cała pozycja)
239	Powidła, marmelady
240	Cykata
243	Konserwy mięsne osobno niewymienione i t. d. (cała pozycja)
244	Soki, sosy, wyciągi mięsne i t. d. (cała pozycja)
250	Proszki przeznaczone do wyrobu ciast i t. d. (cała pozycja)
251 p. 2	Gotowa musztarda
253	Pasztety wszelkie, kiszki pasztetowe

Poz. tar. cel.	Nazwa towaru
254 p. 1	Łososie, białorybica i t. d. — wędzone, suszone (cały punkt)
257	Kawior
258	Langusty, homary, krewetki i t. d. (cała pozycja)
262	Kakao z cukrem oraz czekolada i t. d. (cała pozycja)
263	Czekolada oraz jej namiastki i t. d. (cała pozycja)
266	Czekolada oraz wszelkie namiastki czekolady i t. d. (cała pozycja)
267	Konfitury, serki, galaretki i t. d. (cała pozycja)
268	Owoce w likierach, araku, koniaku i tym podobnych
279	Esencje, estry, ekstrakty i t. d. (cała pozycja)
280 i uwaga	Wina winogronowe niemusujące
281	Wina owocowe i jagodowe — wszystko niemusujące
282	Wina musujące
298 p. 2	Kwas azotowy, również mieszanina kwasu azotowego i siarkowego
300 p. 2	Chlorek amonu
300 p. 4 i uwaga	Siarczan amonu
300 p. 5 i uwaga	Azotan amonu
300 p. 6 i uwaga	Mieszaniny siarczanu amonu i azotanu amonu
300 p. 7	Węglany amonu
332 p. 1	Kwas octowy, ocet drzewny
332 p. 3	Octan wapnia
376	Sztuczne związki słodzące i t. d. (cała pozycja)
377 p. 2	Kreolina, lizol, lizoform, — aromatyzowane
392 p. 1a, p. 2	Sok lukrecjowy bez domieszki, wyroby z lukrecji
432	Wody pachnące bez spirytusu
433	Proszek do zębów
434	Eliksiry bez spirytusu i t. d. (cała pozycja)
435	Guma do żucia
436	Sole, oraz inne podobne preparaty do kąpieli i t. d. (cała pozycja)
437	Kremy, pudry, otręby migdałowe perfumowane i t. d. (cała pozycja)
438	Saszetki, trociczki
439	Wody pachnące, eliksiry i t. d. (cała pozycja)
440	Perfumy
447	Ognie sztuczne
453	Mydła toaletowe i t. d. (cała pozycja)
454	Wyroby z mydła, chociażby z dodatkiem pospolitych materjałów lub jedwabiu
464	Wyroby z wosku i jego mieszanin, oprócz osobno wymienionych
469 p. 2	Klej z kości, skór i innych odpadków zwierzęcych
480	Azotan sodu, saletra chilijska
481	Azotan wapniowy
482	Azotan potasowy
483	Azotniak
486 pp. 1, 2, 3	Wiskoza, hydroceluloza, acetoceluloza i t. p. pochodne celulozy, jak celofan, celosid, rhodoid i t. p. oprócz osobno wymienionych (całe punkty)
516 p. 2	Sobole, szenszyle, lisy srebrne (czarne), — wyprawione
z 517 p. 1	Lisy białe surowe
517 p. 2	Bobry morskie, gronostaje, lisy białe i niebieskie, — wyprawione
518 p. 2	Kuny, elki amerykańskie, nurki, — wyprawione
z 519 p. 1	Tchórze, rysie, wiewiórki, popielice, wydry, — surowe
519 p. 2	Bobry rzeczne i t. d., — wyprawione (cały punkt)
z 520 p. 1	Krety surowe
520 p. 2	Foki, krety, — wyprawione
z 521 p. 1	Oposy, oprócz amerykańskich, szopy, piżmowce, rysomaki, lisy osobno niewymienione, — surowe
521 p. 2	Skunksy, cywety i t. d. — wyprawione (cały punkt)
522	Świstaki, małpy, chomiki i t. d. (cała pozycja)
523	Kasztanki, tybety, szlinksy i t. d. (cała pozycja)
524	Walaby, niedźwiedzie i t. d. (cała pozycja)
525	Koty, króliki, zające
526	Karakuły, półkarakuły, wyporki
527	Jagnięta

Poz. tar. cel.	Nazwa towaru
528	Barany, oprócz osobno wymienionych i t. d. (cała pozycja)
529	Skórki ptasie z puchem bez piór
530	Skóry futrzane osobno niewymienione
531	Ogony skór futrzanych
532	Kawałki skór futrzanych o powierzchni 15 cm² i mniej
Uwaga po poz. 532	Błamy, pasy, krzyże i t. p. (cała uwaga)
533	Tkaniny, przetykane włosiem lub z naklejonem włosiem, imitujące futra
536	Odzież ze skóry bez futra i t. d. (cała pozycja)
537	Wyroby kaletnicze i galanteryjne i t. d. (cała pozycja)
538	Wyroby kaletnicze i galanteryjne i t. d. (cała pozycja)
545	Obroże, smycze, baty i t. d. (cała pozycja)
556	Obuwie skórzane osobno niewymienione
559	Obuwie z tkanin jedwabnych i t. d. (cała pozycja)
Uwaga 2 po poz. 559	Towary objęte poz. 553—559, clone z zastosowaniem uwagi 2 po poz. 559
563	Tkaniny jedwabne oprócz osobno wymienionych
564	Tkaniny jedwabne ręcznie malowane
565	Aksamity, plusze, — jedwabne
567	Chustki, szale, — jedwabne, szenilowe tkane
568	Wstążki jedwabne tkane
569	Wstążki aksamitne, pluszowe, — jedwabne
570	Dywany, makaty, — jedwabne
575	Słomka i włosie z jedwabiu sztucznego oraz półjedwabne
576	Tkaniny, oprócz osobno wymienionych, z jedwabiu sztucznego
577	Tkaniny z jedwabiu sztucznego ręcznie malowane
578	Aksamity, plusze, — z jedwabiu sztucznego
579	Chustki, szale, — z jedwabiu sztucznego, szenilowe tkane
580	Wstążki z jedwabiu sztucznego tkane
581	Wstążki aksamitne, pluszowe, — z jedwabiu sztucznego
582	Tkaniny półjedwabne, oprócz osobno wymienionych
583	Tkaniny półjedwabne ręcznie malowane
584	Aksamity, plusze, — półjedwabne
585	Chustki, szale — półjedwabne, — szenilowe tkane
586	Wstążki półjedwabne tkane
587	Wstążki aksamitne, pluszowe, — półjedwabne
588	Dywany i makaty z jedwabiu sztucznego i półjedwabne
605	Dywany, chodniki, — wełniane i t. d. (cała pozycja)
619	Welwety, aksamity, plusze, — bawełniane
620	Wstążki, wstawki i t. d. (cała pozycja)
621	Wstążki aksamitne, pluszowe, — bawełniane
622	Chustki, szale, — bawełniane, — szenilowe tkane
637	Tiule, iluzje
639	Materje firankowe metrowe i t. d. (cała pozycja)
640	Firanki, laufry, kapy i t. d. (cała pozycja)
641	Firanki, laufry, kapy i t. d. (cała pozycja)
642	Koronki z włóknistych materjałów roślinnych
643	Koronki z innych materjałów włóknistych, oprócz objętych pozycją 642
644	Hafty
z 653 p. 1 lit. a	Nici wszelkiego przekroju z metali pospolitych niepokrytych metalami szlachetnemi, nawinięte na jedwab sztuczny
660	Tkaniny jedwabne i półjedwabne i t. d. (cała pozycja)
661	Tkane wstążki, taśmy i t. d. (cała pozycja)
662	Wyroby plecione z nitkami gumowemi i t. d. (cała pozycja)
665	Cerata, tkaniny olejone i t. d. (cała pozycja)
682	Materjały dziane metrowe z jedwabiu naturalnego
683	Materjały dziane metrowe ze sztucznego jedwabiu
684	Materjały dziane metrowe półjedwabne
688	Rękawiczki z jedwabiu naturalnego
689	Rękawiczki z jedwabiu sztucznego
690	Rękawiczki półjedwabne
694	Pończochy, skarpetki, — z jedwabiu naturalnego
695	Pończochy, skarpetki, — z jedwabiu sztucznego

Poz. tar. cel.	Nazwa towaru
696	Pończochy, skarpetki, — półjedwabne
700	Wyroby dziane osobno niewymienione z jedwabiu naturalnego
701	Wyroby dziane osobno niewymienione z jedwabiu sztucznego
702	Wyroby dziane osobno niewymienione półjedwabne
704 pp. 1, 2, 3 i uwaga, p. 4a, 5a	Wyroby szmuklerskie, wyroby plecione, oprócz osobno wymienionych cała pozycja oprócz p. 4b, p. 5b i p. 6
705	Szenila
706	Naszycia ręczne lub maszynowe sieczką szklaną i t. d. (cała pozycja)
707 i uwagi 1, 2	Bielizna, oprócz pościelowej i stołowej i t. d. (cała pozycja)
708 oraz uwaga 1 i 2	Kołdry, pierzyny, poduszki i inna pościel i t. d. (cała pozycja)
709	Płaszcze, palta, peleryny, — wszystko męskie i t. d. (cała pozycja)
710	Płaszcze, palta, peleryny, — wszystko damskie i dziecięce, — nieprzybrane
Uwagi 1, 2, 3 do poz. 709 i 710	Towary clone z zastosowaniem uwag 1, 2, 3 umieszczonych po poz. 710
711	Odzież męska, oprócz objętej pozycją 709, — nieprzybrana
712	Odzież damska i dziecięca, — nieprzybrana
Uwagi 1, 2 do poz. 711 i 712	Towary clone z zastosowaniem uwag 1, 2 umieszczonych po poz. 712
713 i uwagi 1, 2	Gorsety, pasy, — biodrowe, sportowe
714 i uwagi 1, 2	Krawaty, kokardy, żaboty
715	Wszelka konfekcja, oprócz osobno wymienionej i t. d. (cała pozycja)
716	Bielizna pościelowa, stołowa, chustki do nosa i t. d. (cała pozycja)
717	Bielizna, płaszcze, palta, peleryny i t. d. (cała pozycja)
718 i uwaga	Futra, ubiory futrzane i t. d. (cała pozycja)
740	Baloniki gumowe
742	Lalki, zabawki, oprócz osobno wymienionych, — gumowe
846	Karty do gry, chociażby w arkuszach
861	Wyroby z jaspisu, agatu i t. d. (cała pozycja)
887 pp. 2, 3, 4 i 5	Wyroby porcelanowe (całe punkty)
914	Szkło taflowe i t. d. (cała pozycja)
915	Szyby lustrzane szlifowane, polerowane i t. d. (cała pozycja)
916	Szyby lustrzane i szkło taflowe i t. d. (cała pozycja)
917	Szyby lustrzane i szkło taflowe i t. d. (cała pozycja)
918	Szyby lustrzane i szkło taflowe i t. d. (cała pozycja)
919	Towary, objęte pozycjami 917, 918 i t. d. (cała pozycja)
920	Lustra gotowe w oprawach i t. d. (cała pozycja)
921	Lustra gotowe w oprawach i t. d. (cała pozycja)
1012	Naparstki z nieszlachetnych metali
1136 p. 1 i uwaga 2 przy poz. 1138, o ile dotyczy samochodów osobowych	Samochody osobowe
z 1139	Samochody osobowe
1140 p. 1 i uwaga 1 oraz uwaga 2, o ile dotyczy nadwozi osobowych	Nadwozia samochodowe osobowe, chociażby niewykończone, ich częśc
1142	Cyklonety
1143	Motocykle
1144	Przyczepki do motocykli
1175 pp. 1, 2 i uwaga, pp. 3 i 6	Fortepiany, pianina i t. d. — cała pozycja z wyjątkiem pp. 4, 5
1176	Orkiestrjony, pozytywki i t. d. (cała pozycja)
1177	Harmonje, harmonijki ustne
1178 pp. 1, 2, 3 z p. 4, pp. 5 i 6	Gramofony, parlografy i t. d. — cała pozycja z wyjątkiem płyt gramofonowych
1192 i uwaga do p. 7 i uwaga 1	Kapelusze
1196 i uwaga 2	Parasole, parasolki i t. d. (cała pozycja)
1197	Laski, kije do parasoli
1198	Rączki do parasoli i lasek
1199	Wachlarze ze szkieletem z drewna i t. d. (cała pozycja)
1200	Wachlarze, chociażby przybrane i t. d. (cała pozycja)
1201	Wachlarze z kości słoniowej i t. d. (cała pozycja)

Poz. tar. cel.	Nazwa towaru
1202	Wachlarze z piór wysokowartościowych
1203	Wachlarze osobno niewymienione
1204	Pióra ozdobne, wyroby z nich
1205	Rośliny sztuczne, ich części
1206	Imitacje zwierząt, owadów i t. d. (cała pozycja)
1207 pp. 1, 3	Peruki, fryzury i t. d. z wyjątkiem wykonanych z włosów ludzkich
1210	Wyroby z celuloidu, bakelitu i t. d. (cała pozycja)
1211	Wyroby z celuloidu, bakelitu i t. d. (cała pozycja)
1212	Foremki z masy papierowej do wyrobu guzików
1213	Guziki z drewna i t. d. (cała pozycja)
1214	Guziki porcelanowe i t. d. (cała pozycja)
1215	Guziki z kości, oprócz cennej
1216 i uwaga	Guziki z metali pospolitych
1217	Guziki z orzecha kamiennego i t. d. (cała pozycja)
1218	Guziki pokryte tkaninami, guziki niciane
1219	Guziki pokryte pasmanterją, haftem, koronkami
1220	Guziki skórzane lub obciągnięte skórą
1221	Guziki z masy perłowej, również sztucznej
1222	Guziki z bursztynu, szyldkretu i t. d. (cała pozycja)
1223	Spinki z drewna, masy papierowej zbitej i t. d. (cała pozycja)
1224	Spinki, trzymacze do krawatów i t. d. (cała pozycja)
1225	Spinki z kosztownych materjałów i t. d. (cała pozycja)
1230 p. 2	Szczotki z włosów, szczeciny i t. d. — farbowane, lakierowane i t. d. (cały punkt)
1231	Szczotki z włosów, szczeciny i t. d. (cała pozycja)
1232	Szczoteczki do zębów
1233	Szczotki wszelkie, szczoteczki do zębów i t. d. (cała pozycja)
1235 p. 3	Miotełki do użytku domowego z piór
1237	Pendzle z włosów, szczeciny i t. d. (cała pozycja)
1238	Pendzle z włosów, szczeciny i t. d. (cała pozycja)
1240	Zabawki dziecięce i t. d. (cała pozycja)
1241	Zabawki dziecięce i t. d. (cała pozycja)
1242	Zabawki dziecięce z urządzeniem silnikowem
1243	Trąbki, bębenki i t. d. (cała pozycja)
1244	Naśladownictwo zwierząt z pluszu i t. d. (cała pozycja)
1245 i uwagi 1 i 2	Lalki, ich części — cała pozycja oprócz główek do lalek z porcelany, biskwitu, celuloidu, wymienionych w p. 3: główki z włosami z ruchomemi oczami
1246	Domino, szachy i t. d. (cała pozycja)
1247	Ozdoby choinkowe i t. d. (cała pozycja)
1249 pp. 1, 2, 3a I, b, p. 4	Obsadki, oprócz objętych p. 3a II, pióra do pisania
1256	Wyroby z sieczki, paciorków i t. d. (cała pozycja)
1257	Naśladownictwo kamieni szlachetnych i półszlachetnych
1258	Biżuterja nieprawdziwa, jak broszki, łańcuszki i t. p.
1259	Wyroby z korali prawdziwych i t. d. (cała pozycja)
1260	Kamienie szlachetne i półszlachetne i t. d. (cała pozycja)
1261	Perły prawdziwe, również sztucznie hodowane
1264 pp. 1, 3, 4 i uwaga	Wyroby ze srebra oprócz folji
1266 pp. 1, 3, 4	Wyroby ze złota, platyny i t. d. oprócz folji (cała pozycja)
1270	Wyroby z kości pospolitej, rogu i t. d. (cała pozycja)
1272 i uwaga	Puszki do pudrowania
1273	Wyroby z pospolitych materjałów, oprócz osobno wymienionych
1274	Wyroby z kości i t. d. (cała pozycja)

Załącznik Nr. 2 do rozp. Rady Ministrów z dnia 12 października 1934 r. (poz. 871).

Poz. tar. cel.	Nazwa towaru
1	Pszenica
2	Żyto
3	Jęczmień
4	Owies

Poz. tar. cel.	Nazwa towaru
5	Gryka, tatarka
6	Proso
7	Kukurydza, koński ząb
8	Zboża osobno niewymienione
9	Groch
10	Fasola, bób jadalny
11	Soczewica
12	Łubin
13	Wyka, peluszka
14	Seradela
15	Bobik
16	Strączkowe osobno niewymienione
17	Nasiona traw
18 i uwaga	Nasiona roślin pastewnych
z 24 i uwagi	Nasiona i owoce oleiste, oprócz osobno wymienionych z wyjątkiem nasion sezamowych z p. 4 i z uwagi
26 i uwaga	Kopra
29	Groch obłuszczony, również polerowany
31	Krochmal ziemniaczany w proszku oraz mokry, mąka ziemniaczana
32	Mąka kukurydzowa i ryżowa, krochmal osobno niewymieniony
33	Krochmale z dodatkiem boraksu, stearyny i t. p., również zabarwione
34	Arrowroot, sago i t. d. (cała pozycja)
35	Słód, oprócz objętego poz. 76 i 77
37	Buraki cukrowe, pastewne, również rozdrobnione
38	Marchew świeża pastewna biała
39	Korzenie świeżej cykorji
40	Cebula, czosnek, — wszystko świeże
41	Kalafiory świeże
42	Pomidory świeże
43	Ogórki świeże
44	Kapusta świeża, oprócz osobno wymienionej
45	Rzodkiew, rzodkiewka, sałata i t. d. (cała pozycja)
46	Marchew czerwona, buraki ćwikłowe, brukiew, — wszystko świeże
47	Pietruszka, chrzan, selery i t. d. (cała pozycja)
48	Kukurydza w kolbach, sprowadzana w okresie od 1.VII do 31.X
49	Karczochy, szparagi i t. d. (cała pozycja)
50	Warzywa, jadalne części roślin, oprócz osobno wymienionych, — wszystko świeże
51	Chmiel
80 pp. 2, 3	Masa kakaowa i t. d., kakao w proszku i t. d. (całe punkty)
81 p. 1	Majeranek
82 p. 2	Wanilja w strączkach, również mielona, chociażby z cukrem
82 p. 4	Pieprz czarny, pieprz biały, ziele angielskie, cynamon
82 z p. 5	Goździki, kwiat goździkowy i t. d. cały punkt z wyjątkiem kwiatu i gałki muszkatołowych
82 p. 8	Liście bobkowe
85	Cebulki, kłącze i t. d. (cała pozycja)
90 p. 1 b, c,	Orzechy kamienne, dum, w płytkach, chociażby z naturalną powłoką, w krążkach
96	Kalafonja, oprócz osobno wymienionej
115	Ryby żywe, przywożone w wodzie
z 116 i uwaga do p. 3	Ryby żywe, świeże nieżywe (mrożone, śnięte — cała pozycja z wyjątkiem pkt. 1)
117 z p. 2 i z uwagi 2	Sardele i szproty, solone
124	Łój obojętny i t. d. (cała pozycja)
129 p. 5	Kazeina
137 p. 2a	Jelita surowe, solone
z 141	Muszki hiszpańskie i inne tym podobne owady, używane w lecznictwie, sproszkowane
161	Minerały zawierające bor
162	Kamienie budowlane, oprócz osobno wymienionych
163	Marmury, alabaster budowlany i t. d. (cała pozycja)

Poz. tar. cel.	Nazwa towaru
180	Węgiel kamienny, antracyt, węgiel brunatny
182	Koks wszelki
183	Węgiel drzewny, oprócz osobno wymienionego
184 p. 2	Brykiety z wyjątkiem wymienionych w p. 1
185	Węgiel aktywowany
197	Pozostałości po destylacji ropy, olejów i smół: ropał, maź, gudron
198	Minerały asfaltowe i t. d. (cała pozycja)
199	Minerały asfaltowe, oprócz osobno wymienionych i t. d. (cała pozycja)
200 pp. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7	Produkty destylacji ropy naftowej i t. d. za wyjątkiem waseliny
201	Sulfokwasy naftowe oraz ich sole
202 z p. 2	Wosk ziemny surowy
205	Oliwa
206	Masło kakaowe
207	Olej lniany
209	Olej rzepakowy, konopny, makowy
211 i uwaga	Oleje roślinne stałe przy 15°C., oprócz osobno wymienionych
212 i uwagi	Oleje ciekłe przy 15°C., oprócz osobno wymienionych
214	Oleje sulfurowane oraz ich sole i t. d. (cała pozycja)
215	Tłuszcz zwierzęcy surowy, topiony i t. d. (cała pozycja)
217	Tłuszcz z wełny
218	Oleje pochodzenia zwierzęcego osobno niewymienione
221	Oleina oraz wszelkie kwasy tłuszczowe zwierzęce i roślinne i t. d. (cała pozycja)
222	Wszelkie tłuszcze zestalone
223	Smoła stearynowa
227	Płatki owsiane i inne przetwory zbożowe osobno niewymienione
228	Makarony, kluski i t. d. (cała pozycja)
229 p. 4	Pieczywo specjalne bez cukru
231	Groszek zielony cukrowy, suszony
232	Warzywa inne suszone, ich mieszanki
236	Miąższ i soki z owoców, jagód i t. d. (cała pozycja)
238	Kompoty oprócz osobno wymienionych
245	Śmietana, śmietanka, — wszystko z cukrem w opakowaniu niehermetycznem
246	Mleko zgęszczone
247	Mleko sproszkowane, chociażby z dodatkiem cukru
248	Mączki owocowe, chociażby z dodatkiem cukru
249	Przetwory odżywcze, chociażby z dodatkiem cukru
254 pp. 2, 3	Ryby wędzone, suszone i t. d. — cała pozycja z wyjątkiem pkt. 1-go
255	Śledzie, szproty, oprócz osobno wymienionych, — wędzone
256	Konserwy rybne, oprócz śledzi z pkt. 1 i 2
260 z p. 3	Cukier owocowy i inne osobno niewymienione rodzaje cukru
264	Sucharki, biszkopty i t. d. (cała pozycja)
265	Słodycze wschodnie i t. d. (cała pozycja)
270	Napoje chłodzące bez spirytusu, chociażby z cukrem
271	Ekstrakt chmielowy
272	Piwo, porter
273	Miód do picia
274	Spirytus surowy, oczyszczony, skażony
275	Spirytus w stanie stałym
276	Arak, rum
277	Likiery, nalewki i wszelkie wódki
278	Koniak, destylaty winne
284	Drożdże
286	Otręby
287	Makuchy
296 z p. 2	Chlor skroplony lub sprężony
298 p. 6	Kwas fluoro - wodorowy
298 p. 8	Kwasy nieorganiczne osobno niewymienione
299 p. 2a, b i z lit. c	Wodorotlenki: sodowy nieoczyszczony, potasowy oczyszczony i nieoczyszczony
299 p. 3	Siarczki sodu i potasu

Poz. tar. cel.	Nazwa towaru
299 p. 7	Kwaśny siarczan potasu
299 p. 9	Tiosiarczan sodu
299 p. 10	Wodorosiarczyn, jego formalinowe połączenia
299 z p. 12	Bromiany sodu, potasu
299 z p. 13	Jodany sodu, potasu
299 z p. 14	Fluorek potasu
299 p. 17	Azotyny sodowy i potasowy
299 p. 19b	Węglan potasu
299 p. 20	Węglany kwaśne sodu i potasu
299 p. 21	Chromiany i dwuchromiany sodu i potasu
299 p. 24	Związki nieorganiczne sodu, potasu, oprócz osobno wymienionych
300 p. 3	Bromek, bromian amonu
300 p. 8	Związki nieorganiczne amonu, oprócz osobno wymienionych
z 301	Związki nieorganiczne miedzi, oprócz osobno wymienionych i z wyjątkiem siarczanu miedzi
302 p. 1	Tlenek magnezu
302 p. 5	Nieorganiczne związki magnezu, oprócz osobno wymienionych
303 p. 5	Związki wapnia nieorganiczne, oprócz osobno wymienionych
304	Związki strontu nieorganiczne
305 p. 7	Związki baru nieorganiczne, oprócz osobno wymienionych
307 p. 2	Amalgamaty inne, niż z metali szlachetnych
308 p. 3	Związki cynku nieorganiczne, oprócz osobno wymienionych
309	Związki boru
310 z p. 3	Związki glinu nieorganiczne, oprócz osobno wymienionych i z wyjątkiem azotanu glinu
z 311	Związki nieorganiczne cyny, oprócz osobno wymienionych i z wyjątkiem tlenku cyny
312	Związki ołowiu
313 pp. 2, 3	Związki arsenu z wyjątkiem siarczków arsenu i bezwodnika arsenawego
314 z p. 3	Związki antymonu nieorganiczne, oprócz osobno wymienionych i z wyjątkiem fluorku antymonu
z 316	Związki chromu, oprócz tlenków chromowych nieoczyszczonych
317	Związki manganu
318	Związki kobaltu nieorganiczne, oprócz osobno wymienionych
319 p. 2	Związki niklu nieorganiczne, oprócz osobno wymienionych
320 p. 4	Związki żelaza nieorganiczne, oprócz osobno wymienionych
321 z p. 2	Związki toru, ceru, berylu, oprócz azotanów
z 324	Cyjanki, cyjaniany, rodanki, oprócz osobno wymienionych, z wyjątkiem cyjanku potasu, sodu i baru; ziemie nasycone cyjanowodorem
z 325	Tlenochlorki fosforu
z 326	Kwas chlorosulfonowy i inne związki siarki z chlorem, tlenem, oprócz osobno wymienionych
327	Woda utleniona
z 329	Wszelkie związki osmu, irydu, palladu
330	Wszelkie związki promieniotwórcze
z 331	Sole kwasu mrówkowego, oprócz osobno wymienionych
332 p. 6	Sole kwasu octowego, osobno niewymienione
z 333	Sole kwasu szczawiowego
335	Kwas winowy i jego sole, oprócz osobno wymienionych
z 336	Kwas masłowy, oraz sole kwasu mlekowego i masłowego, oprócz osobno wymienionych
337 p. 2	Kwas cytrynowy i jego sole, oprócz osobno wymienionych
338 z p. 2	Sole kwasu garbnikowego, gallusowego, pyrogallusowego, oprócz osobno wymienionych
z 339	Benzoesan sodu
345	Alkohole: anylowy, butylowy
z 348	Chlorki etanu i etylenu, oprócz trójchloretylenu
z 349	Heksalina, metyloheksalina, hydroterpina, cykloheksan, cykloheksanol, metylocykloheksanol
z 350	Chlorek metylu
353 z p. 1 i p. 2	Kwas aceto-octowy oprócz jego estrów etylowych, kwas chlorooctowy

Poz. tar. cel.	Nazwa towaru
z 354	Sole kwasu dwuoksywinowego
357	Glikol i inne namiastki gliceryny
Uwaga do grupy 29	O ile dotyczy towarów, objętych niniejszą listą
358 z pp. 1 i 2	Amidopiryna, trygemina, migrenina, związki antipiryny osobno niewymienione
359	Kwas kakodylowy, jego sole
360 p. 3	Organiczne połączenia kwasu fosforowego oraz ich sole, jak lecytyna i inne, oprócz osobno wymienionych
361 z p. 1	Kwas acetylosalicylowy, salicylan fenylowy
362	Pochodne kwasu barbiturowego, jak weronal, luminal oraz ich sole
363	Kwas fenylo-cynchoninowy i jego pochodne, jak atofan i t. p.
364	Piperazyna, sól chinowa piperazyny
366	Siarczan orto-oksychinoliny (chinozol)
368	Fenoloftaleina
369	Pochodne kwasu para-aminobenzoesowego: nowokaina, eukaina, stowaina, alipina, anestezyna
370	Sześciometylenoczteroamina i jej pochodne
z 371	Związki białkowe kwasów: garbnikowego, ichtiolosulfonowego, jak tanalbina i ichtalbina; inne organiczne połączenia taniny, oprócz białkanu taniny
372 z p. 1	Kreozot
374 p. 1	Związki bromu organiczne, oprócz osobno wymienionych
380 z p. 3	Benzoesan sodowo-kofeinowy
382 p. 1	Sole lecznicze mineralne, niedawkowane
388 p. 2	Gazy, bandaże, — wyjałowione
393 z p. 1 i p. 2	Chloropochodne węglowodorów aromatycznych, oprócz chlorku, benzylu i chlorku benzalu
394	Nitrozwiązki węglowodorów aromatycznych i t. d. (cała pozycja)
395 p. 1, z p. 2, pp. 4 i 5	Kwasy sulfonowe i t. d. cała pozycja z wyjątkiem kwasu paranitrotoluolosulfonowego, kwasu ftalowego i jego bezwodnika
396 z p. 1, z p. 2 i p. 3	Aldehydy, ketony i t. d. cała pozycja z wyjątkiem benzaldehydu, antrachinonu i kwasu antrachinonosulfonowego
397 z p. 1	Anilina i jej sole
397 z p. 2	Etylotoluidyna, kwas antranilowy oraz sulfokwasy objęte punktem 2
397 z p. 4	Tioanilina
397 z p. 6	Dwuchlorobenzydyna, dwuchlorotolidyna
397 p. 7	Benzydyna
397 z p. 8	Etylonaftyloamina, fenylonaftyloamina, tolilonaftyloamina
397 z p. 9	Kwasy: acetonaftylenodwuaminosulfonowe, dwuaminostylbenodwusulfonowe
397 z p. 11	Aminodwufenylenoamina
397 p. 12	Związki aminowe szeregu aromatycznego osobno niewymienione
398 p. 2	Mono i dwunitrofenol
398 p. 4	Oksybenzaldehyd
398 p. 7	Kwasy: naftolomonosulfonowy i t. d. (cały punkt)
398 p. 8	Aryloamidy kwasu oksynaftoesowego, ich pochodne; tolidydy kwasu dwuacetooctowego
398 p. 9	Oksyzwiązki szeregu aromatycznego osobno niewymienione
399 z p. 1, z p. 4, p. 6	Dwumetyloaminofenol, dwuetyloaminofenol, nitroaminofenol oraz inne aminooksyzwiązki szeregu aromatycznego osobno niewymienione
399 p. 5	Kwasy: aminonaftolomonosulfonowy, aminonaftolodwusulfonowy
400 p. 2	Pochodne pyrazolonu osobno niewymienione
401	Czterometylodwuaminodwufenylometan i t. d. (cała pozycja)
402	Fenylohydrazyna i t. d. (cała pozycja)
403	Organiczne związki barwiące syntetyczne i t. d. (cała pozycja)
404	Wszelkie barwniki syntetyczne w opakowaniu 50 gr i mniej
z 408	Sadze wszelkie; czernie z kości i roślin i t. d. cała pozycja z wyjątkiem czerni z łupka bitumicznego
413	Ultramaryna i t. d. (cała pozycja)
418	Przyrządzone farby drukarskie, litograficzne i do innych celów graficznych oraz do powielania
422 p. 3	Kreda krawiecka, kreda bilardowa
423 p. 3	Lakiery osobno niewymienione, również z pochodnych celulozy

Poz. tar. cel.	Nazwa towaru
424 i uwaga	Ekstrakt quebrachowy
425	Ekstrakty garbnikowe osobno niewymienione
426	Garbniki syntetyczne
427	Bejca garbarska, t. zw. oropon
448	Magnezjowe: pochodnie, drut, naboje, proszek
450	Mydła twarde, oprócz osobno wymienionych
451	Mydła miękkie i t. d. (cała pozycja)
452	Proszki do prania
465	Dekstryna, krochmal rozpuszalny i t. d. (cała pozycja)
470	Żelatyna
471	Wyroby z żelatyny
473	Nawozy naturalne
477 i uwaga	Żużle Thomasa i t. d. (cała pozycja)
490	Przetwory chemiczne osobno niewymienione
491	Preparaty chemiczne i t. d. (cała pozycja)
492	Skóry surowe: suche, mokro-solone, sucho-solone
493	Skóry surowe: wapniowane, odwłosione
497	Skóry twarde wyprawione na podeszwy, pasy, brandzle
498	Szpalty bez liczka sztucznego, oprócz osobno wymienionych
499	Juchty
503	Skóry wyprawy roślinnej i t. d. (cała pozycja)
504	Skóry wyprawy roślinnej i t. d. (cała pozycja)
505	Skóry wyprawy mineralnej i t. d. (cała pozycja)
506	Skóry wyprawy mineralnej i t. d. (cała pozycja)
507	Skóry wyprawy mineralnej i t. d. (cała pozycja)
508	Skóry wyprawy mineralnej: kozie, koźle, baranie, rosschevreaux
509	Skóry zamszowe
510	Skóry lakierowane, bronzowane i t. d. (cała pozycja)
534	Wykroje fasonowane na rękawiczki ze skóry w połączeniu z materjałami włókienniczemi
535	Rękawiczki wykonane całkowicie lub częściowo ze skóry
539	Oprawy skórzane do książek, albumów, notesów i t. p.
540	Albumy i notesy w oprawach skórzanych, ramki ze skóry
543	Sztylpy, getry, — ze skóry
548	Gotowe pasy napędne i przenośnikowe; pasy przegubowe
550	Paski skórzane ramowe do wyrobu obuwia
551	Paski gotowe do kapeluszy
553	Obuwie juchtowe, faledrowe i t. d. (cała pozycja)
554	Obuwie ze skóry chromowej
555	Obuwie ze skóry gemzowej i t. d. (cała pozycja)
557	Obuwie z tkanin wełnianych i t. d. (cała pozycja)
558	Saboty drewniane, chociażby z dodatkiem skóry
Uwagi 3, 4, 5, 6 do grupy 41	Towary clone z zastosowaniem uwag 3, 4, 5, 6 do grupy 41
572	Przędza z jedwabiu sztucznego
589 i uwagi 1, 2	Wełna, sierść i t. d. (cała pozycja)
590 p. 1	Odpadki wełniane, również końce wełny czesankowej (cały punkt)
592	Wełna czesana i niedoprzęd
593 pp. 1, 2	Przędza wełniana zgrzebna Nr. 33 i mniej num. metr., pojedyncza, nitkowana
594 pp. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10	Przędza wełniana czesankowa, oprócz wymienionej w punkcie 9
597	Sukna włościańskie wełniane i półwełniane i t. d. (cała pozycja)
598	Tkaniny wełniane z przędzy nieczesankowej
599	Tkaniny wełniane z przędzy czesankowej
600	Tkaniny półwełniane z osnową lub wątkiem z przędzy nieczesankowej
601	Tkaniny półwełniane z osnową lub wątkiem z przędzy czesankowej
602	Aksamity, plusze i t. d. (cała pozycja)
603	Chustki, szale, — wełniane, — szenilowe tkane
604	Włosianki krawieckie
610	Niedoprzęd bawełniany surowy
611 i uwaga 2	Przędza bawełniana surowa
612	Nici bawełniane bielone, merceryzowane i t. d. (cała pozycja)

Poz. tar. cel.	Nazwa towaru
613	Tkaniny bawełniane surowe
614	Tkaniny bawełniane bielone
615	Tkaniny bawełniane barwione, merceryzowane
616	Tkaniny bawełniane wzorzysto - tkane, kolorowo - tkane, drukowane, chociażby merceryzowane
617	Tkaniny bawełniane broszowane
618	Etaminy, chociażby broszowane
623 i uwaga	Len i konopie i t. d. (cała pozycja)
625 i uwaga	Konopie — manilla, sisal, aloes i t. d. (cała pozycja)
627	Przędza jutowa pojedyńcza w motkach i t. d. (cała pozycja)
628	Przędza jutowa nitkowana w motkach i t. d. (cała pozycja)
629	Przędza jutowa wszelka i t. d. (cała pozycja)
630 i uwagi 1, 2, 3	Przędza ze lnu, konopi i t. d. (cała pozycja)
631	Przędza, objęta poz. 630 i t. d. (cała pozycja)
632 p. 2	Tkaniny jutowe, oprócz osobno wymienionych, barwione, drukowane
633	Tkaniny ze lnu, konopi, rami i t. d. (cała pozycja)
634	Tkaniny ze lnu, konopi, rami i t. d. (cała pozycja)
635	Plusze, welwety — ze lnu, konopi i t. d. (cała pozycja)
636	Chodniki, dywany i t. d. (cała pozycja)
638	Materje firankowe metrowe i t. d. (cała pozycja)
646 pp. 1 i 3 i uwaga	Linki, liny, powrozy i t. d. (cała pozycja), oprócz sznurków z włókien kokosowych
648 z p. 1, p. 3 i uwaga 2, o ile dotyczy towarów wymienionych w pp. 1 i 3	Sieci, siatki z wyjątkiem sieci do rybołówstwa
649	Pasy napędne i przenośnikowe, oprócz osobno wymienionych
650	Węże
652 p. 1a	Nici z metali pospolitych, niepokrytych metalami szlachetnemi, nawinięte na materjałach włóknistych pospolitych
657	Tkaniny z materjałów włóknistych roślinnych i t. d. (cała pozycja)
658	Tkaniny wełniane nieelastyczne i t. d. (cała pozycja)
663	Linoleum, również imitacja linoleum na jucie, tekturze smołowanej i t. p.; linkrusta
667 i uwaga	Wstęgi z materjałów włóknistych i t. d. (cała pozycja)
674	Krążki, tafle, tarcze i t. d. (cała pozycja)
676	Uszczelniacze i t. d. (cała pozycja)
677	Tkaniny z przędzy papierowej
680	Materjały dziane metrowe bawełniane
681	Materjały dziane metrowe wełniane
685	Materjały dziane metrowe, oprócz osobno wymienionych
686	Rękawiczki bawełniane
687	Rękawiczki wełniane
691	Rękawiczki z materjałów dzianych, oprócz osobno wymienionych
692	Pończochy, skarpetki, — bawełniane
693	Pończochy, skarpetki, — wełniane
697	Pończochy, skarpetki, oprócz osobno wymienionych
698	Wyroby dziane osobno niewymienione — bawełniane
699	Wyroby dziane osobno niewymienione — wełniane
703	Wyroby dziane osobno niewymienione z materjałów włóknistych roślinnych, oprócz bawełny
727	Ceratka gumowa
729	Pasy napędne i przenośnikowe z gumy i t. d. (cała pozycja)
730	Opony pneumatyczne do kół
731	Obręcze do kół pełne i półpełne
732	Dętki
733	Obuwie z gumy i t. d. (cała pozycja)
734	Podeszwy i obcasy gumowe i t. d. (cała pozycja)
735	Gąbki gumowe
736	Czepki gumowe i t. d. (cała pozycja)
737	Rękawice gumowe
738	Palce, smoczki, — gumowe

Poz. tar. cel.	Nazwa towaru
739	Ochronniki gumowe, również z innych materjałów
741	Piłki gumowe i t. d. (cała pozycja)
743	Guma do wycierania w kawałkach, płytach
744	Artykuły sanitarne gumowe i t. d. (cała pozycja)
745	Wszelkie wyroby z gumy miękkiej i t. d. (cała pozycja)
757 p. 2	Obręcze, oprócz wiklinowych, chociażby wygięte, szpaltowane; obody
758 pp. 2, 3	Tafle posadzkowe
759 i uwaga 1 i 2	Beczki, fasy, kadzie i t. d. (cała pozycja)
762	Piasty, dzwona, szprychy, — do kół
763	Trzony, oprawki do narzędzi i t. d. (cała pozycja)
765	Kopyta i prawidła szewskie
766 pp. 1, 2	Drzwi, ramy okienne, okiennice surowe, malowane i t. d. (całe punkty)
768	Żaluzje drewniane
770	Obcasy do obuwia
771	Szpulki do nici
775 pp. 1, 2	Szafki zegarowe surowe, malowane, lakierowane, polituorowane, fornierowane
777 pp. 1, 2	Meble, oprócz giętych i bambusowych, ich części surowe, chociażby zagruntowane, fornierowane i t. d. (całe punkty)
778 p. 1a, b, p. 2a, b	Wyroby drewniane, oprócz osobno wymienionych, surowe, chociażby zagruntowane, fornierowane, malowane, lakierowane, polituirowane
783	Papier korkowy w arkuszach i t. d. (cała pozycja)
784	Korki, szpunty
785	Korkowe pasy, koła ratunkowe i t. d. (cała pozycja)
794	Celuloza
795	Celuloza w postaci płyt, krążków i t. d. (cała pozycja)
796	Wata z celulozy i t. d. (cała pozycja)
797	Tektura koloru naturalnego, chociażby wygładzana
798	Tektura barwiona, chociażby wygładzana
799	Tektura z wyciśniętym ciągłym deseniem
800	Tektury izolacyjne
802	Tektura, papier, karton i t. d. (cała pozycja)
803	Papier i tektura faliste i t. d. (cała pozycja)
804	Tektura prasowana i t. d. (cała pozycja)
805	Tektura sprasowana z papierem i t. d. (cała pozycja)
806	Wyroby z tektury i t. d. (cała pozycja)
808	Wyroby z fibry wulkanizowanej i t. d. (cała pozycja)
810	Papier pakowy niebarwiony i t. d. (cała pozycja)
811	Papier pakowy niebarwiony i t. d. (cała pozycja)
812	Papier wszelki i t. d. (cała pozycja)
813	Papier czerpany
814	Pergamin roślinny i t. d. (cała pozycja)
815	Papier wszelki i t. d. (cała pozycja)
816	Bibuła do atramentu i t. d. (cała pozycja)
817	Papier wszelki i t. d. (cała pozycja)
818	Kalka przebitkowa i t. d. (cała pozycja)
819	Karton, papier i t. d. (cała pozycja)
820	Tektura, papier i t. d. (cała pozycja)
821	Tektura, papier i t. d. (cała pozycja)
Uwaga po poz. 821	Towary clone z zastosowaniem uwagi po poz. 821
822	Tektura, papier i t. d. (cała pozycja)
823	Papier podklejony, przełożony tkaninami
824	Kalka płócienna
825	Tektura, papier, karton i t. d. (cała pozycja)
826	Bibułka do papierosów i t. d. (cała pozycja)
827	Rurki, szpulki i t. d. (cała pozycja)
828	Naczynia z papieru i t. d. (cała pozycja)
829	Torebki i torby bez ozdób i t. d. (cała pozycja)
830 i uwaga	Sekretniki i koperty bez ozdób i t. d. (cała pozycja)
831 i uwaga	Torebki, sekretniki, koperty i t. d. (cała pozycja)
832	Obicia, szlaki, witraże, — papierowe

Poz. tar. cel.	Nazwa towaru
833	Wyroby introligatorskie, kartonażowe
834	Wyroby z papieru, z kartonu i t. d. (cała pozycja)
835	Szablony malarskie, krawieckie
842 pp. 1, 2, 4	Obrazy, rysunki, litografje i t. d. cała pozycja oprócz punktu 3
844	Pocztówki, chociażby wykonane ręcznie
848 p. 2	Kamienie do szlifowania, polerowania, ostrzenia, — sztuczne z wyjątkiem piaskowcowych
850	Bebny do łuszczenia
859 p. 2	Wyroby zwyczajne kamieniarskie i t. d. — szlifowane, polerowane (cały punkt)
z 860	Wyroby z kamieni wszelkiego gatunku i t. d. o wadze sztuki 50 kg i mniej
863	Cegły okładzinowe i t. d. (cała pozycja)
870 p. 1a, b	Cegły, płyty szamotowe
870 p. 2	Cegły, płyty, kształtki, — krzemionkowe
870 z p. 3	Cegły i płyty magnezytowe
874	Kafle do pieców i t. d. (cała pozycja)
875	Płyty, cegły, kształtki i t. d. (cała pozycja)
876	Płyty, cegły, kształtki i t. d. (cała pozycja)
877	Wszelkie gliniane szkliwione płyty, płytki i t. d. (cała pozycja)
878	Naczynia, wyroby garncarskie i t. d. (cała pozycja)
880	Rury, kształtki do rur i t. d. (cała pozycja)
885	Przybory sanitarne: miski i t. d. (cała pozycja)
886	Naczynia fajansowe, oprócz osobno wymienionych
891	Naczynia, zbiorniki, wanny, urny, trumny
z 895	Wyroby z cementu, betonu, azbestowo - cementowe oraz cementowe z domieszką innych materiałów pospolitych, snycerskie, rzeźbiarskie, sztukatorskie i tokarskie o wadze sztuki 50 kg i mniej, oraz zwyczajne kamieniarskie, o ile są szlifowane, polerowane w całości lub części
z 898	Cegiełki, pustaki, płyty, płytki, dachówki, — ze szkła, oprócz ze szkła półbiałego
900 pp. 1, 2	Wyroby, oprócz osobno wymienionych, ze szkła białego i t. d. prasowane lub lane i dęte (całe punkty)
902	Naczynia do przechowywania wyrobów perfumeryjnych i t. d. (cała pozycja)
903	Wyroby ze szkła białego szlifowane i t. d. (cała pozycja)
904 pp. 2, 3	Wyroby ze szkła w masie zabarwionego i t. d. (całe punkty)
905	Wyroby objęte poz.: 900, 901, 902, 903, 904, oprócz osobno wymienionych i t. d. (cała pozycja)
906	Wyroby ze szkła wszelkiego gatunku i t. d. (cała pozycja)
907	Szkło w postaci łusek, kulek i t. d. (cała pozycja)
908	Gotowe naczynia do termosów, chociażby posrebrzane
909	Szkiełka do zegarków
912	Tkaniny szklane i wyroby z nich; wyroby z waty i przędzy szklanej
913 pp. 1, 2	Szkło taflowe nieszlifowane, niepolerowane, grubości 5 mm i mniej, gładkie, białe, półbiałe, barwy naturalnej, barwne, mleczne, — bez wzorów i ozdób
924 p. 1	Balony do fabrykacji żarówek
926	Żelazne, stalowe: wlewki, lupy pudlowe, milbars
928	Żelazo, zwykła stal, w półwyrobach
929 i uwagi 1, 2, 4, 5	Żelazo, zwykła stal, walcowane
930 i uwagi 1 i 3	Blacha żelazna, stalowa — zwykła
931	Stal szlachetna węglista i t. d. (cała pozycja)
932	Materjały nawierzchni kolejowej i t. d. (cała pozycja)
958	Naczynia blaszane emaljowane
959	Plomby, spinacze do pasów napędnych i t. d. (cała pozycja)
960	Wyroby z blachy żelaznej i stalowej i t. d. (cała pozycja)
962 p. 1b, c i uwaga, o ile dotyczy lit. b, c p. 1-go	Łańcuchy żelazne, stalowe: wszelkie, oprócz osobno wymienionych, z ogniwami o grubości 6 mm i mniej
977 pp. 3, 4, 5	Miedź
978 pp. 3, 4	Aluminjum
980 pp. 3, 4	Nikiel i inne osobno niewymienione metale oraz ich stopy

Poz. tar. cel.	Nazwa towaru
981 i uwagi 2, 3, 4	Mosiądz, tombak, spiż i t. d. (cała pozycja)
982	Drut i pręty trolejowe
983	Płaskowniki o szerokości 20 mm i mniej
984 i uwagi 2. 3, 4, 5, 6	Drut z metali i stopów, objętych poz. 977 — 981 i t. d. (cała pozycja)
985 i uwaga 2	Tkaniny druciane i t. d. (cała pozycja)
986	Nity i t. d. (cała pozycja)
987	Śruby, śrubki i t. d. (cała pozycja)
988 i uwagi 2, 3, 4	Rury o osi prostej i t. d. (cała pozycja)
989	Kapsle, zamknięcia do butelek i t. d. (cała pozycja)
990	Tubki i t. d. (cała pozycja)
992	Naczynia kuchenne, wanny i t. d. (cała pozycja)
993	Dzwony, wszelkie dzwonki i t. d. (cała pozycja)
994	Wyroby z metali i stopów, objętych poz. 977 — 981, oprócz osobno wymienionych
995	Wyroby, oprócz osobno wymienionych, z wszelkich nieszlachetnych metali pozłacane i t. d. (cała pozycja)
996	Wyroby metalo-porcelanowe i t. d. (cała pozycja)
1000	Kilofy, oskardy, sapy i t. d. (cała pozycja)
1001	Kowadła, imadła i t. d. (cała pozycja)
1002	Pilniki, dłuta, gwintownice i t. d. (cała pozycja)
1003	Siekiery, topory, piły, wiórniki
1005	Narzędzia stalowe hartowane i t. d. (cała pozycja)
1007	Narzędzia drewniane rzemieślnicze i t. d. (cała pozycja)
1008	Narzędzia rzemieślnicze, żelazne, stalowe, oprócz osobno wymienionych
1010 p. 2 lit. a III, z lit. b, p. 3 i uwaga, p. 4b	Baskwile do drzwi i okien, również do klucza zamkowego, oraz okucia do drzwi, okien, mebli, zasuwki, zawiasy również taśmowe, — wszystko z metali nieszlachetnych lub z dodatkiem tych metali, oprócz z żelaza i stali
1011 i uwagi 1, 2	Kłódki, zamki, klucze, ich części
1014	Haftki, sprzączki, klamerki i t. d. (cała pozycja)
1015 p. 2	Kółka i haczyki do obuwia, oprócz żelaznych i stalowych, również pokryte innemi materjałami
1016 p. 2	Szczotki techniczne, gąbki i t. d. — z metali i stopów, objętych poz. 977—981 (cały punkt)
1017 p. 2	Ostrogi, strzemiona i t. d. z metali nieszlachetnych innych, niż żelazo i stal (cały punkt)
1018 i uwaga 2	Wyroby nożownicze metalowe
1019	Nakrycia i zastawy stołowe, aparaty obrzędowe, — metalowe
1020	Termosy
1021 pp. 1, 2, 3, 5	Palniki, ich części — cała pozycja oprócz punktu 4
1022 pp. 2 i 3	Lampy i latarnie do oświetlenia elektrycznego i t. d. — z blachy żelaznej oraz z metali i stopów, objętych poz. 977 — 981 (całe punkty)
1023 p. 1a	Lampki górnicze elektryczne
1023 p. 2	Latarki i latarnie ręczne, oprócz elektrycznych
1024	Zapalacze samoczynne do latarń, lamp i palników gazowych i t. p.
1025	Maszynki naftowe i t. d. (cała pozycja)
1026	Żelazka do prasowania, oprócz elektrycznych
1027 pp. 1a, II, III, bII, III, p. 2 z lit. a, lit. b i uwaga, o ile odnosi się do wymienionych towarów	Piece pokojowe i kąpielowe, oprócz żeliwnych
1027 pp. 3 i 4 i uwaga, o ile odnosi się do towarów wymienionych w pp. 3 i 4	Grzejniki i t. d., piece przenośne piekarskie i t. d. (całe punkty)
1034 i uwaga	Węże giętkie metalowe i t. d. (cała pozycja)
1036 i uwaga 2	Osprzęt (armatura) do pary, płynów i t. d. (cała pozycja)
Uwaga do grupy 66	Wyroby, objęte grupą 66, pozłacane, posrebrzane
1046 p. 2	Silniki tłokowe spalinowe, stałe i przewoźne, oprócz osobno wymienionych
1047 i uwaga	Silniki tłokowe samochodowe, motocyklowe, traktorowe, lotnicze
1049 p. 2	Turbiny wietrzne (wiatraki)
1050	Maszyny i przyrządy do podnoszenia i t. d. (cała pozycja)

Poz. tar. cel.	Nazwa towaru
1051 pp. 1, 3	Pompy, sprężarki ręczne i odśrodkowe, oprócz osobno wymienionych
1053 i uwaga	Wentylatory, dmuchawy, ssaki gazowe i t. d. (cała pozycja)
1054	Prasy hydrauliczne
1056	Obrabiarki do metali i t. d. (cała pozycja)
1057	Narzędzia pneumatyczne i t. d. (cała pozycja)
1062 p. 1	Maszyny dziewiarskie
1066 p. 1	Maszyny do szycia do domowego użytku, krawieckie
1067 pp. 1, 2	Maszyny młynarskie cała pozycja z wyjątkiem p. 3-go
1070	Maszyny do łamania i rozdrabniania twardych materjałów i t. d. (cała pozycja)
1071	Maszyny dla przemysłu graficznego, oprócz osobno wymienionych
1072	Maszyny-automaty dla przemysłu tytoniowego i t. d. (cała pozycja)
1073	Wirówki, oprócz osobno wymienionych
1075	Aparaty dezynfekcyjne i dezynsekcyjne
1076	Aparaty kompletne wodno i paro-powietrzne
1077	Dyfuzory, ogrzewacze do nich i t. d. (cała pozycja)
1078	Aparaty destylacyjne, rektyfikacyjne
1079 p. 3	Suszarnie mechaniczne stałe i obrotowe, oprócz osobno wymienionych
1080	Piece przemysłowe stałe i obrotowe i t. d. (cała pozycja)
1081	Maszyny do domowego użytku i t. d. (cała pozycja)
1082 i uwaga	Maszyny, oprócz osobno wymienionych i t. d. (cała pozycja)
1083	Aparaty, oprócz osobno wymienionych i t. d. (cała pozycja)
1099	Maszyny elektryczne wirujące, jako to: prądnice, silniki i t. d. (cała pozycja)
1100	Elektropompy głębinowe i t. d. (cała pozycja)
1101	Transformatory, elektromagnesy i t. d. (cała pozycja)
1103	Maszyny do spawania elektrycznego i t. d. (cała pozycja)
1105	Akumulatory elektryczne z ołowiu
1106	Akumulatory elektryczne inne, niż z ołowiu, baterje i ogniwa galwaniczne
1107	Aparaty i przyrządy elektryczne i t. d. (cała pozycja)
1108	Kondensatory
1110	Liczniki energji elektrycznej
1112	Żarówki elektryczne
1113 pp. 1, 3, 4, 6	Lampki elektryczne bez armatur z wyjątkiem lampek kwarcowych i rur rentgenowskich
1115	Aparaty i przyrządy telefoniczne
1118	Aparaty radjowe, ich części
1121	Aparaty i przyrządy elektryczne i t. d. (cała pozycja)
1122 p. 2	Izolatory, połączone z hakami, sworzniami (cały punkt)
1125	Szczotki do prądnic i silników węglowe i t. d. (cała pozycja)
1126	Rurki izolacyjne
1127 i uwagi 1, 3	Przewodniki elektryczne z metali nieszlachetnych i t. d. (cała pozycja)
1128	Kable elektryczne obłożone ołowiem i t. d. (cała pozycja)
1130	Naczynia do akumulatorów i t. d. (cała pozycja)
1131	Wyłączniki pokrętne, gniazda wtykowe i t. d. (cała pozycja)
1133 p. 2a	Lokomotywy wąskotorowe z maszynami parowemi
1136 pp. 3, 4 i uwaga 2 przy poz. 1138, o ile dotyczy samochodów ciężarowych i specjalnych	Samochody ciężarowe i specjalne
1138 i uwaga 2, o ile dotyczy podwozi samochodowych	Podwozia samochodowe
1139	Samochody, podwozia samochodowe i t. d. cała pozycja z wyjątkiem samochodów osobowych
1146	Wózki peronowe i fabryczne do jazdy nie po szynach z napędem silnikowym
1147 i uwaga	Kołowce
1148	Części kołowców i t. d. (cała pozycja)
1160 pp. 3, 4, 5, 6	Przymiary, narzędzia i t. d. — cała pozycja z wyjątkiem pp. 1 i 2
1161	Przepływomierze cieczy, pary, gazów
1167 pp. 4, 5	Okulary, binokle i t. d.; lornetki i lunety (całe punkty)

Poz. tar. cel.	Nazwa towaru
1168 p. 7a, b, c	Płyty i błony fotograficzne i rentgenologiczne
1169 pp. 1, 2, 3	Maszyny do pisania, rachowania i ich części
1169 p. 4	Maszyny statystyczne do liczenia, tabulowania i t. d. (cały punkt)
1169 pp. 8, 9	Numeratory i t. d., perforatory i t. d. (całe punkty)
1171 p. 3	Mechanizmy do zegarów ściennych i stołowych i t. d. (cały punkt)
1179	Instrumenty dęte
1180	Instrumenty perkusyjne
1181	Instrumenty strunowe
1182 p. 1 z lit. a, p. 2	Struny jedwabne, kalafonja do smyczków
1183	Instrumenty muzyczne, oprócz osobno wymienionych
1184	Części instrumentów muzycznych, oprócz osobno wymienionych
1191 p. 2 i uwaga, o ile dotyczy beretów	Berety
1226	Zatrzaski z metali pospolitych i t. d. (cała pozycja)
1227	Zamknięcia błyskawiczne
1228 pp. 1, 2, 4	Sita gotowe do użytku ręcznego z blachy dziurkowanej, drutu i jedwabiu
1248 pp. 1, 4, 5, 7, 9, 10, 11	Przyrządy i gry sportowe — cała pozycja z wyjątkiem pp. 2, 3, 6, 8
1250 pp. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9	Przybory piśmienne, kancelaryjne i rysunkowe, oprócz wymienionych w p. 8
1251	Ołówki
1252	Mechanizmy do skoroszytów i t. d. (cała pozycja)
1253	Maszynki do zacinania ołówków.

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 października 1934 r. Nr. 96, poz. 871).

378.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 26 października 1934 r.

o zmianie taryfy celnej przywozowej.

Na podstawie art. 13 ust. 5 pkt. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) zarządza się co następuje:

§ 1. Uwaga po punkcie 2 lit. a poz. 78 taryfy celnej przywozowej, w brzmieniu nadanem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 657) otrzymuje brzmienie następujące:

	Cło od 100 kg I (zł gr)	Cło od 100 kg II (zł gr)
„Uwaga: Herbata, objęta p. 2 lit. „a" nin. pozycji, sprowadzana przez porty polskiego obszaru celnego .	630.—	630.—".

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 30 października 1934 r.

Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*
Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 października 1934 r. Nr. 96, poz. 872).

379.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 19 października 1934 r.

o wolnym obszarze celnym w Gdyni.

Na podstawie art. 3 ust. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) zarządza się co następuje:

§ 1. Położone na terenie portu w Gdyni basen im. Ministra Kwiatkowskiego oraz nabrzeża: Stanów Zjednoczonych, Czechosłowackie, Rumuńskie i Jugosłowiańskie tegoż basenu wraz z terenami, przylegającemi do wymienionych nabrzeży i oddzielonemi od strony lądu specjalnem ogrodzeniem, — stanowią wolny obszar celny.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Skarbu oraz Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Komunikacji.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 30 października 1934 r.

Prezes Rady Ministrów:
(—) *L. Kozłowski.*
Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *H. Floyar-Rajchman.*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 25 października 1934 r. Nr. 92, poz. 825).

380.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 października 1934 r.

o dodatkach służbowych dla niższych funkcjonarjuszów państwowych z tytułu zatrudnienia w niedziele i święta.

Na podstawie art. 5 ust. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania funkcjonarjuszów państwowych do grup uposażenia i automatycznego przechodzenia nauczycieli do wyższych grup uposażenia, o dodatkach lokalnych, funkcyjnych i służbowych oraz o umundurowaniu niższych funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 781) wprowadza się zmiany następujące:

1) w § 40 po punkcie 8 wstawia się jako nowy punkt 9 postanowienie następujące:

„9. Niższym funkcjonarjuszom państwowym, z wyjątkiem zatrudnionych w urzędach zagranicznych oraz z wyjątkiem zatrudnionych w państwowych zakładach chowu koni przy obsłudze koni, za pełnienie służby w niedzielę lub święto przez czas przepisany normalnie w dniu powszednim przyznaje się dodatek służbowy w wysokości 1/30 miesiecznego uposażenia zasadniczego wraz z dodatkiem lokalnym i zasiłkiem wyrównawczym, jeżeli w tygodniu następnym po niedzieli lub święcie nie można było udzielić zwolnienia od służby na jeden dzień powszedni. Niższym funkcjonarjuszom państwowym, zatrudnionym w państwowych zakładach chowu koni przy obsłudze koni, przyznaje się zamiast powyższego dodatku stały dodatek służbowy w wysokości 8 zł miesięcznie, lub równowartość w naturze, którą określi Minister Rolnictwa i Reform Rolnych.";

2) dotychczasowy punkt 9 w § 40 oznacza się jako punkt 10;

3) w § 41 w punkcie 1) dodaje się na końcu zdanie następujące:

„niżsi funkcjonarjusze państwowi mogą oprócz jednego dodatku służbowego otrzymać również dodatek za pełnienie służby w niedzielę i święto.".

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Skarbu oraz właściwym ministrom.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lutego 1934 r.

Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*
Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 31 października 1934 r. Nr. 97, poz. 885).

381.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 23 października 1934 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o ustanowieniu taryfy celnej wywozowej.

Na podstawie art. 13 ust. 5 lit. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanawia się taryfę celną wywozową, zawartą w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Stawki celne taryfy wywozowej wyrażone są w złocie.

§ 3. Mechaniczne mieszaniny, osobno niewymienione w taryfie wywozowej, zawierające chociażby jeden artykuł objęty taryfą wywozową, podlegają cłu wywozowemu w całości według tego artykułu; mieszaniny takie mogą być zwolnione od cła wywozowego za każdorazowem pozwoleniem Ministra Skarbu.

Jeżeli w skład mieszanin niewymienionych w taryfie wywozowej, oprócz towarów wolnych od cła, wchodzi kilka artykułów o różnych stawkach wywozowych, cło od takich mieszanin wymierza się według składnika o najwyższej stawce.

Nieznaczne ilości towarów, objętych taryfą wywozową, mające charakter zanieczyszczeń, na wymiar cła od mieszaniny nie wpływają.

§ 4. Clenie towarów, przy których stawka celna wywozowa uzależniona jest od procentowej zawartości składnika, odbywa się na podstawie wyników analizy wywożonego towaru, przeprowadzonej przez urząd celny.

Koszta tej analizy ponosi eksporter.

§ 5. Cło wywozowe wymierza się według podanych w taryfie podstaw wymiaru.

Przy wymierzaniu cła od wagi stawki celne wywozowe należy rozumieć od 100 kg wagi netto, z wyjątkiem przypadków, gdy taryfa wywozowa za podstawę wymiaru cła przyjmuje wagę brutto, lub gdy wymienia towar łącznie z opakowaniem.

Ustalenie wagi wymiarowej towarów podlegających cłu wywozowemu odbywa się według zasad i w sposób, obowiązujący przy cleniu towarów przy-

wożonych z zagranicy; w szczególności ma zastosowanie urzędowa tabela tarowa.

§ 6. Towary, objęte taryfą celną wywozową, wywożone zagranicę nie w celach handlowych, jak np. w ruchu podróżnych, jako wyprawy ślubne, lub w związku z przesiedlaniem się, mogą być zwalniane od cła wywozowego przez władze celne I instancji we własnym zakresie.

§ 7. Dla przypadków, gdy zwolnienie od cła wywozowego jest uzależnione od zaświadczeń Ministerstwa Przemysłu i Handlu, Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych będzie ustalał i podawał do publicznej wiadomości w drodze obwieszczeń, ogłaszanych w Dzienniku Urzędowym „Monitor Polski":

1) wykaz instytucyj, za których pośrednictwem będą wydawane zaświadczenia Ministerstwa Przemysłu i Handlu na wolny od cła wywóz,

2) tryb postępowania przy wydawaniu takich zaświadczeń.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 30 października 1934 r.

Pozwolenia Ministra Skarbu na zastosowanie zniżonego cła lub wolny od cła wywóz, jak też zaświadczenia Ministerstwa Przemysłu i Handlu o bezcłowym wywozie, wydane na podstawie rozporządzenia z dnia 25 kwietnia 1934 r. o cłach wywozowych (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 348) i do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia jeszcze niewykorzystane, zachowują ważność na przeciąg czasu wskazany w tych pozwoleniach, bądź zaświadczeniach.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Załącznik do rozp. Ministra Skarbu z dnia 23 października 1934 r. (poz. 873).

TARYFA CELNA WYWOZOWA.

GRUPA I.

Rudy, żużle, popioły, metale nieszlachetne.

Poz. tar. celnej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg w złotych
1.	Rudy, szlamy, również wzbogacone:	
	1. manganowe	5.—
	2. cynkowe	30.—
	3. ołowiane	30.—
	4. miedziane	30.—
2.	Żużle, zendra, popioły:	
	1. zawierające żelazo w ilości 25% i wyżej	2.—
	2. zawierające cynk w ilości 5% i wyżej	10.—
	3. zawierające ołów w ilości 3% i wyżej	10.—
	4. zawierające miedź w ilości 1% i wyżej	60.—
	5. zawierające cynę w ilości 1% i wyżej	200.—
3.	Stare żeliwo, żelastwo; odpadki żeliwne, żelazne, stalowe, z wyjątkiem odpadków blachy białej	5.—
4.	Miedź:	
	1. w gąskach, blokach, płytach lanych, miedź katodowa	150.—
	2. w wiórkach, opiłkach, złomkach, miedź cementowa w proszku i brykietach	150.—
5.	Aluminjum:	
	1. w gąskach, blokach, płytach lanych, aluminjum katodowe	100.—
	2. w wiórkach, opiłkach, złomkach	100.—
6.	Stopy aluminjum i inne metale lekkie oraz ich stopy:	
	1. w gąskach, blokach, płytach lanych	100.—
	2. w wiórkach, opiłkach, złomkach	100.—
7.	Nikiel:	
	1. w gąskach, blokach, sześcianach, kulkach, stożkach, również w katodach	100.—
	2. w wiórkach, opiłkach, złomkach	100.—
8.	Mosiądz, tombak, spiż, bronz fosforowy, miedź fosforowa, argentyn (nowe srebro):	
	1. w gąskach, blokach, płytach lanych	100.—
	2. w wiórkach, opiłkach, złomkach	100.—
9.	Cyna w gąskach, blokach, złomie, odpadkach	500.—
10.	Metal brytanja — w gąskach, blokach, złomie, odpadkach	100.—
11.	Ołów w złomie, odpadkach	50.—
12.	Antymon w wiórkach, opiłkach, złomkach	150.—
13.	Kadm w wiórkach, opiłkach, złomkach	150.—

Uwagi do grnpy I:

1. Towary objęte poz. 2, 4 — 8, 10 i 11 wywożone za pozwoleniem Ministra Skarbu:
   a) objęte pozycjami 2, 4 i 11 . bez cła
   b) „ „ 5, 6, 7, 8 i 10 10.—
2. Wymienione w poz. 1 i 2 towary, w których skład wchodzą artykuły o różnych stawkach, objęte poszczególnemi punktami tych pozycyj, podlegają cłu według stawki artykułu, który stanowi o istotnej wartości towaru.

GRUPA II.

Drewno.

Poz. tar. celnej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg w złotych
14.	Kłody (kloce) i dłużyce:	
	1. drzew iglastych	3.—
	2. „ liściastych z wyjątkiem olszy i osiki	3.—
15.	Drewno olszowe okrągłe o średnicy 22 cm i wyżej, mierzonej w grubszym końcu bez kory i o długości od 1,2 m wzwyż	6.—
16.	Drewno osikowe okrągłe o średnicy 20 cm i wyżej, mierzonej w cieńszym	

Poz. tar. celnej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg w złotych
	końcu bez kory i o długości od 1,5 m wzwyż, z wyjątkiem osobno wymienionego	3.—
17.	Papierówka sosnowa, świerkowa, jodłowa i osikowa	3.—
18.	Drewno iglaste tarte wzdłuż, przynajmniej z dwóch stron (belki, bale, krawędziaki, deski, łaty i t. p. z wyjątkiem sliprów, podkładów kolejowych i klepek) chociażby heblowane, lecz inaczej nieobrobione . . .	10.—
19.	Slipry, podkłady kolejowe, mostownice, podrozjezdnice, timbry i belki angielskie — wszystko z drzew iglastych i liściastych, ciosane lub tarte, nasycone lub nienasycone . .	10.—

Uwagi do grupy II:

1.	Drewno wymienione w pozycjach 14, 16, 17, 18 i 19 wywożone za zaświadczeniami Ministerstwa Przemysłu i Handlu . . .	bez cła
2.	Drewno olszowe, wymienione w poz. 15, wywożone w okresie do dnia 30 listopada 1934 r. włącznie — za pozwoleniem Ministra Skarbu	1.—
3.	Drewno wywożone przez osoby zamieszkałe w pasie granicznym w ilości nieprzekraczającej 10 m^3 jednorazowo	bez cła

4. Od podanych w taryfie wywozowej wymiarów drewna dopuszczalna jest tolerancja +— 5%. W razie trudności wyważenia określa się wagę drewna nieobrobionego i obrobionego według następujących zamienników objętości na ciężar:

1 m^3	drewna miękkiego nieobrobionego	= 700 kg
1 m^3	drewna twardego nieobrobionego	= 900 kg
1 m^3	drewna miękkiego ciosanego, tartego	= 600 kg
1 m^3	drewna twardego ciosanego, tartego	= 800 kg
1 m	przestrzenny drewna miękkiego szczapowego lub w okrąglakach	= 450 kg
1 m	przestrzenny drewna twardego szczapowego lub w okrąglakach	= 600 kg.

GRUPA III.

Zwierzęta, ptactwo, wytwory hodowli, mięso i przetwory mięsne.

Poz. tar. celnej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg w złotych
20.	Trzoda chlewna żywa — od sztuki .	60.—
21.	Trzoda chlewna bita:	
	1. w całych sztukach — od sztuki .	60.—
	2. w połówkach — od połówki . .	30.—
22.	Gęsi domowe żywe — od sztuki .	10.—
23.	Gęsi domowe bite — świeże, chłodzone lub mrożone	500.—
24.	Mięso baranie, cielęce, wieprzowe i wołowe — świeże, solone i mrożone, w stanie nieprzerobionym, z wyjątkiem oddzielnych głów oraz oddzielnych wnętrzności	100.—
25.	Bekony	150.—
26.	Peklowane: szynki i przetwory mięsne	150.—
27.	Szynki wędzone, również w opakowaniu hermetycznem; przetwory mięsne: wędzone, suszone lub konserwowane, również w puszkach .	250.—
28.	Słonina solona lub wędzona . .	250.—
29.	Smalec	250.—
30.	Jaja kurze w skorupkach . . .	200.—
31.	Masło krowie oraz jego mieszaniny z innemi tłuszczami	600.—

Uwagi do grupy III:

1.	Zarodowe: trzoda chlewna, gęsi domowe, jaja kurze — wywożone przez hodowców oraz organizacje hodowlane za zaświadczeniami Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych	bez cła
2.	Towary objęte pozycjami 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 i 30 oraz naturalne masło krowie — wywożone za zaświadczeniami Ministerstwa Przemysłu i Handlu	bez cła
3.	Wywożone przez osoby zamieszkałe w pasie granicznym — jednorazowo w ilości najwyżej:	
	a) trzoda chlewna żywa — 5 szt. .	bez cła
	b) „ „ bita — 5 szt. .	„ „
	c) gęsi domowe żywe — 20 szt. .	„ „
	d) „ „ bite — 20 szt. .	„ „
	e) towary objęte pozycjami 24, 25, 26, 27, 28 i 29 — 10 kg . .	„ „
	f) jaja — 100 szt. . . .	„ „
	g) naturalne masło krowie—10 kg	„ „
4.	Przeznaczone do własnego użytku osób wyjeżdżających zagranicę oraz wysyłane zagranicę pocztą, koleją i innemi środkami komunikacyjnemi — w ilości najwyżej:	
	a) gęsi domowe bite — 5 kg a dla wyjeżdżających zagranicę — 1 gęś na 1 osobę	„ „
	b) towary objęte pozycjami 24, 25, 26, 27, 28 i 29 — 10 kg .	„ „
	c) jaja kurze — 50 szt. . .	„ „
	d) naturalne masło krowie — 5 kg	„ „

GRUPA IV.

Surowce i odpadki pochodzenia zwierzęcego.

Poz. tar. celnej	Nazwa towaru		Cło od 100 kg w złotych
32.	Pierze wszelkie . .	brutto	1000.—
33.	Puch ptaków wszelki .	„	3000.—
34.	Włosie i odpadki włosia wszelkie	„	600.—
35.	Sierść wszelka . .	„	150.—
36.	Szczecina i odpadki szczeciny wszelkie	„	700.—

Uwagi do grupy IV:

1. Pierze wszelkie i puch ptaków wszelki — oczyszczone względnie odkażone, włosie i odpadki włosia wszelkie oraz szczecina i odpadki szczeciny wszelkie — przerobione, sierść wszelka oczyszczona; wszystko wywożone za zaświadczeniami Ministerstwa Przemysłu i Handlu . . . . bez cła
2. Pierze wszelkie i puch ptaków wszelki—nieoczyszczone, względnie nieodkażone, włosie i odpadki włosia wszelkie, oraz szczecina i odpadki szczeciny wszelkie — nieprzerobione, sierść wszelka nieoczyszczona—za pozwoleniem Ministra Skarbu . . . . bez cła
3. Pióra oraz pręciki względnie szypułki piór, służące dla celów zdobniczych i galanteryjnych, sortowane według kolorów i wielkości, powiązane w pęczki, jak również pióra indycze i kogucie nawet niepowiązane w pęczki a przeznaczone dla tychże celów . . bez cła
4. Materjał nawozowy z piór ptasich „ „

GRUPA V.

Różne.

37.	Smoła surowa z węgla kamiennego brutto	2.—
38.	Kości surowe mielone i niemielone .	6.—
39.	Odpadki gumy i kauczuku; niezdatne do użytku wyroby z gumy, chociażby z dodatkiem innych materjałów .	5.—
40.	Pączki drzew iglastych (młode pędy)	1000.—

Uwaga do grupy V:

1. Smoła surowa z węgla kamiennego, wywożona za pozwoleniem Ministra Skarbu . . . . . bez cła

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 października 1934 r. Nr. 96, poz. 873).

382.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 23 października 1934 r.

o wyjaśnieniach uzupełniających taryfę celną wywozową.

Na podstawie art. 13 punkt 4 rozporządzeni Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 październik 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84 poz. 610) zarządzam co następuje:

§ 1. Taryfę celną wywozową, zawartą w za łączniku do rozporządzenia z dnia 23 październik 1934 r. o ustanowieniu taryfy celnej wywozowej (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 873), uzupełnia się wyjaśnie niami, podanemi w załączniku do niniejszego rozpo rządzenia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w ży cie 30 października 1934 r.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Załącznik do rozp. Ministra Skarb z dnia 23 października 1934 r. (poz. 874).

WYJAŚNIENIA UZUPEŁNIAJĄCE TARYFĘ CELNĄ WYWOZOWĄ.

do Grupy I.

1. Za nieznaczne ilości, mające charakter za nieczyszczeń, niewpływające na wymiar cła od me chanicznych mieszanin (§ 3 ust. ostatni rozp. o usta nowieniu tar. cel. wyw.), uważa się:

domieszkę w mechanicznych mieszaninac wszystkich metali, objętych poz. 4, 5, 6, 7, 8, 10, 12 i 13, w ilości nieprzekraczającej 1% miesza niny, a dla pozycji 11 — nieprzekraczającej 3% mie szaniny.

2. O istotnej wartości wywożonego towar w rozumieniu uwagi 2 do grupy I tar. cel. wywozo wej, stanowi składnik, od którego cło wywozow obliczone za całą jego zawartość w towarze, je najwyższe.

Przykłady:

1) popiół zawiera:

15%	cyny	15 × 500 = 7.50
35%	miedzi	35 × 150 = 5.25
50%	ołowiu	50 × 50 = 2.50

w tym wypadku o istotnej wartości popiołu stanow cyna i całą przesyłkę cli się, jak popiół zawieraj cy cynę w ilości 1% i wyżej, ze stawką zł 200 o 100 kg.

2) popiół zawiera:

5%	cyny	5 × 500 = 2.50
15%	miedzi	15 × 150 = 2.25
80%	ołowiu	80 × 50 = 4.00

tutaj o istotnej wartości popiołu stanowi ołów.

do Grupy II.

W celu ułatwienia prawidłowej taryfikacji drewna przy wywozie podaje się poniżej nomenklaturę przemysłową i charakterystyczne cechy głównych sortymentów drewna tak objętych taryfą celną wywozową, jak i wolnych od cła przy wywozie.

I. Sortymenty objęte taryfą celną wywozową.

1) **Przez dłużyce i kłody (kloce),** wymienione w poz. 14 taryfy celnej wywozowej, należy rozumieć nieobrobione pnie (strzały) drzew w całych długościach lub ich części nie krótsze niż: 2 (dwa) metry przy drewnie liściastem i 3 (trzy) metry przy drewnie iglastem oraz o grubości 20 (dwadzieścia) centymetrów i wyżej, mierzonej w cieńszym końcu.

Przy długościach do 8 (ośmiu) metrów włącznie pnie takie lub ich części noszą nazwę kłód (kloców); przy długościach większych nazywają się dłużycami.

Dłużyce i kłody (kloce) bywają zazwyczaj nieokorowane lub okorowane na czerwono (bez obnażenia drewna); w wyjątkowych wypadkach mogą być one okorowane na czysto.

2) **Papierówka** — jest to drewno świerkowe, jodłowe, sosnowe lub osikowe, okrągłe o grubości do 24 (dwudziestu czterech) centymetrów włącznie w cieńszym końcu — lub szczapowe o wszelkiej grubości — o długościach 1 m; 1,1 m; 1,2 m; względnie w długościach podwójnych (2; 2,2; 2,4 m włącznie), oczyszczone z kory.

3) **Podkłady kolejowe** są to sortymenty ciosane lub tarte, charakterystyczną cechą podkładów kolejowych (progów kolejowych) są ich wymiary oraz przekroje.

Długość podkładów normalnotorowych waha się od 2,1 m do 2,7 m; wysokość (grubość) — od 12 cm do 16 cm; szerokość ściany górnej (t. zw. deka) do 17 cm, szerokość ściany dolnej (t. zw. podstawa) — od 21 do 32 cm.

Długość podkładów wąskotorowych wynosi od 1 m do 2,1 m; wysokość (grubość) od 10 cm do 15 cm; szerokość — od 10 cm do 24 cm.

Przekrój podkładów jest prostokątny lub posiada dwie górne krawędzie podłużne ścięte, względnie zaokrąglone.

Podkłady ciosane mogą posiadać jedną ze ścian (zwykle najszerszą) wyrównaną piłą.

Podkłady kolejowe typu angielskiego, tak zwane slipry (sleepry) mogą być ciosane lub tarte względnie mogą posiadać płaszczyzny ciosane i tarte na jednym i tym samym sliprze.

Płaszczyzny tarte tem się różnią od płaszczyzn ciosanych, iż powierzchnia płaszczyzny ciosanej jest stosunkowo gładką.

Czołowe ściany sliprów tak tartych jak i ciosanych są zawsze tarte piłą.

Slipry wyrabia się jako bloki sliprowe, względnie jako slipry połówkowe (półslipry).

Przekrój poprzeczny bloków sliprowych jest kwadratowy z ostremi lub obłemi narożami, rzadziej przekrój ten jest prostokątnym. Przekrój poprzeczny półsliprów jest zawsze prostokątny o narożach ostrych lub 2-ch obłych. W obu wypadkach szerokość obliny (oflisu) nie może przekraczać 8 cm.

Długość sliprów i półsliprów wynosi od 2,60 m do 2,75 m włącznie; szerokość i wysokość sliprów— od 20 cm do 32 cm; szerokość półsliprow od 20 cm do 32 cm; wysokość półsliprów od 11 cm do 16 cm.

Odchylenia wymiarów podkładów kolejowych i sliprów od norm podanych wyżej mogą wynosić:

Zwiększenie	długości	o 5 cm
"	szerokości	o 4 cm
"	wysokości	o 1 cm
Zmniejszenie	długości	o 2 cm
"	szerokości	o 1 cm
"	wysokości	o 0,5 cm.

4) **Mostownice** są to belki o przekroju prostokątnym, ciosane lub tarte o długości od 3 m do 9,5 m; przekrój poprzeczny mostownic bywa o rozmiarach:

10 × 10	cali	ang.	czyli	25,4 × 25,4 cm
10 × 11	"	"	"	25,4 × 28 "
11 × 11	"	"	"	28 × 28 "
11 × 12	"	"	"	28 × 30,5 "
12 × 12	"	"	"	30,5 × 30,5 "
12 × 13	"	"	"	30,5 × 33 "
13 × 13	"	"	"	33 × 33 "
13 × 14	"	"	"	33 × 35,6 "
14 × 14	"	"	"	35,6 × 35,6 "
14 × 15	"	"	"	35,6 × 38,1 "
15 × 15	"	"	"	38,1 × 38,1 "
15 × 16	"	"	"	38,1 × 40,6 "
16 × 16	"	"	"	40,6 × 40,6 "

Odchylenia wymiarów mostownic od podanych wyżej mogą wynosić:

Zwiększenie	długości	o 5 cm
"	szerokości	o 4 cm
"	wysokości	o 1 cm
Zmniejszenie	długości	o 2 cm
"	szerokości	o 1 cm
"	wysokości	o 0,5 cm.

5) **Podrozjezdnice** posiadają kształt belek o przekroju prostokątnym, przyczem szerokość górnej powierzchni często bywa mniejsza niż szerokość dolnej powierzchni tak, że przekrój poprzeczny podrozjezdnicy przyjmuje kształt trapezowy (lub też baryłkowaty).

Długość podrozjezdnic waha się w granicach od 2,70 m do 7,20 m, przyczem dopuszczalna jest tolerancja do 15 cm; wysokość — od 12 cm do 18 cm; szerokość u podstawy od 25 cm do 32 cm, a szerokość górnej powierzchni, w wypadku gdy przekrój poprzeczny podrozjezdnicy nie jest kształtu prostokątnego od 16 cm do 20 cm. W wymiarach przekroju poprzecznego dopuszczalna jest tolerancja do 2 cm.

6) **Timbry i belki angielskie,** ciosane i tarte używane są jako surowiec tartaczny do wyrobu desek i bali, a także jako materjał budowlany kolejowy to jest podrozjezdnice i mostownice, posiadają kształt belek o przekroju poprzecznym kwadrato-

wym lub prostokątnym z uwzględnieniem, że naroża przekroju mogą być ostre lub też ścięte.

a) Krótkie belki angielskie do 5,5 m długości (t. zw. timbry):

Długość:

9	stóp angiel.		=	2,75	metrów
10	"	"	=	3,05	"
11	"	"	=	3,35	"
12	"	"	=	3,66	"
13	"	"	=	3,96	"
14	"	"	=	4,27	"
15	"	"	=	4,57	"
16	"	"	=	4,88	"
17	"	"	=	5,18	"
18	"	"	=	5,49	"

Przekrój poprzeczny:

11 × 11	cali ang.	=	28 × 28	cm
11,5 × 11,5	" "	=	29,2 × 29,2	"
12 × 12	" "	=	30,5 × 30,5	"
13 × 13	" "	=	33 × 33	"
13,5 × 13,5	" "	=	34,3 × 34,3	"
14 × 14	" "	=	35,6 × 35,6	"
15 × 15	" "	=	38,1 × 38,1	"
16 × 16	" "	=	40,6 × 40,6	"
17 × 17	" "	=	43,2 × 43,2	"
18 × 18	" "	=	45,7 × 45,7	"
20 × 20	" "	=	50,8 × 50,8	"
21 × 21	" "	=	53,4 × 53,4	"

b) Długie belki angielskie:

Długość:

19	stóp ang.	= 5,79 m	31	stóp ang.	= 9,45	m
20	" "	= 6,10 "	32	" "	= 9,75	"
21	" "	= 6,40 "	33	" "	= 10,05	"
22	" "	= 6,71 "	34	" "	= 10,36	"
23	" "	= 7,01 "	35	" "	= 10,67	"
24	" "	= 7,32 "	36	" "	= 10,98	"
25	" "	= 7,62 "	37	" "	= 11,28	"
26	" "	= 7,93 "	38	" "	= 11,58	"
27	" "	= 8,23 "	39	" "	= 11,88	"
28	" "	= 8,53 "	40	" "	= 12,20	"
29	" "	= 8,84 "	41	" "	= 12,50	"
30	" "	= 9,14 "	42	" "	= 12,80	"

Przekrój poprzeczny:

11 × 11	cali ang.	=	28 × 28	cm
12 × 12	" "	=	30,5 × 30,5	"
13 × 13	" "	=	33 × 33	"
14 × 14	" "	=	35,6 × 35,6	"
15 × 15	" "	=	38 × 38	"
16 × 16	" "	=	40,5 × 40,5	"
17 × 17	" "	=	43 × 43	"
18 × 18	" "	=	45,7 × 45,7	"
20 × 20	" "	=	50,8 × 50,8	"
21 × 21	" "	=	53,4 × 53,4	"

Odchylenia wymiarów belek angielskich dopuszczalne są w długościach do 10 cm, w przekrojach poprzecznych — do 2 cm.

7) Daszki zbijane z cienkich desek z drzew iglastych, służące do przykrywania eksportowanych zagranicę materjałów tartych i ciosanych, oraz wąskie legary z drzew iglastych, na których umieszczany jest ten towar, należy uważać za konieczne opakowanie i z tego względu odprawiać je bez pobrania cła wwozowego.

II. Sortymenty drewna wolne od cła przy wywozie.

1) **Klepki** tarte nieobrobione posiadają jednostronną wklęsłość; wielkość strzałki wklęśnięcia jest rozmaita i zależy od wymiaru klepki. Długość klepki tartej waha się od 25 cm do 1,25 m; szerokość (w połowie długości) — od 4 cm do 15 cm; grubość— od 6 mm do 20 mm.

Dna beczkowe lub ich części nieobrobione należy traktować narówni z klepką nieobrobioną.

2) **Kopalniaki** są to sortymenty sosnowe, jodłowe, świerkowe i dębowe o grubości poniżej dwudziestu czterech (24) cm w cieńszym końcu, czysto (t. j. z kompletnem zdjęciem kory i łyka) półczysto (t. j. z pozostawieniem części kory i łyka) lub na czerwono okorowane na całej powierzchni, i długości do osmiu (8) m (z wyłączeniem długości 1; 1,1; 1,2; 2; 2,2 i 2,4 m ustalonych dla papierówki).

3) **Słupy teletechniczne** są to sortymenty sosnowe, jodłowe, świerkowe lub dębowe o średnicy (grubości) do dwudziestu siedmiu (27) cm w cieńszym końcu, okorowane czysto (do białego drewna), zazwyczaj z sęków gładko oczyszczone, o długości od 4,3 m wzwyż. Słupy winny być proste, a największa dopuszczalna strzałka krzywizny nie może przekraczać ⅓ średnicy, mierzonej w połowie długości słupa.

4) **Klocki belgijskie** jest to sortyment dębowy, okorowany lub nie, o długości od jednego i sześciu dziesiątych (1,6) m do dwóch i ośmiu dziesiątych (2,8) m i o średnicy od dwudziestu czterech (24) cm do trzydziestu trzech (33) cm w cieńszym końcu.

Wymiary długości mierzą się w metrach (m) i dziesiętnych metra, wymiary grubości — w centymetrach (cm) i dziesiętnych centymetra, grubość mierzy się zawsze bez kory.

W wypadkach gdzie nie przewidziano wielkości tolerancji wymiarów dopuszczalne jest wogóle plus, minus, pięć procent (+, —, 5%) tolerancji w wymiarach.

Tolerancja w wymiarach dopuszczalna jest dla wszystkich sztuk całego ładunku (wozu, wagonu, ładunku okrętowego).

Przy mierzeniu średnicy drewna okrągłego należy wymierzyć największą i najmniejszą średnicę prostopadle do siebie i jako średnicę miarodajną wziąć średnią arytmetyczną z tych dwóch pomiarów. Np. jeżeli średnica największa jest 21 cm, średnica najmniejsza 18,6 cm to średnica miarodajna będzie (21 + 18,6) : 2 = 19,8 cm. Jeżeli przytem otrzymuje się liczbę ułamkową, to należy ją zaokrąglić do całych centymetrów przez odrzucenie cyfr dziesiętnych od 1 do 4 i zaokrąglenie do pełnego centymetra dla cyfr dziesiętnych 5 i więcej. Np. w podanym przykładzie średnica drewna dla taryfikacji wynosić będzie 20 cm.

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 października 1934 r. Nr. 96, poz. 874).

383.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 października 1934 r.

w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zniżkach celnych.

Na podstawie art. 23 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) zarządza się co następuje:

§ 1. Przy przywozie poniżej wyszczególnionych towarów pobiera się cło zniżone, którego wysokość w stosunku procentowym do cła normalnego (autonomicznego) zawartego w kolumnie I lub II taryfy celnej przywozowej w brzmieniu każdocześnie obowiązującem, określa się jak następuje:

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
23 z p. 1	Pestki morelowe	40
24 z p. 2	Nasiona lnu, sprowadzane do siewu — za pozwoleniem Ministra Skarbu	bez cła
82 z p. 5a	Pieprz turecki w suchych strączkach niemielony, sprowadzany do przeróbki — za pozwoleniem Ministra Skarbu	5
83 p. 2 z lit. a	Sadzonki ukorzenione winorośli — za pozwoleniem Ministra Skarbu	bez cła
z 89 p. 1	Cebula morska nierozdrobniona, sprowadzana do wytwarzania trutek na szczury — za pozwoleniem Ministra Skarbu	bez cła
z 89 p. 1	Używane w lecznictwie rośliny i ich części, nierozdrobnione:	
	ipekakuana, kola, senes, kora chinowa . . .	20
	inne, w kraju niehodowane — za pozwoleniem Ministra Skarbu	20
117 z pp. 1 i 2	Śledzie solone — o ile 10 kg tych śledzi zawiera nie więcej niż 60 szt. — za pozwoleniem Ministra Skarbu	33⅓
134 p. 2	Szczecina oczyszczona — do celów przemysłowych — za pozwoleniem Ministra Skarbu . . .	35
134 z p. 3	Szczecina sortowana, czarna — do celów przemysłowych — za pozwoleniem Ministra Skarbu . .	20
z 152 p. 4	Gips mielony, sprowadzany przez fabryki porcelany — za pozwoleniem Ministra Skarbu . .	55
z 157 p. 2	Szpat ciężki mielony — do wyrobu litoponu — za pozwoleniem Ministra Skarbu	20
z 159 p. 2	Skaleń mielony do celów przemysłowych — za pozwoleniem Ministra Skarbu	bez cła
z 165 p. 3	Kwarc i pegmatyt — mielone do celów przemysłowych — za pozwoleniem Ministra Skarbu . .	bez cła
z 170 p. 2	Elektro-korundy i węglokrzemy w ziarnkach, rozdrobnione lub zmielone — do wyrobu tarcz szlifierskich — za pozwoleniem Ministra Skarbu .	50
200 z p. 6	Olej smarowy, zmieszany z olejami i tłuszczami zwierzęcemi i roślinnemi — używany przy wytłaczaniu z porcelany artykułów elektrotechnicznych — za pozwoleniem Ministra Skarbu	bez cła
z 202	Wosk bitumiczny o punkcie topliwości 75°C i wyżej — do celów przemysłowych — za pozwoleniem Ministra Skarbu:	
p. 1	bielony	20
p. 2	inny	35
210	Olej drzewny	50
213 z p. 3	Substrat bituminowo-olejowy — do wyrobu farb rdzochronnych — za pozwoleniem Ministra Skarbu	10
z 236 p. 1	Sok winogronowy skondensowany — bez cukru, bez alkoholu — za pozwoleniem Ministra Skarbu .	15

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
254 z p. 2	Klepfisze suszone — za pozwoleniem Ministra Skarbu	20
254 z p. 3	Stynki suszone (osmerus eperlanus L) — za pozwoleniem Ministra Skarbu	5
z 255	Śledzie wędzone t. zw. „strömlingi" — za pozwoleniem Ministra Skarbu	40
z 255	Śledzie wędzone t. zw. „strömlingi" — do przerobu fabrycznego — za pozwoleniem Ministra Skarbu	20
295 p. 8	Fosfór — za pozwoleniem Ministra Skarbu . .	bez cła
z 297	Gaz świetlny, sprowadzany przewodami rurowemi — za pozwoleniem Ministra Skarbu . . .	bez cła
299 z p. 22	Fosforan dwusodowy — za pozwoleniem Ministra Skarbu	50
305 p. 2	Dwutlenek baru	20
305 p. 4	Siarczan baru strącony — do wyrobu papieru — za pozwoleniem Ministra Skarbu	50
z 311	Chlorek cynowy — do celów przemysłowych — za pozwoleniem Ministra Skarbu	5
313 z p. 3	Arsenian wapnia — do celów przemysłowych — za pozwoleniem Ministra Skarbu	40
317 z p. 1	Nadmanganian potasowy — do celów przemysłowych — za pozwoleniem Ministra Skarbu. .	33
332 p. 2	Bezwodnik octowy — do celów przemysłowych — za pozwoleniem Ministra Skarbu	20
z 339	Kwas benzoesowy—za pozwoleniem Ministra Skarbu	80
z 350 p. 2	Chlorek metylu (nie w ampułkach)—za pozwoleniem Ministra Skarbu	30
z 356	Estry kwasu malonowego płynne — do produkcji związków barbiturowych — za pozwoleniem Ministra Skarbu	30
390 p. 2-b	Struny jelitowe — do celów przemysłowych — za pozwoleniem Ministra Skarbu	10
395 z p. 1	Chlorek kwasu paratoluolosulfonowego . . .	12
395 p. 3	Kwas ftalowy i jego bezwodnik	7
395 p. 4	Chlorek benzoilu	35
396 z p. 1	Benzaldehyd — do celów przemysłowych — za pozwoleniem Ministra Skarbu	15
396 z p. 2	Antrachinon — za pozwoleniem Ministra Skarbu	8
396 z p. 2	Betametyloantrachinon, kwas antrachinonosulfonowy	8
396 z p. 3	Izatyna — do wyrobu kwasu fenylocynchoninowego — za pozwoleniem Ministra Skarbu .	bez cła
397 z p. 1	Metatoluidyna, meta — i paraksylidyna . .	10
397 z p. 1	Alfanaftyloamina — za pozwoleniem Ministra Skarbu	10
397 z p. 2	Ortoanizydyna, krezydyna, dwumetyloanilina, dwuetyloanilina, etylobenzyloanilina i jej sulfokwas, kwas antranilowy	30
397 z p. 4	Tioanilina	45
397 z p. 4	Acetoparafenylenodwuamina	10
397 z p. 4	Paranitroanilina — za pozwoleniem Ministra Skarbu	10
397 z p. 6	Dwuchlorobenzydyna, dwuchlorotolidyna, dwuanizydyna	20
397 z p. 8	Betanaftyloamina	5
397 z p. 8	Fenyloalfanaftyloamina, etyloalfanaftyloamina i toliloalfanaftyloamina	30
397 z p. 9	Kwasy naftyloaminosulfonowe 1.6 i 1.7 (kwasy Cleve), kwas naftyloaminosulfonowy 1.5 kwas naftyloaminodwusulfonowy 1.3.6 (kwas Freund'a), kwas naftyloaminodwusulfonowy 2.4.8 (Kwas C), kwas betanaftyloaminosulfonowy 1.2 (kwas Tobiasa), kwasy dwuaminostylbenodwusulfonowe . .	30

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
397 p. 10	Aminoantrachinon	5
397 z p. 12	Kumidyna	30
397 z p. 12	Kwas fenylonaftyloaminosulfonowy 1.8 i kwas tolilonaftyloaminosulfonowy 1.8	22
397 z p. 12	Kwas chlorotoluidynosulfonowy	20
397 z p. 12	4. nitrometylo 1.2. benzimidazol	27
398 p. 1a	Rezorcyna	5
398 p. 5a	Naftole — za pozwoleniem Ministra Skarbu . .	5
398 z p. 6	Kwas oksynaftoesowy 2. 3	5
398 z p. 7	Kwas naftolomonosulfonowy 2.7, kwas naftolomonosulfonowy 1. 5	30
399 z p. 1	Aminofenol	20
399 z p. 3	Kwas paraaminosalicylowy	5
399 z p. 5	Kwas aminonaftolodwusulfonowy 2. 8. 3. 6. (kwas 2 R), kwas aminonaftolosulfonowy 1. 8. 4 (kwas S), kwas aminonaftolosulfonowy 2. 5. 7 (kwas I), kwas aminonaftolodwusulfonowy 1. 8. 2. 4. (kwas 2 S)	35
399 z p. 6	Fenetydyna — do wyrobu fenacetyny — za pozwoleniem Ministra Skarbu	bez cła
399 z p. 6	Nitrobenzylidenometaamidofenol, parachloroortoaminofenolosulfokwas, kwas amidoazolowy (paraaminofenylo 1. 2. naftiminoazolo- 5. - oksy 7 - sulfokwas), pochodna mocznikowa kwasu aminonaftolosulfonowego 2. 5. 7	35
400 p. 1	Fenylometylopyrazolon, fenylosulfometylopyrazolon .	5
z 401	Keton Michlera	20
z 402	Fenylohydrazyna	30
405 z p. 2	Ekstrakt katechu	17
z 408	Sadze do celów przemysłowych — za pozwoleniem Ministra Skarbu	55
410 z p. 2	Łupek bitumiczny w kawałkach, palony (skoksowany), czarny do wyrobu farb ziemnych — za pozwoleniem Ministra Skarbu	25
410 z p. 2	Braunsztyn w proszku — do celów przemysłowych— za pozwoleniem Ministra Skarbu . . .	bez cła
422 z p. 2	Węgle do rysowania	25
461	Wosk do szczepienia drzew	32
z 466 p. 1-a	Klej rybi płynny (nie w tubkach) do celów przemysłowych — za pozwoleniem Ministra Skarbu .	10
z 479	Siarczan potasu obojętny — za pozwoleniem Ministra Skarbu	bez cła
z 486 z p. 1	Acetoceluloza w ziarnkach i proszku . . .	30
z 486 p. 2 z lit. a II	Acetoceluloza w prętach barwionych . . .	15
486 p. 2 z lit. a I	Acetoceluloza w arkuszach — do wyrobu niepalnych błon rentgenologicznych — za pozwoleniem Ministra Skarbu	10
487 z p. 1	Celuloid nieobrobiony, chociażby zabarwiony, w kawałkach — za pozwoleniem Ministra Skarbu .	25
487 p. 2	Celuloid w blokach, płytach, arkuszach. prętach, rurach — za pozwoleniem Ministra Skarbu .	25
488 p. 1 z lit. a i p. 2 lit. a	Materjały plastyczne sztuczne na podstawie kazeiny, żelatyny, krochmalu, fenoli, mocznika, formaliny i t. p. — w proszku — do celów przemysłowych za pozwoleniem Ministra Skarbu . .	40
490 z p. 1	Nieorganiczne przetwory chemiczne, osobno niewymienione, używane jako katalizator — do syntezy amonjaku — za pozwoleniem Ministra Skarbu	bez cła

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
490 z p. 1	Masy kontaktowe, sporządzone z pumeksu, względnie z ziemi okrzemkowej, przesyconych solami wanadu — do celów przemysłowych — za pozwoleniem Ministra Skarbu	10
490 z p. 1	Wodorotlenek kadmu	30
490 z p. 2	Organiczne przetwory chemiczne, osobno niewymienione, używane jako odczynniki chemiczne przy płókaniu rud cynkowych — za pozwoleniem Ministra Skarbu	5
490 z p. 2	Fosforan trójkrezylu	10
490 z p. 2	Kwas paratoluidynometasulfonowy	40
490 z p. 2	Mocznik do produkcji związków barbiturowych — za pozwoleniem Ministra Skarbu	30
z 493	Skóry baranie surowe odwłosione	50
z 508 p. 1a	Skóry kozie, wyprawy mineralnej, koloru naturalnego, czarne, w całości, połówkach — za pozwoleniem Ministra Skarbu	24
z 508 pp. 2a	Skóry kozie, wyprawy mineralnej, kolorowe, w całości, połówkach — za pozwoleniem Ministra Skarbu	27
z 510 p. 1	Skóry lakierowane, w całości, połówkach — za pozwoleniem Ministra Skarbu	11
571 p. 1	Włókna sztuczne cięte (vistra) — za pozwoleniem Ministra Skarbu:	
	a) niebarwione	6
	b) barwione	20
582 z p. 2	Tkanina półjedwabna działkowa — do wyrobu guzików — za pozwoleniem Ministra Skarbu . . .	20
606 p. 1	Przy przywozie odpadków bawełnianych drogą lądową z państw, sprowadzających bawełnę surową przez porty polskiego obszaru celnego, pobiera się za pozwoleniem Ministra Skarbu cło ulgowe w wysokości 1 zł od 100 kg netto . . .	
611 z p. 2	Przędza bawełniana surowa nitkowana z dwóch lub więcej nici pojedyńczych — do wyrobu sieci rybackich — za pozwoleniem Ministra Skarbu .	bez cła
z 613 p. 1a	Tkanina bawełniana surowa o wadze 1 m^2 powyżej 160 g i o gęstości osnowy i wątku w 1 cm^2 do 40 nitek — do wyrobu opon samochodowych — za pozwoleniem Ministra Skarbu	50
z 613 p. 1a i b	Tkanina bawełniana surowa o wadze 1 m^2 powyżej 160 g i o gęstości osnowy i wątku w 1 cm^2 do 55 nitek, o wiązaniu satynowem — do wyrobu welwetów ciętych — za pozwoleniem Ministra Skarbu	50
z 613 p. 3c i d	Tkanina bawełniana surowa o wadze 1 m^2 powyżej 60 do 100 g t. zw. „cambric" o gęstości osnowy i wątku w 1 cm^2 powyżej 70 nitek — do wyrobu haftów — za pozwoleniem Ministra Skarbu	20
z 630 p. 3	Przędza z włókien rami do Nr. 35 (wyłącznie) w motkach o wadze motka powyżej 100 g oraz Nr. 35 i wyżej w motkach o wadze motka powyżej 50 g, surowa nitkowana — do przerobu fabrycznego— za pozwoleniem Ministra Skarbu . . .	10
z 631	Przędza z włókien rami w kłębkach lub na szpulkach, bielona, nienitkowana — do przerobu fabrycznego — za pozwoleniem Ministra Skarbu . .	15
648 z p. 1	Sieci do rybołówstwa, wszelkie — za pozwoleniem Ministra Skarbu	10

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
z 674 p. 1	Kręgi z szarpanych nici bawełnianych, luźno związane — do wyrobu wałów kalandrowych — za pozwoleniem Ministra Skarbu	10
z 674 p. 4	Krążki, płyty, tarcze z materjałów włóknistych, impregnowanych bakelitem — do wyrobu kół zębatych — za pozwoleniem Ministra Skarbu .	40
721 p. 1	Regenerat gumowy	12
z 745 p. 3	Szczeliwka gumowe do puszek, sprowadzane przez fabryki konserw mięsnych — za pozwoleniem Ministra Skarbu	10
z 769	Ćwieki, kołki, szpilki do obuwia, nie we wstęgach — za pozwoleniem Ministra Skarbu	66⅔
810 z uwagi	Stare gazety i czasopisma w języku niemieckim, niepodziurawione i niepokrajane w myśl uwagi do poz. 792 — dla celów kulturalnych ludności obszaru W. M. Gdańska — za pozwoleniem Ministra Skarbu	bez cła
z 814 p. 1	Papier pergaminowy niebarwiony do wyrobu naczyń papierowych niechłonących wody i tłuszczów— za pozwoleniem Ministra Skarbu	20
z 815 p. 2-b	Papier czerwono - czarny t. zw. „duplex", niedrukowany (bez zawartości miazgi drzewnej lub z zawartością jej 30% i mniej), służący do opakowania błon fotograficznych, sprowadzany przez wytwórnie błon fotograficznych — za pozwoleniem Ministra Skarbu	40
836 z p. 1	Książki obrazkowe dla dzieci nawet z przeważającą ilością rysunków, z tekstem lub napisami w języku niemieckim, również w oprawach introligatorskich — dla użytku ludności obszaru W. M. Gdańska — za pozwoleniem Ministra Skarbu .	bez cła
z 838	Kalendarze z tekstem niemieckim, również książkowe z działem literackim — dla użytku ludności obszaru W. M. Gdańska — za pozwoleniem Ministra Skarbu	bez cła
z 838	Kalendarze książkowe z działem literackim w języku słowackim	bez cła
z 839	Nuty kompozytorów niemieckich nawet bez tekstu oraz wszelkie z tekstem niemieckim lub napisami niemieckiemi, również w oprawach introligatorskich — dla użytku ludności obszaru W. M. Gdańska — za pozwoleniem Ministra Skarbu .	bez cła
z 842 pp. 1 i 2	Reprodukcje dzieł artystów malarzy niemieckich, również w oprawach introligatorskich — dla użytku ludności obszaru W. M. Gdańska — za pozwoleniem Ministra Skarbu	bez cła
842 z p. 3	Wielobarwne: obrazy, tablice, atlasy przyrodnicze i techniczne, okładki do takichże atlasów, tablice i obrazki rozkładane na papierze, kartonie, tekturze, również podklejone oraz inne tym podobne — wszystko o charakterze pomocy szkolnych i naukowych z tekstem lub napisami w języku niemieckim, chociażby w oprawach introligatorskich — dla użytku ludności obszaru W. M. Gdańska — za pozwoleniem Ministra Skarbu .	bez cła
842 p. 4	Dekalkomanja, sprowadzana przez fabryki porcelany i fajansu	50

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
z 843	Mapy, plany, również w atlasach, chociażby podklejone, oprawione, w połączeniu z listwami, oprócz osobno wymienionych, z tekstem lub napisami w języku niemieckim — dla użytku ludności obszaru W. M. Gdańska — za pozwoleniem Ministra Skarbu	bez cła
845 z p. 1a	Papier czerwono - czarny t. zw. „duplex", drukowany jednobarwnie, służący do opakowania błon fotograficznych, sprowadzany przez wytwórnie błon fotograficznych — za pozwoleniem Ministra Skarbu	10
866	Sączki z gliny	70
900 z p. 3	Pręty ze szkła białego — do wyrobu wełny szklanej— za pozwoleniem Ministra Skarbu	15
900 z p. 3	Rurki ze szkła białego — do wyrobu ampułek i t. p. opakowań — za pozwoleniem Ministra Skarbu .	30
900 p. 4 z lit. b	Ampułki szklane do chlorku etylu — za pozwoleniem Ministra Skarbu	62
904 z p. 1	Pręty zabarwione w masie — do wyrobu wełny szklanej — za pozwoleniem Ministra Skarbu .	50
904 z p. 1	Rurki zabarwione w masie — do wyrobu ampułek i t. p. opakowań — za pozwoleniem Ministra Skarbu	50
904 z p. 1	Pręty i rurki szklane zabarwione w masie — do wyrobu sieczki szklanej, paciorków, pereł nieprawdziwych i imitacji korali — za pozwoleniem Ministra Skarbu	13
927 z p. 1	Łom żeliwny, sprowadzany przez huty żelazne .	5
927 z p. 1	Opiłki żeliwne, sprowadzane przez fabryki chemiczne — za pozwoleniem Ministra Skarbu .	bez cła
z 929 p. 1 z lit. d i uwaga 2	Żelazo taśmowe w rolach, na zimno walcowane, o grubości powyżej 0.10 mm do 0.20 mm, o szerokości poniżej 700 mm — do wyrobu taśmy obołowionej — za pozwoleniem Ministra Skarbu	40
z 930 p. 1 z lit. f i uwaga 1a oraz z 929 p. 1 lit. d i uwaga 2	Żelazo taśmowe o szerokości poniżej 700 mm oraz blacha żelazna — wszystko na zimno walcowane, o grubości 0,15 mm do 0,17 mm — do wyrobu kółek do obuwia — za pozwoleniem Ministra Skarbu	20
930 z p. 4c	Blacha stalowa zwykła (taśmowa) niklowana, dziurkowana o grubości 1 mm i mniej — do celów przemysłowych — za pozwoleniem Ministra Skarbu	40
944 z pp. 1 i 2a	Walce żeliwne utwardzane surowe lub z powierzchnią zgruba obdartą, również z obtoczonemi czopami, frezowanemi rozetami o średnicy 850 mm i wyżej, dla hut — za pozwoleniem Ministra Skarbu	20
z 947 ewentualnie uwaga 2	Drut stalowy hartowany, — do wyrobu szczotek — za pozwoleniem Ministra Skarbu . . .	15
z 947 pp. 1 i 2 ewent. uwagi 1, 2, 4	Drut żelazny i stalowy korytkowy, chociażby nacięty, pokryty nieszlachetnemi metalami — do wyrobu mechanizmów parasolowych — za pozwoleniem Ministra Skarbu . . .	50
z 964 p. 1a	Formy stalowe obrobione o wadze sztuki powyżej 100 kg — do wyrobu rur żeliwnych, lanych systemem odśrodkowym — za pozwoleniem Ministra Skarbu	20

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
978 p. 4a z III	Blącha aluminjowa prostokątna, surowa o szerokości powyżej 300 mm i o grubości 0,1 mm i mniej — do wyrobu folji aluminjowej — za pozwoleniem Ministra Skarbu	5
z 989 p. 3	Zamknięcia niklowe do ampułek szklanych — za pozwoleniem Ministra Skarbu	65
z 994 p. 1 z lit. b I	Bloki lane cylindryczne z otworem, aluminjowe o zawartości aluminjum 99,7% — do wyrobu rur aluminjowych—za pozwoleniem Ministra Skarbu	bez cła
997 z p. 3	Metal płatkowy aluminjowy, sprasowany nieodłącznie z papierem, podgumowany — do wyrobu etykiet — za pozwoleniem Ministra Skarbu .	13
997 p. 3 z lit. a	Metal płatkowy aluminjowy w rolach, niczem niepokryty — do przerobu fabrycznego — za pozwoleniem Ministra Skarbu . . .	50
1000 p. 4	Motyki, sapy, dziabki, grabie, grace, pazurki ogrodnicze, kantowniki i szufelki ogrodowe — surowe, bejcowane, lakierowane, — chociażby z trzonami	52
z 1016 p. 1a	Pierścienie stalowe bez końca, wykonane z pojedyńczego drutu — do wyrobu opon kołowcowych t. zw. „drutówek", sprowadzane przez fabryki opon kołowcowych — za pozwoleniem Ministra Skarbu	30
1018 p. 10b	Nożyce do strzyżenia owiec	65
1018 p. 10c	Nożyce ogrodnicze	32
1018 p. 10d	Sekatory	26
1023 z p. 3	Niewyrabiane w kraju latarnie samochodowe, sprowadzane przez fabryki, produkujące podwozia samochodowe i motocykle — za pozwoleniem Ministra Skarbu	bez cła
z 1036 p. 3c ewentualnie uwaga 2	Wentyle do dętek samochodowych o wadze sztuki 1 kg i mniej, sprowadzane przez fabryki opon samochodowych — za pozwoleniem Ministra Skarbu	70
1041 z p. 1	Walczaki do kotłów wodnorurkowych, t. j. zbiorniki pary i wody, wykute z jednego bloku, również spawane z jednym szwem podłużnym — o średnicy powyżej 1199 mm i o długości 6200 mm i wyżej — za pozwoleniem Ministra Skarbu	15
z grup 67, 68, 69 i 73	Niewyrabiane w kraju maszyny i aparaty, sprowadzane do celów produkcyjnych — za pozwoleniem Ministra Skarbu wydanem w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu	35
z 1042 pp. 1 i 2	Dna wygięte żelazne, stalowe dla t. zw. kotłów krakowych — o średnicy 2700 mm i wyżej o grubości ścianki 32 mm i wyżej — za pozwoleniem Ministra Skarbu	15
1047 z p. 1	Niewyrabiane w kraju silniki tłokowe samochodowe i motocyklowe, sprowadzane przez fabryki, produkujące podwozia samochodowe i motocykle — za pozwoleniem Ministra Skarbu . .	bez cła
1050 z p. 1	Niewyrabiane w kraju lewary samochodowe oliwne, sprowadzane przez fabryki, produkujące podwozia samochodowe i motocykle — za pozwoleniem Ministra Skarbu	bez cła
z 1051	Niewyrabiane w kraju pompki paliwowe, sprowadzane przez fabryki, produkujące podwozia samochodowe i motocykle — za pozwoleniem Ministra Skarbu	bez cła

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
z 1058, 1059, 1060, 1061 i 1064	Niewyrabiane w kraju maszyny do przeróbki lnu i konopi — za pozwoleniem Ministra Skarbu, wydanem w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu	10
1084 z pp. 3 i 4	Niewyrabiane w kraju łożyska, sprowadzane przez fabryki, produkujące podwozia samochodowe i motocykle — za pozwoleniem Ministra Skarbu	bez cła
1088 p. 1 z lit. a	Ręczne walce, używane w ogrodnictwie . . .	57
1088 p. 1b	Siewniki ogrodowe ręczne	55
1088 p. 1c	Ręczne opryskiwacze:	
	I. taczkowe, wózkowe	43
	II. plecakowe — za pozwoleniem Ministra Skarbu	17
1088 p. 2 z lit. b	Sprzężajowe szufle	70
1088 p. 2 c	Sprzężajowe brony obrotowe	78
1088 p. 2 f	Sprzężajowe siewniki:	
	— II. do nawozów sztucznych — za pozwoleniem Ministra Skarbu	65
	III. kombinowane do równoczesnego wysiewu nasion i nawozów	63
1088 p. 2 g	Sprzężajowe opryskiwacze ogrodowe, polowe .	54
1088 p. 2 i	Sprzężajowe rozlewacze gnojówki rzutowe, rzędowe	78
1088 p. 2 m II	Sprzężajowe obsypniki jedno i wielorzędowe, pielniki, obsypniki-pielniki — o wadze sztuki 100 kg i mniej — za pozwoleniem Ministra Skarbu .	60
1088 p. 3 c	Silnikowe maszyny do uprawy roli zapomocą części obrotowych	83
1088 z p. 4	Walce do uprawy roli, przysposobione do bezpośredniego łączenia z ciągówkami . . .	80
1089 p. 1 a	Kosiarki ręczne	13
1089 p. 1 b	Kosiarki sprzężajowe	87
1089 p. 2 a	Żniwiarki zwykłe oprócz objętych p. 2 lit. b	87
1089 p. 2 b	Żniwiarki — wiązałki	87
1089 p. 2 c	Przyrządy żniwne odkładające do kosiarek	87
1089 p. 3	Aparaty specjalne do ostrzenia noży maszyn żniwnych	18
1089 p. 5	Wyorywacze do buraków, ziemniaków .	80
1090 z p. 3	Samopodawacze do młocarń . . .	84
1090 p. 4	Podnośniki — stertniki do słomy, siana, snopów	84
1090 p. 5	Wiązacze do słomy, siana	32
1090 p. 6 z lit. a	Bukowniki do koniczyn: o jednym bębnie, o wadze powyżej 1500 kg — za pozwoleniem Ministra Skarbu	65
1092 p. 1 z lit. a	Sieczkarnie bębnowe o szerokości gardła powyżej 310 mm — za pozwoleniem Ministra Skarbu .	80
1092 p. 1b z II	Sieczkarnie toporowe, również z wydmuchiwaczami, o szerokości gardła powyżej 310 mm do 340 mm włącznie — za pozwoleniem Ministra Skarbu .	71
1092 p. 4	Młynki do kości	49
1092 p. 8	Śrutowniki — za pozwoleniem Ministra Skarbu:	
	a) proste o tarczach lub walcach metalowych .	45
	b) kombinowane z gniotownikami	49
1095 p. 2	Podkurzacze	37
1095 p. 3	Maski ochronne	26
1095 p. 4	Pułapki do wyłapywania trutni	22
1095 p. 6	Rojnice	44
1095 p. 7	Wszelkie inne przyrządy pszczelnicze osobno niewymienione	22

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
1096 p. 1	Młynki do nawozów sztucznych	78
1096 z p. 7	Kwoki	55
1097	Maszyny i aparaty rolnicze osobno niewymienione	66
1098 p. 6	Ostrza do pielników	80
1098 p. 7	Inne części maszyn i narzędzi rolniczych, oprócz osobno wymienionych	80
z 1099	Niewyrabiane w kraju silniki elektryczne, sprowadzane przez fabryki obrabiarek do drzewa — za pozwoleniem Ministra Skarbu, wydanem w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu	35
z 1099	Niewyrabiane w kraju magneto, dynamostartery, wycieraczki do szyb elektryczne, sprowadzane przez fabryki, produkujące podwozia samochodowe i motocykle — za pozwoleniem Ministra Skarbu	bez cła
1101	Niewyrabiane w kraju cewki samochodowe, sprowadzane przez fabryki, produkujące podwozia samochodowe i motocykle — za pozwoleniem Ministra Skarbu	bez cła
1115 p. 2 i z p. 4	Łącznice telefoniczne i ich części — za pozwoleniem Ministra Skarbu	20
z 1124 p. 1	Niewyrabiane w kraju elektrody z masy węglowej oraz ich części — do celów przemysłowych — za pozwoleniem Ministra Skarbu	10
z 1124 p. 2	Niewyrabiane w kraju elektrody z masy grafitowej oraz ich części — do celów przemysłowych — za pozwoleniem Ministra Skarbu . .	5
1133 p. 1 d	Lokomotywy normalnotorowe elektryczne, silnikowo-elektryczne — za pozwoleniem Ministra Skarbu	35
1133 p. 2 c	Lokomotywy wąskotorowe elektryczne — za pozwoleniem Ministra Skarbu	35
1137	Ciągówki (traktory) — do celów przemysłowych — za pozwoleniem Ministra Skarbu . . .	35
z 1137 p. 1	Ciągówki (traktory) z silnikiem 6 cylindrów i mniej, oprócz gąsienicowych — za pozwoleniem Ministra Skarbu	16
1145 pp. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, z 9a i b, pp. 10, 11 i z p. 14	Części samochodów, cyklonet i motocykli, oprócz siodeł motocyklowych i kół tarczowych samochodowych, sprowadzane przez krajowe fabryki, produkujące samochody i motocykle — za pozwoleniem Ministra Skarbu	10
1145 z p. 9	Niewyrabiane w kraju koła tarczowe, samochodowe, sprowadzane przez fabryki, produkujące podwozia samochodowe oraz przez wytwórnie przyczep samochodowych — za pozwoleniem Ministra Skarbu	bez cła
1145 z p. 14	Niewyrabiane w kraju siodła motocyklowe, sprowadzane przez fabryki, produkujące podwozia samochodowe i motocykle — za pozwoleniem Ministra Skarbu	bez cła
1154	Statki morskie i rzeczne, łodzie — za pozwoleniem Ministra Skarbu	bez cła
z 1160 z p. 3 a	Kalibry gwintowane, sprowadzane przez fabryki rur — za pozwoleniem Ministra Skarbu . .	10

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
1162 z pp. 2 i 5 —	Niewyrabiane w kraju manometry, kilometromierze, oleometry i t. p. przyrządy pomiarowe, sprowadzane przez fabryki, produkujące podwozia samochodowe i motocykle — za pozwoleniem Ministra Skarbu	bez cła
1168 p. 7 d	Wstęgi kinematograficzne niewyświetlone — za pozwoleniem Ministra Skarbu	15
1168 p. 7 z lit. e I	Wstęgi kinematograficzne dźwiękowe, wyświetlone — negatywy — za pozwoleniem Ministra Skarbu	40
1168 p. 7 z lit. e	Wyświetlone pozytywy kroniki filmowej — za pozwoleniem Ministra Skarbu	bez cła
1193 z p. 1 ewentualnie uwaga	Wyroby z drutu korytkowego żelaznego o szerokości 6 mm i mniej względnie wyroby z korytkowej taśmy stalowej o szerokości powyżej 6 mm — do wyrobu mechanizmów parasolowych — za pozwoleniem Ministra Skarbu . . .	10
1248 p. 9 b I	Haczyki do wędek bez przynęty	50
z 1260 p. 1	Kamienie półszlachetne, naturalne i syntetyczne, sprowadzane w stanie surowym do obróbki (szlifowania) — za pozwoleniem Ministra Skarbu	20
1267 z p. 1	Drut srebrny specjalny t. zw. topikowy o średnicy lub grubości powyżej 0,75 mm — do wyrobu bezpieczników — za pozwoleniem Ministra Skarbu	20
1267 z p. 2	Drut srebrny specjalny t. zw. topikowy o średnicy lub grubości 0,75 mm i mniej — do wyrobu bezpieczników — za pozwoleniem Ministra Skarbu	40

§ 2. Pozwolenia Ministra Skarbu, wydane na podstawie rozporządzenia z dnia 26 kwietnia 1934 r. o ulgach celnych (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 333), zachowują ważność do dnia 30 kwietnia 1935 r. włącznie, o ile dotyczą towarów, wyszczególnionych w § 1 niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Za towary, które, na podstawie niniejszego rozporządzenia albo rozporządzenia obowiązującego w czasie clenia, mogłyby korzystać ze zniżek celnych (ulg celnych), lecz które zostaną oclone bez zastosowania tych zniżek celnych (ulg celnych), Minister Skarbu może zarządzić zwrot różnicy należności między cłem normalnem a zniżonem (ulgowem) jeżeli:

a) zostanie ustalona przez urząd celny tożsamość towaru przed wydaniem jego do wolnego obrotu, przyczem ustalenie tożsamości winno się odbyć przez stwierdzenie, że sprowadzone maszyny i aparaty są identyczne z przedstawionemi na poświadczonych rysunkach lub fotografjach, albo, jeżeli chodzi o inne towary, przez wydzielenie prób w sposób ustalony przepisami wykonawczemi do prawa celnego,

b) podanie o zastosowanie zniżki celnej (ulgi celnej) będzie złożone w przeciągu 30 dni od dnia ostatecznego ustalenia wyniku rewizji towaru przez urząd celny albo w drodze odwołania przez Ministerstwo Skarbu.

Jeżeli petent wystąpi o zniżkę celną (ulgę celną) przed sprowadzeniem towaru, lecz ocli go za cłem normalnem, zanim wydane zostanie pozwolenie na zastosowanie zniżki celnej (ulgi celnej), to w takich przypadkach zwrot różnicy pomiędzy cłem normalnem a zniżonem (ulgowem) może nastąpić na skutek podania strony do Ministerstwa Skarbu, złożonego w przeciągu 30-tu dni od daty udzielenia pozwolenia na zastosowanie zniżki celnej (ulgi celnej) wraz z kwitem celnym oraz z dowodami, stwierdzającemi zgodnie z niniejszem rozporządzeniem tożsamość towaru.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu 30 października 1934 r. i obowiązuje do dnia 30 kwietnia 1935 r. włącznie.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 października 1934 r. Nr. 96, poz. 875).

384.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 października 1934 r.

w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zniżkach celnych.

Na podstawie art. 23 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) zarządza się co następuje:

§ 1. Przy przywozie poniżej wyszczególnionych towarów pobiera się za pozwoleniem Ministra Skarbu cła zniżone w następującej wysokości:

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło zniżone od 100 kg w zł
z 576	Tkaniny, oprócz osobno wymienionych, z jedwabiu sztucznego: jedno- lub wielobarwne o szerokości najwyżej 58 cm, zaopatrzone w brzegi o splocie taftowym szerokości nie węższej niż 5 mm, przeznaczone do wyrobu parasoli i parasolek — o wadze 1 m kw	
	a) powyżej 120 g	1.500.—
	b) 120 g i mniej	2.000.—
1085 z p. 10	Części maszyn młynarskich:	
	postawów walcowych . . .	90.—
	aspiratorów, łuszczarek, automatycznych łuszczarek - perlaków, maszyn do czyszczenia i odsiewania kaszek oraz jagielników	110.—
	pytli płaskich	80.—
	odsiewaczy, zychtmaszyn, cylindrów i innych maszyn młynarskich osobno niewymienionych	160.—
z 1099	Przyrządy elektryczne zapłonowe i oświetleniowe do samochodów; elektryczne wycieraczki szyb; sygnały elektryczne; kierunkowskazy elektryczne do samochodów . . .	500.—
1107 z p. 1	Aparatury elektryczne rozrusznikowe	500.—

§ 2. Pozwolenia Ministra Skarbu, wydane na podstawie rozporządzenia z dnia 31 marca 1934 r. o ulgach celnych (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 283) zachowują ważność do dnia 31 grudnia 1934 r. włącznie.

§ 3. Za towary, które, na podstawie rozporządzenia niniejszego albo rozporządzenia obowiązującego w czasie clenia, mogłyby korzystać ze zniżek celnych (ulg celnych) lecz które zostaną oclone bez zastosowania tych zniżek celnych (ulg celnych), Minister Skarbu może zarządzić zwrot różnicy należności między cłem normalnem, a zniżonem (ulgowem) jeżeli:

a) zostanie ustalona przez urząd celny tożsamość towaru przed wydaniem jego do wolnego obrotu, przyczem ustalenie tożsamości powinno się odbyć przez stwierdzenie, że sprowadzane aparaty i części maszyn są identyczne z przedstawionemi na poświadczonych rysunkach lub fotografjach, albo jeżeli chodzi o inne towary, przez wydzielenie prób w sposób ustalony przepisami wykonawczemi do prawa celnego,

b) podanie o zastosowanie zniżki celnej (ulgi celnej) będzie złożone w przeciągu 30-tu dni od dnia ostatecznego ustalenia wyniku rewizji towaru przez urząd celny albo w drodze odwołania przez Ministerstwo Skarbu.

Jeżeli petent wystąpi o zniżkę celną (ulgę celną) przed sprowadzeniem towaru, lecz ocli go za cłem normalnem, zanim wydane zostanie pozwolenie na zastosowanie zniżki celnej (ulgi celnej), to w takich przypadkach zwrot różnicy pomiędzy cłem normalnem a zniżonem (ulgowem) może nastąpić na skutek podania strony do Ministerstwa Skarbu, złożonego w przeciągu 30-tu dni od daty udzielenia pozwolenia na zastosowanie zniżki celnej (ulgi celnej), wraz z kwitem celnym oraz z dowodami, stwierdzającemi zgodnie z niniejszem rozporządzeniem tożsamość towaru.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu 30 października 1934 r.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 października 1934 r. Nr. 96, poz. 876).

385.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 października 1934 r.

w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zniżce celnej na jądra pestek egzotycznej odmiany moreli, t. zw. ghejsi.

Na podstawie art. 23 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) zarządza się co następuje:

§ 1. Przy przywozie niżej wymienionego towaru pobiera się cło zniżone, którego wysokość w stosunku procentowym do cła normalnego (autonomicznego) zawartego w kolumnie II taryfy celnej przywozowej, w brzmieniu każdocześnie obowiązującem, określa się jak następuje:

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego) zawartego w kolumnie II taryfy celnej przywozowej
z 73	Jądra pestek egzotycznej odmiany moreli, t. zw. „ghejsi"— za pozwoleniem Ministra Skarbu	25

§ 2. Pozwolenia Ministra Skarbu, wydane na podstawie rozporządzenia z dnia 28 sierpnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 758) zachowują ważność do dnia 31 grudnia 1934 r. włącznie.

§ 3. Za towary, które, na podstawie rozporządzenia niniejszego albo rozporządzenia obowiązującego w czasie clenia mogłyby korzystać ze zniżek celnych (ulg celnych), lecz które zostaną oclone bez zastosowania zniżek celnych (ulg celnych), Minister Skarbu może zarządzić zwrot różnicy należności między cłem normalnem a zniżonem, o ile podanie o zastosowanie zniżki celnej będzie złożone w przeciągu 30-tu dni od dnia ostatecznego ustalenia wyniku rewizji towaru przez urząd celny albo w drodze odwołania przez Ministerstwo Skarbu.

Jeżeli petent wystąpi o zniżkę celną (ulgę celną) przed sprowadzeniem towaru, lecz ocli go za cłem normalnem, zanim wydane zostanie pozwolenie na zastosowanie zniżki celnej (ulgi celnej), to w takich przypadkach zwrot różnicy pomiędzy cłem normalnem a zniżonem (ulgowem) może nastąpić na skutek podania strony do Ministerstwa Skarbu, złożonego w przeciągu 30-tu dni od daty udzielenia pozwolenia na zastosowanie zniżki celnej (ulgi celnej) wraz z kwitem celnym.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu 30 października 1934 r. i obowiązuje do dnia 31 grudnia 1934 r. włącznie.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 października 1934 r. Nr. 96, poz. 877).

386.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 października 1934 r.

w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zniżkach celnych na owoce południowe, towary kolonjalne i oleje roślinne.

Na podstawie art. 23 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) zarządza się co następuje:

§ 1. Niżej wyszczególnione towary, sprowadzane za pozwoleniem Ministra Skarbu przez porty polskiego obszaru celnego, podlegają cłu zniżonemu w następującej wysokości:

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło zniżone w złotych od 100 kg
60 z p. 2	Banany niedojrzałe w postaci zielonych gron, sprowadzane dla krajowych dojrzewalni . . .	51.—
60 z p. 3	Pomarańcze gorzkie t. zw. „Grape fruits" . . .	51.—
60 p. 4	Cytryny	25.—
61 p. 1	Daktyle, również suszone, w opakowaniu powyżej 4 kg	100.—
62 p. 3	Rodzynki, oprócz osobno wymienionych	40.—
63 p. 2	Figi, suszone w wiankach	24.—
63 p. 3a	Figi suszone inne, w opakowaniu powyżej 5 kg . .	36.—
72	Migdały:	
p. 1	w łupinach	200.—
p. 2	bez łupin	125.—
76 p. 1	Kawa i łupinki kawowe, surowe	90.—
78 p. 2a	Herbata, oprócz osobno wymienionej, w opakowaniu powyżej 2 kg	545.—
80 p. 1	Kakao w ziarnkach, lub łamane i łupinki kakaowe, wszystko surowe, suszone, prażone lub palone	26.—
82 p. 1	Szafran	3.000.—
82 p. 2	Wanilja w strączkach, również mielona, chociażby z cukrem	1.000.—
82 p. 3	Kardamon	1.000.—
83 p. 4	Pieprz czarny, pieprz biały, ziele angielskie, cynamon:	
	a) niemielone	186.—
	b) mielone, krajane	235.—
82 p. 5	Goździki, kwiat goździkowy, badian, imbir, kwiat muszkatołowy, gałka muszkatołowa, pieprz turecki w suchych strączkach oraz inne korzenie niewymienione:	
	a) niemielone	190.—
	b) mielone, krajane	255.—
211 p. 1	Oleje roślinne stałe, przy 15° C, oprócz osobno wymienionych, o zawartości wolnych kwasów tłuszczowych 2,5% i wyżej	25.—

§ 2. Pozwolenia Ministra Skarbu, wydane na podstawie rozporządzenia z dnia 11 października 1933 r. o ulgach celnych na owoce południowe, towary kolonjalne i oleje roślinne (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 556) i ważne do dnia 29 października 1934 r., zachowują swą ważność do dnia 31 grudnia 1934 r., przyczem cło zniżone od towarów, odprawianych na podstawie wymienionych pozwoleń, oblicza się według zasad ustalonych w rozporządzeniu niniejszem.

§ 3. Za towary, które, na podstawie niniejszego rozporządzenia, albo rozporządzenia z dnia 11 października 1933 r. o ulgach celnych na owoce południowe, towary kolonjalne i oleje roślinne (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 556), mogłyby korzystać ze zniżek celnych (ulg celnych), lecz które zostały oclone za cłem normalnem, Minister Skarbu może zarządzić zwrot różnicy pomiędzy cłem normalnem, a cłem zniżonem (cłem ulgowem), jeżeli:

a) strona zastrzeże sobie prawo ubiegania się o zastosowanie zniżki celnej (ulgi celnej), przyczem jeśli chodzi o odprawy dokonane po dniu 29 października 1934 r., zastrzeżenie takie powinno być zaznaczone w zgłoszeniu celnem w chwili składania go urzędowi celnemu,

b) w ciągu 30 dni od dokonania odprawy celnej strona złoży podanie o dodatkowe udzielenie jej pozwolenia Ministra Skarbu na zastosowanie zniżki celnej i o zwrot różnicy pomiędzy cłem normalnem a cłem zniżonem (cłem ulgowem), dołączając do tego podania kwit celny.

Jeżeli przed wystąpieniem o zwrot różnicy pomiędzy cłem normalnem a cłem zniżonem (cłem ulgowem) strona złożyła podanie o udzielenie jej pozwolenia na zastosowanie zniżki celnej (ulgi celnej), wówczas, wypełniając warunki przewidziane wyżej pod a i b, oraz prosząc o zwrot wspomnianej różnicy, powinna powołać się na to podanie i ewentualnie na otrzymane pozwolenie Ministra Skarbu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu 30 października 1934 r. i obowiązuje do 31 marca 1935 roku.

Minister Skarbu: ***Wł. Zawadzki***

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 października 1934 r. Nr. 96, poz. 878).

387.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 października 1934 r.

w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zniżkach celnych na śledzie.

Na podstawie art. 23 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) zarządza się co następuje:

§ 1. Niżej wyszczególnione towary, sprowadzane przez porty polskiego obszaru celnego, podlegają cłu zniżonemu w następującej wysokości:

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło zniżone w zł
116 z p. 3, z uwagi	Śledzie żywe, świeże nieżywe (mrożone, śnięte) od 100 kg	1.—
117 p. 1, uwaga 1a	Śledzie solone w beczkach od 1/1 beczki	16.—

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 30 października 1934 roku i obowiązuje do 31 grudnia 1934 roku.

Minister Skarbu: ***Wł. Zawadzki***

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 października 1934 r. Nr. 96, poz. 879).

388.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 października 1934 r.

w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zwrotu cła przy wywozie lnu i pakuł lnianych.

Na podstawie art. 23 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) zarządza się co następuje:

§ 1. Przy wywozie zagranicę lnu i pakuł lnianych, wytworzonych na polskim obszarze celnym, przyznaje się zwrot cła uiszczonego za sprowadzone z zagranicy i zużyte do wytwarzania powyższych towarów narzędzia i maszyny, według następujących norm:

1) za 100 kg lnu trzepanego i czesanego . . . . zł 10.—

2) za 100 kg pakuł lnianych-wyczesek (kądzieli) — oraz pakuł lnianych trzepanych i szarpanych . . . . . . zł 5.—

Wymienione towary nie mogą zawierać paździerzy lub innych zanieczyszczeń więcej niż: len trzepany — 10%, len czesany — 4%, pakuły lniane-wyczeski (kądziel) — 8% oraz pakuły lniane trzepane i szarpane — 13%.

Stawki zwrotów ceł należy rozumieć od 100 kg wagi netto.

§ 2. Do odprawy wywozowej za zwrotem cła towarów, wymienionych w § 1 rozporządzenia ni-

niejszego są uprawnione wszystkie urzędy celne kolejowe, morskie, pocztowe oraz rzeczne, położone na polskim obszarze celnym.

§ 3. Na dowód przyznania zwrotu cła z tytułu wymienionego w § 1 rozporządzenia niniejszego, urząd celny, dokonywający odprawy wywozowej, wystawi kwit wywozowy na podstawie zaświadczenia Ministerstwa Przemysłu i Handlu, po stwierdzeniu wywozu towaru zagranicę.

§ 4. Kwity wywozowe opiewają na okaziciela, ważne są w ciągu roku od daty ich wystawienia i służą do otrzymania przyznanego zwrotu cła w gotówce w następujących urzędach celnych:

1) Bielsko, 2) Bydgoszcz, 3) Chebzie, 4) Chojnice, 5) Chorzów, 6) Cieszyn, 7) Gdynia, 8) Goleszów, 9) Grajewo, 10) Grudziądz, 11) Katowice, 12) Kraków, 13) Leszno, 14) Lubliniec, 15) Lwów, 16) Ławoczne, 17) Łódź, 18) Łupków, 19) Miasteczko, 20) Muszyna, 21) Podwołoczyska, 22) Poznań, 23) Przemyśl, 24) Raczki, 25) Rawicz, 26) Sianki, 27) Śniatyń - Załucze, 28) Sośnie, 29) Sosnowiec, 30) Stanisławów, 31) Stołpce, 32) Strzebielino, 33) Sumina, 34) Tczew, 35) Toruń, 36) Turmont, 37) Warszawa, 38) Wilno, 39) Zachacie, 40) Zbąszyń, 41) Zdołbunów, 42) Zduny, 43) Zebrzydowice, 44) Zwardoń oraz wszystkie urzędy celne I-ej klasy w okręgu Dyrekcji Ceł w Gdańsku.

§ 5. Wykazy izb przemysłowo-handlowych i organizacyj gospodarczych, za pośrednictwem których będą wydawane zaświadczenia eksportowe, o których mowa w § 3 rozporządzenia niniejszego, będzie ustalał Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych i ogłaszał w dzienniku urzędowym „Monitor Polski".

§ 6. Postępowanie związane z przyznawaniem zwrotów ceł przy wywozie lnu i pakuł lnianych oraz z realizacją kwitów wywozowych ustali Minister Skarbu w drodze rozporządzenia.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 30 października 1934 r.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 października 1934 r. Nr. 96, poz. 880).

389.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 października 1934 r.

w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zwrotu cła przy wywozie spirytusu etylowego.

Na podstawie art. 23 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) zarządza się co następuje:

§ 1. Przy wywozie zagranicę spirytusu etylowego, zaopatrzonego w odpowiednie zaświadczenie Ministerstwa Skarbu, przyznaje się zwrot cła, uiszczonego za sprowadzane z zagranicy i zużyte do wytwarzania tego towaru materjały pomocnicze, narzędzia i maszyny, według następującej normy:

za 100 kg stuprocentowego spirytusu etylowego zł 25.—.

§ 2. Postanowienia wymienione w § 1 rozporządzenia niniejszego nie mają zastosowania do spirytusu etylowego, wyprodukowanego w polskiej części Górnego Śląska, a wywożonego do niemieckiej części Górnego Śląska w myśl postanowień art. 218 polsko-niemieckiej konwencji górnośląskiej, zawartej w Genewie dnia 15 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 371).

§ 3. Do odprawy wywozowej za zwrotem cła towaru, wymienionego w § 1 rozporządzenia niniejszego, upoważnione są wszystkie urzędy celne I-ej klasy, położone na polskim obszarze celnym.

§ 4. Na dowód przyznania zwrotu cła z tytułu wymienionego w § 1 rozporządzenia niniejszego, urząd celny, dokonywający odprawy wywozowej, wystawi kwit wywozowy, po stwierdzeniu wywozu towaru zagranicę.

§ 5. Kwity wywozowe opiewają na okaziciela, ważne są w ciągu jednego miesiąca od daty wystawienia i służą do otrzymania w gotówce przyznanego zwrotu cła. Do wypłaty tegoż upoważnione są urzędy celne: w Warszawie, Poznaniu i Lwowie.

§ 6. Postępowanie związane z przyznawaniem zwrotów ceł przy wywozie spirytusu etylowego ustali Minister Skarbu w drodze rozporządzenia.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 30 października 1934 r. i obowiązuje do dnia 31 lipca 1935 r.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 października 1934 r. Nr. 96, poz. 881).

390.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 października 1934 r.

w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zwrotu cła przy wywozie zbóż, produktów przemiału i słodu.

Na podstawie art. 23 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) zarządza się co następuje:

§ 1. Przy wywozie zagranicę standaryzowanych zbóż, produktów przemiału i słodu, wytworzonych w kraju, przyznaje się zwrot cła, uiszczonego za sprowadzone z zagranicy i zużyte do wytwarzania tych towarów nawozy, materjały pomocnicze, narzędzia i maszyny, według następujących norm:

1) za 100 kg pszenicy, żyta, jęczmienia i owsa . . . . zł 6.—

2) za 100 kg mąki (poz. tar. celnej przywozowej 27 p. p. 1, 2):

a) pełnej (bez zawartości otrąb) . zł 10.—

b) innej (śrutowej, półśrutowej, poślednlej i t. p.) . . . . . . zł 8.—

3) za 100 kg kaszy jęczmiennej (poz. tar. celnej przywozowej 28 p. 2) . . . zł 12.—

4) za 100 kg kaszy owsianej i płatków owsianych (poz. tar. celnej przywozowej 28 p. 5 i 227) . . . . zł 9.—

5) za 100 kg słodu (poz. tar. celnej przywozowej 35) . . . . zł 3.—

Podana w ustępie pierwszym niniejszego paragrafu waga towaru obejmuje również wagę ewentualnego bezpośredniego opakowania.

§ 2. Postanowienie § 1 rozporządzenia niniejszego nie ma zastosowania do pszenicy, żyta, jęczmienia i owsa, wyprodukowanych w polskiej części Górnego Śląska a wywożonych do niemieckiej części Górnego Śląska w myśl postanowień art. 218 polsko-niemieckiej konwencji górnośląskiej, zawartej w Genewie dnia 15 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 371).

§ 3. Do odprawy wywozowej za zwrotem cła towarów, wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia, są uprawnione wszystkie urzędy celne, kolejowe, morskie oraz rzeczne, położone na polskim obszarze celnym.

§ 4. Na dowód przyznania zwrotu cła z tytułu, wymienionego w § 1 rozporządzenia niniejszego, urząd celny, dokonywający odprawy wywozowej, wystawi kwit wywozowy, na podstawie zaświadczenia eksportowego Ministerstwa Przemysłu i Handlu i po stwierdzeniu wywozu towaru zagranicę.

§ 5. Kwity wywozowe opiewają na okaziciela, ważne są w ciągu miesiąca od daty ich wystawienia i służą do otrzymania w gotówce przyznanego zwrotu cła. Do wypłaty tegoż upoważnione są urzędy celne w Warszawie, Poznaniu i Lwowie.

§ 6. Wykaz organizacyj eksportowych, uprawnionych do otrzymywania i wydawania zaświadczeń, wymienionych w § 4, będzie ustalał Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych i ogłaszał w dzienniku urzędowym „Monitor Polski".

§ 7. Postępowanie związane z przyznawaniem zwrotów ceł przy wywozie zbóż, produktów przemiału i słodu, ustali Minister Skarbu w drodze rozporządzenia.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 30 października 1934 r. i obowiązuje do odwołania z tem, że rozporządzenie odwołujące zostanie ogłoszone przynajmniej na trzy miesiące przed terminem wejścia jego w życie.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 października 1934 r. Nr. 96, poz. 882).

391.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 października 1934 r.

w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zwrotu cła przy wywozie niektórych towarów.

Na podstawie art. 23 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610), zarządza się co następuje:

§ 1. Przy wywozie zagranicę niżej wymienionych towarów, wytworzonych w kraju, przyznaje się zwrot cła, uiszczonego za sprowadzone z zagranicy i zużyte do wyrobu tych towarów surowce, materjały pomocnicze, narzędzia i maszyny, według następujących norm:

		Od 100 kg wagi netto
1) żelazo i stal: płaskie (prócz taśmowego) o szerokości powyżej 13 mm do 200 mm włącznie i o grubości powyżej 3½ mm; kwadratowe i okrągłe o średnicy powyżej 13 mm do 100 mm; kątowe o szerokości powyżej 40 mm	zł	3,50
2) szyny kolejowe o wysokości powyżej 90 mm również z końcami frezowanemi i otworami	„	2,90

	Od 100 kg wagi netto
3) żelazo i stal: kwadratowe i okrągłe o średnicy lub szerokości powyżej 100 mm; kątowe o szerokości 40 mm i mniej; kształtowniki (Teowe, dwu-Teowe, Ceowe, Zetowe, Tepkowe, owalne, półokrągłe, okienne, poręczowe, trapezowe oraz o innych tym podobnych skomplikowanych profilach) powyżej 40 mm w największym wymiarze; szyny kolejowe o wysokości 90 mm i mniej, również z końcami frezowanemi i otworami; łubki (złącza), podkładki, blacha o grubości 5 mm i wyżej	zł 3.50
4) żelazo i stal: drobnowymiarowe o szerokości od 13 do 6½ mm w kręgach i nie w kręgach	„ 4.—
5) żelazo i stal: kształtowniki (Teowe, dwu-Teowe, Ceowe, Zetowe, Tepkowe, owalne, półokrągłe, okienne, poręczowe, trapezowe oraz o innych tym podobnych skomplikowanych profilach) o szerokości w największym wymiarze 40 mm i mniej; płaskie, taśmowe o grubości od 3½ do 1½ mm; uniwersalne płaskie o szerokości powyżej 200 mm) wszelkiej grubości, blacha o grubości poniżej 5 mm do 1 mm włącznie	„ 4—
6) żelazo i stal: taśmowe o grubości poniżej 1½ mm; blacha o grubości poniżej 1 mm	„ 5.30
7) stal szlachetna i wyroby z niej:	
a) stopowa o wytrzymałości powyżej 55 kg/mm² o składnikach wymienionych w poz. 931 taryfy celnej przywozowej, również węglista i manganowa o zawartości węgla chociażby poniżej 0,65% lub manganu poniżej 6%, lecz o wytrzymałości powyżej 70 kg/mm², — we wlewkach surowych i podwalcowanych, w ryglach, prętach, kręgach, profilach, blachach i taśmach; odlewy oraz wyroby kute, tłoczone i wyciskane ze wszelkiej stali o wytrzymałości powyżej 70 kg/mm²	„ 9.—
b) węglista i manganowa o zawartości węgla poniżej 0,65% lub manganu poniżej 6%, lecz o wytrzymałości powyżej 55 do 70 kg/mm², — we wlewkach surowych i podwalcowanych, w ryglach, prętach, kręgach, profilach, blachach i taśmach; odlewy oraz wyroby kute, tłoczone i wyciskane ze wszelkiej stali o wytrzymałości powyżej 55 do 70 kg/mm² .	„ 6.—
8) blacha żelazna i stalowa pokryta cynkiem	„ 5.—
9) wyroby kotlarskie: zbiorniki, rezerwoary, konstrukcje żelazne, dźwigary mostowe, baseny, skrzynie i t. p. wyroby z blachy żelaznej i stalowej oprócz wymienionych w poz. 960 taryfy celnej przywozowej	zł 5.40
10) wiadra, beczki i t. p. naczynia z wyjątkiem puszek — wszystko z blachy żelaznej, lub stalowej o grubości poniżej 4 mm, również cynkowanej, cynowanej lub powleczonej innemi nieszlachetnemi metalami, lakierowanej, malowanej lub drukowanej .	„ 5.50
11) naczynia blaszane emaljowane . .	„ 26.—
12) drut żelazny i stalowy o szerokości lub średnicy 6½ mm i mniej, również cynkowany, cynowany lub pokryty innemi nieszlachetnemi metalami .	„ 4.20
13) gwoździe żelazne i stalowe . . .	„ 4.30
14) wyroby żelazne i stalowe, polerowane, szlifowane lub inaczej obrobione, również z dodatkiem drzewa, miedzi i jej stopów np. nity, śruby, nakrętki, łańcuchy, młotki, siekiery i t. p. z wyjątkiem butli stalowych . . .	„ 4.70
15) butle stalowe	„ 14.—
16) hacele do podków końskich . .	„ 5.40
17) wagony kolejowe towarowe . .	„ 5.50
18) parowozy	„ 20.—
19) części parowozowe specjalne, jako to: kotły i ich części kompletne przystosowane (np. skrzynie paleniskowe, rury kotłowe z końcówkami miedzianemi i t. p.), armatury kotłowe, przegrzewacze pary, podgrzewacze i oczyszczacze wody, cylindry parowe obrobione, mechanizmy ruchu, stawidła, hamulce i t. p.	„ 14.—
20) części wagonów, tendrów i parowozów, jako to: ostojnice, czołownice zderzakowe, skrzynie sprzęgłowe, zderzaki, trzony zderzakowe, sprężyny i kosze zderzakowe, haki wszelkie, ciągła, sprzęgi, resory wszelkie, zestawy kołowe oraz osie, koła i obręcze, maźnice i widły maźnicze, wózki jedno i dwuosiowe i ich części, hamulce wagonowe i t. p.	„ 6.—
21) tendry całkowite	„ 6.—
22) rury żelazne i stalowe, spawane lub ciągnione o średnicy wewnętrznej do 321 mm, z wyjątkiem rur wiertniczych	„ 2.50
23) rury — przewody z blachy żelaznej lub stalowej wyginanej i spawanej o grubości powyżej 4 mm i średnicy powyżej 500 mm	„ 5.40
24) odlewy żeliwne, objęte pozycjami: 937; 938; 939; 940; 941; 942; 943; 944; 945; 1022 p. 1; 1026 p. 2 z lit. a); 1027 p. 1 lit. a) I, lit. b) I, p. 2 lit. a), p. 4 lit. a), p. 5 oraz uwagą do tejże po-	

	Od 100 kg wagi netto
zycji; 1043; 1044 taryfy celnej przywozowej	zł 5.—
25) maszyny i narzędzia rolnicze	„ 13.—
26) obrabiarki do metali i drzewa . .	„ 26.—
27) maszyny włókiennicze: tkackie (krosna mechaniczne), pomocnicze (żakardowe i nicielnicowe), przędzalnicze, przygotowawcze oraz do apretury; prasy hydrauliczne do wykańczania wyrobów włókienniczych; wirówki do wykańczania wyrobów włókienniczych; suszarnie do włókien, przędzy, tkanin; pozycje tar. celnej przywozowej: 1054, 1058 pp. 1 i 4, 1059, 1060 p. 1 lit. b) i c) oraz p. 2 lit. a) i b), 1061 pp. 1 — 5 i 7, 1063, 1065, 1073, 1079 p. 2, jak również części tych maszyn	„ 29.—
28) kapelusze i stożki wojłokowe (wełniane) barwione	„ 82,50
29) przędza wełniana barwiona . .	„ 78,50
30) przędza wełniana z domieszką bawełnianej, barwiona	„ 69.—
31) przędza bawełniana barwiona . .	„ 34.—
32) przędza wigonjowa barwiona . .	„ 30.—
33) przędza wigonjowa z domieszką wełny (nie wyżej 50%), barwiona . .	„ 45.—
34) przędza jedwabiu sztucznego niebarwiona	„ 70.—
35) przędza jedwabiu sztucznego barwiona	„ 96.—
36) cerata (chodniki ceratowe) na tkaninie jutowej	„ 30.—
37) cerata na tkaninie innej	„ 70.—
38) biel cynkowa o zawartości tlenku cynku (ZnO) powyżej 99%	„ 7.50
39) biel cynkowa o zawartości tlenku cynku (ZnO) powyżej 92% do 99% włącznie	„ 7.—
40) litopon	„ 3.—
41) ług potasowy	„ 4.—
42) chloran potasu	„ 5.—
43) wszelkie prochy czarne	„ 9.—
44) saletra wybuchowa, lignozyt i t. p. .	„ 26.—
45) lonty	„ 45.50
46) kapsle	„ 104.—
47) dynamit	„ 28.50
48) nitrogliceryna	„ 41.50
49) trotyl	„ 32.50
50) proch bezdymny	„ 260.—
51) bawełna strzelnicza	„ 93.—
52) szkło taflowe	„ 2.—
53) wyroby i naczynia ze szkła prasowanego, lanego lub dętego, również obrobione	„ 3.—
54) meble gięte	„ 2.20
55) ryż wyłuszczony polerowany, mąka ryżowa wszelkich gatunków, grysik oraz puder ryżowy	„ 3.60

§ 2. Do odprawy wywozowej za zwrotem cła towarów, wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia, oprócz części maszyn włókienniczych (pkt. 27), są uprawnione wszystkie urzędy celne kolejowe, morskie oraz pocztowe, położone na polskim obszarze celnym.

Do odprawy wywozowej części maszyn włókienniczych (pkt. 27) uprawniony jest tylko urząd celny w Bielsku; inne zaś urzędy będą posiadały to uprawnienie jedynie w tym przypadku, gdy, na wniosek zainteresowanych firm eksportowych, zaopatrzone zostaną w katalogi części maszyn włókienniczych, uprzednio zatwierdzone przez Ministerstwo Skarbu.

§ 3. Na dowód przyznania zwrotu cła z tytułu wymienionego w § 1 rozporządzenia niniejszego, urząd celny, dokonywający odprawy wywozowej, wystawi kwit wywozowy na podstawie zaświadczenia eksportowego, wydanego przez izbę przemysłowo- handlową lub związek eksportowy i po stwierdzeniu wywozu towaru zagranicę.

§ 4. Kwity wywozowe opiewają na okaziciela, ważne są w ciągu roku od daty ich wystawienia i służą do otrzymania przyznanego zwrotu cła w gotówce w następujących urzędach celnych:

1) Bielsko, 2) Bydgoszcz, 3) Chebzie, 4) Chojnice, 5) Chorzów, 6) Cieszyn, 7) Gdynia, 8) Goleszów, 9) Grajewo, 10) Grudziądz, 11) Katowice, 12) Kraków, 13) Leszno, 14) Lubliniec, 15) Lwów, 16) Ławoczne, 17) Łódź, 18) Łupków, 19) Miasteczko, 20) Muszyna, 21) Podwołoczyska, 22) Poznań, 23) Przemyśl, 24) Raczki, 25) Rawicz, 26) Sianki, 27) Sniatyń — Załucze, 28) Sośnie, 29) Sosnowiec, 30) Stanisławów, 31) Stołpce, 32) Strzebielino, 33) Sumina, 34) Tczew, 35) Toruń, 36) Turmont, 37) Warszawa, 38) Wilno, 39) Zachacie, 40) Zbąszyń, 41) Zdołbunów, 42) Zduny, 43) Zebrzydowice, 44) Zwardoń oraz wszystkie urzędy celne I klasy w okręgu Dyrekcji Ceł w Gdańsku.

§ 5. Wykaz izb przemysłowo - handlowych oraz związków eksportowych uprawnionych do wydawania wymienionych w § 3 rozporządzenia niniejszego zaświadczeń eksportowych, będzie ustalał Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu i ogłaszał w dzienniku urzędowym „Monitor Polski".

§ 6. Postępowanie związane z przyznawaniem zwrotów ceł przy wywozie towarów, wymienionych w § 1, oraz z realizacją kwitów wywozowych ustali Minister Skarbu w drodze rozporządzenia.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 30 października 1934 r.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 października 1934 r. Nr. 96, poz. 883).

392.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 października 1934 r.

w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zwrotu cła przy wywozie naturalnego masła krowiego.

Na podstawie art. 23 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) zarządza się co następuje:

§ 1. Przy wywozie zagranicę naturalnego masła krowiego, wytworzonego w kraju, przyznaje się zwrot cła, uiszczonego za sprowadzone z zagranicy i zużyte do wyrobu tego towaru narzędzia i maszyny, według następującej normy:

za 100 kg naturalnego masła krowiego . zł 6.—

Stawkę zwrotu cła należy rozumieć od 100 kg wagi netto.

§ 2. Do odprawy wywozowej za zwrotem cła towaru, wymienionego w § 1 rozporządzenia niniejszego, są uprawnione wszystkie urzędy celne kolejowe, morskie i pocztowe, położone na polskim obszarze celnym oraz urzędy celne drogowe: Bądecz, Brzeziny Śląskie, Czarnków, Dębno Polskie, Dobrzec, Długie Nowe, Jeziorki, Kopanica, Łagiewniki, Łagiewniki Śląskie (Szyb Reden), Pawłów, Skoroszewo, Słupia, Szarlej, Ujście i Zbarzewo.

§ 3. Na dowód przyznania zwrotu cła z tytułu wymienionego w § 1 rozporządzenia niniejszego urząd celny, dokonywający odprawy wywozowej, wystawi kwit wywozowy, na podstawie zaświadczenia eksportowego, wydanego przez izbę przemysłowo-handlową lub organizację gospodarczą i po stwierdzeniu wywozu towaru zagranicę; jednak kwity te za masło wywiezione przez urzędy celne drogowe: w Brzezinach Śląskich, Łagiewnikach, Łagiewnikach Śląskich (Szyb Reden) i Szarleju, mogą być wystawiane tylko przez urząd celny w Chorzowie, a za masło, wywiezione przez inne wyżej wymienione urzędy celne drogowe — tylko przez urząd celny w Poznaniu.

§ 4. Kwity wywozowe opiewają na okaziciela, ważne są w ciągu roku od daty ich wystawienia i służą do otrzymania przyznanego zwrotu cła w gotówce w następujących urzędach celnych: 1) Bielsko, 2) Bydgoszcz, 3) Chebzie, 4) Chojnice, 5) Chorzów, 6) Cieszyn, 7) Gdynia, 8) Goleszów, 9) Grajewo, 10) Grudziądz, 11) Katowice, 12) Kraków, 13) Leszno, 14) Lubliniec, 15) Lwów, 16) Ławoczne, 17) Łódź, 18) Łupków, 19) Miasteczko, 20) Muszyna, 21) Podwołoczyska, 22) Poznań, 23) Przemyśl, 24) Raczki, 25) Rawicz, 26) Sianki, 27) Śniatyń — Załucze, 28) Sośnie, 29) Sosnowiec, 30) Stanisławów, 31) Stołpce, 32) Strzebielino, 33) Sumina, 34) Tczew, 35) Toruń, 36) Turmont, 37) Warszawa, 38) Wilno, 39) Zachacie, 40) Zbąszyń, 41) Zdołbunów, 42) Zduny, 43) Zebrzydowice, 44) Zwardoń oraz wszystkie urzędy celne I klasy w okręgu Dyrekcji Ceł w Gdańsku.

§ 5. Wykaz izb przemysłowo-handlowych i organizacyj gospodarczych, uprawnionych do wydawania zaświadczeń eksportowych, o których mowa w § 3 rozporządzenia niniejszego będzie ustalał Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych i ogłaszał w dzienniku urzędowym „Monitor Polski".

§ 6. Postępowanie związane z przyznawaniem zwrotów ceł przy wywozie naturalnego masła krowiego oraz z realizacją kwitów wywozowych ustali Minister Skarbu w drodze rozporządzenia.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 30 października 1934 r. i obowiązuje do odwołania z tem, że rozporządzenie odwołujące zostanie ogłoszone przynajmniej na dwa miesiące przed terminem wejścia jego w życie.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 października 1934 r. Nr. 96, poz. 884).

393.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 20 października 1934 r.

o zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 lipca 1932 r. w sprawie cen soli.

Na podstawie art. 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. o przedsiębiorstwie „Polski Monopol Solny" (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 497) zarządzam co następuje:

§ 1. W § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 lipca 1932 r. w sprawie cen soli (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 610) punkt A. 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„3. Sól szara — cena za 1 kg 22 gr."

§ 2. Cena ustalona w § 1 obowiązuje, z zastrzeżeniem, o którem mowa w ustępie następnym, od dnia 1 listopada 1934 r.

Sprzedawcy soli, z wyjątkiem hurtowników, za pośrednictwem których przedsiębiorstwo „Polski Monopol Solny" wprowadza sól do obrotu, mogą w okresie od 1 do 5 listopada 1934 r. sprzedawać sól szarą po cenie wyższej w granicach do 26 gr za 1 kg.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1934 r.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 31 października 1934 r. Nr. 97, poz. 886).

394.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 20 października 1934 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 17 grudnia 1933 r. o obrocie solą.

Na podstawie art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o sprzedaży soli (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 616) zarządzam co następuje:

§ 1. W § 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 grudnia 1933 r. o obrocie solą (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 795) ust. 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„Postanowienie, zawarte w ustępie poprzedzającym, ma zastosowanie do hurtowników z tą zmianą, iż hurtownicy obowiązani są w hurtowej sprzedaży soli sprzedawać sól po cenie: sól, przeznaczoną na spożycie przez ludzi — białą o 9%, szarą zaś o 8% i sól bydlęcą skażoną (mieloną i w brykietach) o 8% niższej od ceny taryfowej".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1934 r.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 31 października 1934 r. Nr. 97, poz. 887).

395.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 25 października 1934 r.

o ograniczeniach, dotyczących uprawiania handlu i przemysłu, wznoszenia budowli i zamieszkiwania na terenie wolnych obszarów celnych w portach morskich, oraz ograniczeniach ruchu osobowego pomiędzy wolnemi obszarami celnemi w portach morskich a resztą polskiego obszaru celnego.

Na podstawie art. 3 ust. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) o prawie celnem zarządza się co następuje:

§ 1. 1) Zakłady przemysłowe mogą być tworzone na terenie wolnych obszarów celnych na podstawie zezwolenia władz portowych w porozumieniu z władzami celnemi i na warunkach w tem zezwoleniu wymienionych.

2) Osoby (firmy), posiadające na terenie wolnego obszaru celnego zakłady przemysłowe, obowiązane są do prowadzenia ksiąg towarowych, umożliwiających sprawdzenie w każdym czasie ilości towarów wprowadzonych do zakładu, znajdujących się w nim oraz wyprowadzonych z zakładu. Księgi te powinny być przechowywane w zakładzie na terenie wolnego obszaru i w każdym czasie przedstawiane władzom portowym i skarbowym na ich żądanie.

§ 2. 1) Tworzenie na terenie wolnego obszaru celnego zakładów handlowych odbywa się na podstawie zezwolenia władz portowych wydanego w porozumieniu z władzami celnemi na warunkach w tem zezwoleniu wymienionych. Nie dotyczy to składów prywatnych, zakładów spożywczych i przedsiębiorstw zaopatrywania statków, co do których obowiązują postanowienia §§ 3, 4 i 5 niniejszego rozporządzenia.

2) Do zakładów, wymienionych w zdaniu pierwszem poprzedniego ustępu, mają zastosowanie przepisy § 1 ust. 2.

3) Handel detaliczny na terenie wolnego obszaru celnego jest wzbroniony z wyjątkiem detalicznego handlu, prowadzonego przez zakłady spożywcze (§ 4) i przedsiębiorstwa zaopatrywania statków (§ 5). W wyjątkowych przypadkach władze celne w porozumieniu z władzami portowemi mogą zezwolić czasowo na detaliczną sprzedaż towarów, ustalając zarazem sposób kontroli i odprawy celnej. Branie próbek towarowych dla celów handlowych nie uważa się za handel detaliczny.

§ 3. 1) Prywatne składy do przechowywania towarów mogą być zakładane na terenie wolnego obszaru celnego na podstawie zezwolenia, wydanego przez władze portowe w porozumieniu z władzami celnemi i na warunkach w tem zezwoleniu wymienionych.

2) Przedsiębiorcy składów obowiązani są prowadzić dla wszystkich przechowywanych towarów księgi składowe. Władzom celnym przysługuje prawo wglądu do tych ksiąg.

§ 4. 1) Sprzedaż artykułów spożywczych dla spożycia na terenie wolnego obszaru może się odbywać w zakładach, posiadających specjalne zezwolenia i na warunkach w tych zezwoleniach ustalonych. Zezwolenia udzielają władze portowe w porozumieniu z władzami celnemi.

2) Towary krajowe, przeznaczone do spożycia w tych zakładach, są wolne od cła wywozowego i ograniczeń wywozowych. Towary zaś zagraniczne, przywożone w celu spożycia ich w tych zakładach, podlegają odprawie celnej i ograniczeniom przywozowym na zasadach ogólnych, stosowanych przy przywozie towarów z zagranicy.

3) Zakłady spożywcze na terenie wolnego obszaru pozostają pod kontrolą władz celnych i obowiązane są do prowadzenia specjalnych ksiąg kontrolnych. Władzom celnym przysługuje prawo wglądu do tych ksiąg oraz porównania ich ze stanem zapasów.

§ 5. 1) Przedsiębiorstwa zaopatrywania statków mogą powstawać na terenie wolnego obszaru celnego na podstawie specjalnego pozwolenia, wydanego przez władze portowe w porozumieniu z władzami celnemi.

2) Zaopatrywanie statków morskich, utrzymujących żeglugę z portami zagranicznemi, odbywa się na podstawie pisemnych zamówień właścicieli, kapitanów lub maklerów statków, przyczem nabyte towary są wolne od ograniczeń wywozowych oraz od opłat celnych, monopolowych i podatków spożywczych.

§ 6. 1) Wyrób, oczyszczanie i odwadnianie oraz przerób artykułów monopolowych lub podlegających opłatom monopolowym, jak również prowadzenie składów do przechowywania tych artykułów i zakładów handlu temi artykułami, w tem także i detalicznej ich sprzedaży, wymaga, niezależnie od warunków określonych w paragrafach 1 — 5 niniejszego rozporządzenia, zezwolenia władz skarbowych, właściwych dla spraw monopolowych, na warunkach przez nie ustalanych.

2) Kontrolę obrotu artykułami, stanowiącemi przedmiot monopolów państwowych lub podlegającemi opłatom monopolowym, wykonywają władze skarbowe.

§ 7. 1) Zamieszkiwanie na terenie wolnego obszaru jest w zasadzie niedozwolone. Wyjątki mogą być czynione za zezwoleniem władz portowych w porozumieniu z władzami celnemi dla urzędników i funkcjonarjuszów państwowych, których stała obecność na terenie wolnego obszaru jest nieodzowna, oraz dla tych osób, których obecność na terenie wolnego obszaru jest konieczna ze względu na ochronę objektów osobom tym powierzonych lub też ze względu na charakter danego przedsiębiorstwa.

2) Z wyjątkiem osób urzędowych, osób zamieszkujących na terenie wolnego obszaru celnego oraz osób należących do załogi statków, stojących w wolnym obszarze, wstęp na teren wolnego obszaru bez specjalnej przepustki jest wzbroniony. Przepustki wydają władze portowe w porozumieniu z władzami celnemi.

3) Ruch osobowy między wolnym obszarem celnym, a resztą obszaru celnego traktuje się pod względem celnym tak samo, jak ruch osobowy przez granicę celną. Przekraczanie granicy wolnego obszaru dozwolone jest tylko przez ustalone na ten cel przejścia, znajdujące się pod dozorem celnym.

§ 8. Wznoszenie budowli na terenie wolnego obszaru celnego może się odbywać na podstawie specjalnego zezwolenia, wydanego przez władze portowe i na warunkach w tem zezwoleniu ustalonych.

§ 9. Przepisy ustaw szczególnych i rozporządzeń, dotyczące spraw objętych art. 3 ust. 7 prawa celnego, mają zastosowanie na terenie wolnych obszarów celnych niezależnie od przepisów niniejszego rozporządzenia.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 30 października 1934 r.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*
Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*
Minister Spraw Wewnętrznych:
Marjan Zyndram-Kościałkowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 31 października 1934 r. Nr. 97, poz. 888).

396.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 października 1934 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu. Przepisy dla wolnych obszarów celnych w portach morskich.

Na podstawie art. 3 ust. 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) o prawie celnem, zarządza się co następuje:

§ 1. 1) Wolny obszar celny pod względem stosowania przepisów celnych jest traktowany jako zagranica, jeżeli rozporządzenie niniejsze nie stanowi inaczej.

2) W wolnym obszarze celnym ruch statków, ich wyładowanie i załadowanie odbywa się bez dozoru celnego.

3) Zagraniczne towary mogą być przywożone do wolnego obszaru, wywożone z tego obszaru zagranicę oraz przewożone przez ten obszar bez opłat celnych i monopolowych, bez podatków spożywczych, jak również bez ograniczeń przywozowych, przewozowych i wywozowych.

4) Przywóz, przewóz i wywóz oraz czynności, o których mowa w ust. 5 niniejszego paragrafu, podlegają w wolnym obszarze ograniczeniom, zawartym w szczególnych ustawach i rozporządzeniach, wydawanym ze względu na obronę kraju, na monopole państwowe, na publiczne zdrowie, dobro i bezpieczeństwo, na ochronę zwierząt i roślin, oraz ze względu na zobowiązania międzynarodowe.

5) Towary zagraniczne mogą być na terenie wolnego obszaru przechowywane, przepakowywane, czyszczone, mieszane, rozdzielane i poddawane obróbce lub przeróbce bez dozoru celnego, jeżeli nie stoją temu na przeszkodzie ograniczenia, przewidziane w ustępie 4. Przepakowywanie i dzielenie towarów, przeznaczonych do przywozu do polskiego obszaru celnego, powodujące zmniejszenie opłat celnych, może być dokonane tylko za zezwoleniem urzędu celnego. Powrotny wywóz zagranicę towarów zagranicznych odbywa się bez żadnych ograniczeń.

6) Towary zagraniczne, przeznaczone do spożycia w wolnym obszarze celnym, podlegają odprawie celnej i ograniczeniom przywozowym na ogólnych zasadach, stosowanych przy ostatecznej odprawie przywozowej. To samo dotyczy również towarów, przeznaczonych do wyposażenia i urządzenia wolnego obszaru celnego, zakładów przemysłowych i handlowych, oraz budowli, znajdujących się na terenie wolnego obszaru.

§ 2. 1) Towary przywożone z wolnego obszaru celnego do reszty polskiego obszaru celnego, podlegają odprawie celnej i ograniczeniom przywozowym i przewozowym na ogólnych zasadach, stosowanych przy przywozie towarów z zagranicy.

2) Towary krajowe wywożone do wolnego obszaru podlegają odprawie celnej wywozowej oraz ograniczeniom wywozowym na ogólnych zasadach, stosowanych przy wywozie towarów zagranicę. Towary krajowe wywożone do wolnego obszaru wolne są od ceł i ograniczeń wywozowych, jeżeli są przeznaczone do spożycia na wolnym obszarze; to samo dotyczy również towarów, przeznaczonych do wyposażenia i urządzenia wolnego obszaru, zakładów przemysłowych i handlowych oraz budowli, znajdujących się na terenie wolnego obszaru.

3) Krajowe towary, stanowiące przedmiot monopolów państwowych, lub podlegające opłatom monopolowym i podatkom spożywczym, przeznaczone do spożycia na terenie wolnego obszaru celnego, podlegają opłatom monopolowym względnie podatkom spożywczym.

4) Towary krajowe są traktowane po dokonaniu odprawy wywozowej jak towary zagraniczne; mogą być one przechowywane w wolnym obszarze i poddawane przemianom, przewidzianym w § 1 ust. 5 niniejszego rozporządzenia.

5) Urząd celny może na pisemny wniosek strony zezwolić, aby wprowadzony do wolnego obszaru krajowy towar utrzymał właściwości towaru krajowego, znajdującego się w wolnym obrocie; w takich przypadkach towar powinien być wzięty pod dozór celny na koszt strony.

§ 3. Statki morskie, utrzymujące żeglugę z portami zagranicznemi, mogą zaopatrywać się na terenie wolnego obszaru celnego w artykuły zagraniczne i krajowe bez opłat celnych, monopolowych i podatków spożywczych, jak również bez ograniczeń wywozowych.

§ 4. 1) Odprawa celna towarów może być dokonywana na terenie wolnego obszaru celnego na zasadach ogólnie obowiązujących na polskim obszarze celnym. Odprawa ta może się odbywać również w składach lub na placach tego obszaru, jeżeli względy techniczne na to pozwalają.

2) Odprawa podróżnych w wolnym obszarze celnym może być dokonywana za zgodą urzędu celnego.

3) Po ustaleniu przez urząd celny wyniku rewizji strona obowiązana jest najpóźniej w ciągu 24 godzin uiścić przypadające należności celne i zabrać towar z terenu wolnego obszaru. Również towary pozostające na wolnym obszarze a przeznaczone do odprawy w jednym z urzędów celnych na polskim obszarze celnym lub przekazywane dla pobrania należności celnych, albo też przewożone tranzytem, powinny być wysłane do miejsc przeznaczenia przed upływem 24 godzin od chwili dokonania odprawy przekazowej. Od chwili ukończenia odprawy celnej do chwili wywozu z wolnego obszaru towary pozostają pod kontrolą celną lub zamknięciem celnem.

4) W razie niedotrzymania terminu, wymienionego w ustępie poprzednim, urząd celny ustanawia dozór celny przy towarze na koszt strony. Urząd celny może zezwolić na pozostawienie towaru w wol-

nym obszarze na czas przez siebie ustalony bez ustanowienia dozoru, jeżeli brak tego dozoru nie może pociągnąć za sobą uszczuplenia należności Skarbu Państwa.

5) Towary krajowe, wywożone do wolnego obszaru na skład, mogą być poddawane odprawie celnej wywozowej również w składach i na placach, jeżeli względy techniczne i kontroli celnej na to pozwalają.

6) Odprawa celna odbywa się zasadniczo w dni powszednie w godzinach urzędowych. Odprawa towarów, kierowanych dalej tranzytem przez polski obszar celny, może być dokonywana o każdej porze dnia i nocy, nie wyłączając dni świątecznych. W przypadkach zasługujących na uwzględnienie urząd celny, na wniosek i koszt strony, może zezwolić na dokonanie w godzinach poza urzędowych oraz w dni świąteczne również odprawy wszelkiej innej (nietranzytowej).

7) Godziny otwarcia bram wolnego obszaru ustalają władze portowe w porozumieniu z władzami celnemi. Czas wyładowania i załadowania towarów, godziny otwarcia i czynności magazynów oraz urządzeń portowych na terenie wolnego obszaru nie są ograniczone.

§ 5. Towary, przywożone do wolnego obszaru i wywożone z niego zagranicę, jako też towary, przewożone tranzytem przez wolny obszar, z wyjątkiem towarów przewożonych tranzytem pocztą oraz w ruchu podróżnych, podlegają obowiązkowi zgłoszenia dla celów statystyki w trybie ustalonym ogólnie obowiązującemi przepisami w sprawie statystyki celnej. Zgłoszenia takie wolne są od opłaty statystycznej.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 30 października 1934 r.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 31 października 1934 r. Nr. 97, poz. 889).

397.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 27 października 1934 r.

w sprawie nadania urzędowi celnemu w Gdyni niektórych uprawnień okręgowych władz celnych II instancji oraz częściowego wyłączenia tego urzędu z pod właściwości Dyrekcji Ceł w Poznaniu.

Na podstawie art. 6 ust. 3 i art. 131 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) zarządzam co następuje:

§ 1. Urzędowi Celnemu w Gdyni nadaje się następujące uprawnienia okręgowych władz celnych II instancji w sprawach dotyczących odpraw celnych dokonywanych w tymże urzędzie:

1) zwalniania od cła przedmiotów zwracanych z zagranicy do kraju na zasadzie repatrjacji lub rewindykacji, rzeczy przesiedlenia, wypraw ślubnych i spadków;

2) przedłużania terminu odprawy warunkowej, wyznaczonego przez urząd celny;

3) zezwalania na warunkową odprawę towarów przywożonych z zagranicy celem wypróbowania lub naśladowania z wyjątkiem maszyn, aparatów i filmów;

4) zezwalania na odprawę warunkową klisz, matryc, form do odlewu, części maszyn, koni wyścigowych, rekwizytów teatralnych, wędrownych urządzeń zabawowych i widowiskowych oraz wędrownych cyrków;

5) przedłużania terminu odprawy warunkowej narzędzi montażowych;

6) zezwalania na przekazywanie na drogach kołowych za listem przekazowym i konwojowym z Urzędu Celnego w Gdyni do innego urzędu celnego;

7) zwalniania od zabezpieczenia celnego towarów przekazywanych za listem konwojowym z Urzędu Celnego w Gdyni do innego urzędu celnego;

8) wprowadzania ułatwień przy przekazywaniu za listem przejściowym z Urzędu Celnego w Gdyni do innego urzędu celnego towarów wolnych od cła wywozowego i ograniczeń wywozowych;

9) zezwalania na przekazywanie towarów pod konwojem celnym na drogach kołowych oraz drogą morską z Urzędu Celnego w Gdyni do innego urzędu celnego;

10) zezwalania na złożenie towarów do składów celnych, jeżeli wniosek przedstawiony został po upływie 14 dni od daty wyniku rewizji;

11) przedłużania okresu przechowywania towarów w składach celnych;

12) udzielania zezwoleń na przekazywanie towarów ze składów celnych do składów celnych w obrębie portu i miasta Gdyni oraz portu w Helu;

13) zezwalania na powrotny wywóz za zwrotem uiszczonego cła niektórych towarów zagranicznych;

14) zarządzania zwrotu należności celnych nadmiernie pobranych z wyjątkiem przypadków zastrzeżonych Ministerstwu Skarbu;

15) przedłużania okresu ważności świadectw pochodzenia w przypadkach gospodarczo uzasadnionych;

16) uwzględniania świadectw pochodzenia, gdy różnica wagi przekracza 10%;

17) otwarcia w urzędzie celnym konta zaliczeniowego dla poszczególnych firm;

18) udzielania zezwoleń na wykonywanie czynności urzędowych poza miejscem urzędowem i godzinami urzędowemi;

19) mianowania członków komisji taryfowej w Urzędzie Celnym w Gdyni.

§ 2. 1) W zakresie przewidzianym w § 1 wyłącza się Urząd Celny w Gdyni z pod właściwości Dyrekcji Ceł w Poznaniu.

2) Zarazem wyłącza się z pod właściwości Dyrekcji Ceł w Poznaniu rozstrzyganie zażaleń na postanowienia i zarządzenia wydane w I instancji przez Urząd Celny w Gdyni w sprawach stosowania przepisów celnych.

§ 3. Zażalenia na postanowienia i zarządzenia Urzędu Celnego w Gdyni wydane w sprawach stosowania przepisów celnych (§ 1 i § 2 ust. 2) rozstrzyga w drugiej instancji Ministerstwo Skarbu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 30 października 1934 r.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 31 października 1934 r. Nr. 97, poz. 890).

398.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 27 października 1934 r.

o postępowaniu związanem z przyznawaniem zwrotów ceł przy wywozie zagranicę niektórych towarów.

Na podstawie art. 23 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) oraz w związku z § 7 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 października 1934 r. w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zwrotu cła przy wywozie zbóż, produktów przemiału i słodu (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 882), § 6 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 października 1934 r. w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zwrotu cła przy wywozie naturalnego masła krowiego (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 884), § 6 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 października 1934 r. w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zwrotu cła przy wywozie lnu i pakuł lnianych (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 880) i § 6 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 października 1934 r. w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zwrotu cła przy wywozie niektórych towarów (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 883) zarządzam co następuje:

§ 1. (1) Eksporter, który ubiega się o uzyskanie zwrotu cła przy wywozie towarów, wymienionych w powołanych wyżej rozporządzeniach Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych, powinien eksportowany towar zgłosić do odprawy celnej wywozowej na piśmie, na formularzu ustalonym w § 56 ust. 7 przepisów wykonawczych do prawa celnego (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 90, poz. 820).

(2) Zgłoszenie powinno zawierać następujące dane:

a) nazwisko i miejsce zamieszkania nadawcy i adresata przesyłki,
b) kraj przeznaczenia towarów,
c) wyszczególnienie dołączonych dokumentów,
d) ilość sztuk, ich znaki i numery oraz rodzaj opakowania,
e) nazwę towaru według określenia w rozporządzeniu o zwrocie cła ze wskazaniem paragrafu, punktu, litery tegoż rozporządzenia,
f) wagę brutto oraz wagę wymiarową od której ma być przyznany zwrot cła,
g) wartość towarów,
h) wniosek o zastosowaniu zwrotu cła,
i) oświadczenie strony, czy chce przy rewizji towaru być obecna, lub czy zrzeka się prawa asystowania,
k) datę sporządzenia zgłoszenia i własnoręczny podpis osoby zgłaszającej.

(3) Jeżeli odprawa jest dokonywana w wewnętrznym urzędzie celnym, strona powinna wskazać graniczny urząd celny, przez który ma nastąpić wywóz towaru zagranicę.

§ 2. (1) Przy wywozie zbóż, produktów przemiału i słodu oraz lnu i pakuł lnianych, strona powinna dołączyć do zgłoszenia celnego zaświadczenie eksportowe według wzoru Nr. 1, zaś przy wywozie za zwrotem cła innych towarów — zaświadczenie eksportowe według wzoru Nr. 2.

(2) Do zgłoszenia celnego wywozowego strona powinna również dołączyć w dwóch egzemplarzach specyfikację towarów, zawierającą znaki, numery, wagę brutto, netto poszczególnych sztuk oraz nazwę towaru.

§ 3. (1) Przy zgłoszeniu do odprawy naturalnego masła krowiego, lnu trzepanego i czesanego, pakuł lnianych, wyczesek (kądzieli), pakuł lnianych trzepanych i szarpanych, materjałów wybuchowych, stali szlachetnej i wyrobów z niej oraz bieli cynkowej mają zastosowanie następujące szczególne postanowienia:

I. Przy zgłoszeniu do odprawy celnej wywozowej naturalnego masła krowiego, strona powinna przedstawić, niezależnie od zaświadczenia eksportowego również zaświadczenie Ministerstwa Przemysłu i Handlu, służące za podstawę do zwolnienia masła od cła wywozowego.

II. Przy zgłoszeniu do odprawy celnej wywozowej lnu trzepanego i czesanego, pakuł lnianych, wyczesek (kądzieli) oraz pakuł lnianych trzepanych i szarpanych, strona powinna przedstawić, niezależnie od zaświadczenia eksportowego również zaświadczenie właściwej izby przemysłowo-handlowej stwierdzające, że transport towarów, wymienionych w zaświadczeniu eksportowem Ministerstwa Przemysłu i Handlu, został zbadany przez właściwy organ izby przemysłowo - handlowej lub instytucji badawczej i odpowiada warunkom wymienionym w § 1 rozporządzenia w sprawie zwrotu cła przy wywozie lnu i pakuł lnianych (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 96, poz. 880).

III. Przy wywozie materjałów wybuchowych, strona powinna przedstawić, niezależnie od zaświadczenia eksportowego, również zaświadczenie oględzin wystawione przez Ministerstwo Spraw Wojskowych, przyczem ze względu na bezpieczeństwo zezwala się na odstąpienie od szczegółowego badania wywożonej przesyłki.

Zaświadczenie oględzin powinno zawierać:

a) nazwę fabryki, w której materjał wybuchowy został wyprodukowany,
b) nazwę towaru według oznaczenia w rozporządzeniu w sprawie zwrotu cła przy wywozie niektórych towarów (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 96, poz. 883),
c) rodzaj opakowania, znaki i numery poszczególnych sztuk,
d) wagę brutto i netto każdego rodzaju wywożonego towaru,
e) kraj przeznaczenia towaru,
f) uwagę, że zaświadczenie wystawione jest w celu przedstawienia go w urzędzie celnym, przy wywozie zagranicę wymienionego towaru za zwrotem cła,
g) pieczęć i podpis osób uprawnionych do wystawiania zaświadczeń oględzin.

Niezależnie od powyższego zaświadczenia strona powinna przedstawić pozwolenie na wywóz materjałów wybuchowych przewidziane w § 25 przepisów wykonawczych do prawa celnego.

IV. Przy wywozie stali szlachetnej i wyrobów z niej, strona powinna przedstawić, niezależnie od zaświadczenia eksportowego, również wynik analizy na dowód, że towar odpowiada wymaganiom przewidzianym w § 1 pkt. 7 lit. a) i b) rozporządzenia w sprawie zwrotu cła przy wywozie niektórych towarów (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 96, poz. 883).

Wynik analizy powinien zawierać:

a) nazwę przedsiębiorstwa w którem towar został wyprodukowany,
b) nazwę towaru, według oznaczenia w rozporządzeniu w sprawie zwrotu cła przy wywozie niektórych towarów (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 96, poz. 883),
c) znaki i numery przesyłki oraz wagę brutto i netto towaru,
d) dane co zawartości węgla, manganu i innych składników wymienionych w poz. 931 taryfy celnej przywozowej oraz dane co do wytrzymałości stali szlachetnej,
e) uwagę, że wynik analizy wydany jest w celu przedstawienia go w urzędzie celnym przy wywozie zagranicę wymienionego towaru za zwrotem cła,
f) podpis osoby przeprowadzającej analizę oraz pieczęć zakładu lub instytucji w której analizy dokonano.

Wynik analizy może być sporządzony zarówno przez odpowiednie zakłady poszczególnych przedsiębiorstw, jak również przez publiczne instytucje i zakłady naukowo - badawcze.

V. Przy odprawie celnej bieli cynkowej urząd celny powinien pobrać próbki i przesłać je na koszt strony do Wojewódzkiego Zakładu Badania Żywności i Przedmiotów Użytku w Katowicach celem stwierdzenia jaki procent tlenku cynku (ZnO) zawiera dany transport bieli cynkowej.

Próbki powinny być pobrane przynajmniej z 5% ilości sztuk każdego gatunku bieli, nie mniej jednak niż z trzech sztuk (colli).

W piśmie, przy którem urząd celny przesyła próbki do analizy, należy wykazać ilość prób każdego gatunku bieli cynkowej i zgłosić wniosek o ustalenie próby średniej dla każdego z nich.

W piśmie tem urząd celny zaznaczy kto pokrywa koszta przesłania próbek i analizy.

§ 4. Na wniosek strony naczelnik urzędu celnego może zezwolić na odprawę towaru w fabryce, lub magazynie.

§ 5. Wagę netto eksportowanych towarów urząd celny ustala na zasadach, obowiązujących przy odprawie celnej przywozowej tego samego rodzaju towarów. Gdy towar eksportowany za zwrotem cła podlega w przywozie cleniu według wagi brutto, lub wagi towaru łącznie z wagą bezpośredniego opakowania, albo gdy opust tarowy nie może być zastosowany, wówczas urząd celny ustala wagę netto przez próbne wyważenie, jeżeli opakowanie towaru jest jednolite a w innych przypadkach przez rzeczywiste wyważenie.

§ 6. (1) Jeżeli odprawa wywozowa towaru dokonana została w urzędzie celnym wewnętrznym lub poza miejscem urzędowem, urząd celny, który dokonał odprawy, wyda stronie, po nałożeniu na towar zamknięć celnych, trzeci egzemplarz zgłoszenia celnego wywozowego z dołączoną specyfikacją, zgłoszeniem statystycznem i towarem celem dostarczenia ich do granicznego urzędu celnego wyjściowego.

(2) Specyfikacja powinna być przymocowana trwale do trzeciego egzemplarza zgłoszenia celnego i opatrzona pieczęcią urzędu celnego.

§ 7. (1) Po dostawieniu towaru do granicznego urzędu celnego, urząd ten, sprawdza szczegółowo całość zamknięć celnych, albo jeżeli ze względu na rodzaj towaru zamknięcia celne nałożone nie były, sprawdza przesyłkę z wynikiem rewizji i stwierdza wywóz towaru zagranicę na trzecim egzemplarzu zgłoszenia celnego wywozowego, dostarczonym przez stronę jednocześnie z towarem; przy wywozie towarów zagranicę przez wolny obszar celny w Gdyni i wolny obszar celny (wolną strefę) w Gdańsku stwierdzenie to następuje po udowodnieniu wywozu towarów z wolnego obszaru celnego (wolnej strefy) zagranicę.

(2) Potwierdzony egzemplarz urząd celny graniczny zwraca urzędowi celnemu, który dokonał odprawy wywozowej.

(3) W razie nasuwających się podejrzeń, że przesyłka lub poszczególne jej sztuki, po dokonaniu odprawy celnej i po nałożeniu zamknięć były otwierane lub zawartość ich naruszona, urząd celny graniczny dokona powtórnej rewizji. Wyniki ponownej rewizji urząd celny notuje w trzecim egzemplarzu zgłoszenia celnego wywozowego.

§ 8. (1) Przy wywozie towarów za zwrotem cła w przesyłkach pocztowych, eksporter powinien dostarczyć urzędowi celnemu (pocztowo - celnemu) paczki z towarami w stanie otwartym z dołączeniem:

a) zgłoszenia celnego wywozowego według wzoru przewidzianego w ust. 7 § 56 rozporządzenia o przepisach wykonawczych do prawa celnego,
b) zaświadczenia eksportowego, wymaganego stosownie do postanowień § 2 rozporządzenia niniejszego,
c) dokumentu, odpowiedniego do rodzaju towaru, przewidzianego w § 3 rozporządzenia niniejszego,
d) adresu pomocniczego oraz odpowiedniej ilości pocztowych deklaracyj celnych i kart zgłoszenia statystycznego.

(2) Na pierwszej stronie zgłoszenia celnego wywozowego u góry eksporter powinien oznaczyć „Ruch Pocztowy". Ponadto zgłoszenie powinno zawierać wszystkie dane, wymienione w § 1 rozporządzenia niniejszego i powinno zgadzać się z pocztową deklaracją celną.

(3) Po dokonaniu rewizji i po zapakowaniu przesyłki staraniem i środkami eksportera, urząd celny zawiesi na paczki plomby celne oraz nalepi na każdej paczce i adresie pomocniczym kartę zieloną, zawierającą napis następującej treści: „wywozowa

odprawa celna dokonana w . . . .
dnia . . . .
poz. rejestru wywozu . . . ."

(4) Na karcie takiej jak również na adresie pomocniczym i pocztowej deklaracji celnej powinna być wyciśnięta pieczęć urzędu celnego.

(5) Zabezpieczone w powyższy sposób paczki powinny być pod kontrolą celną nadane na pocztę przez nadawcę.

(6) Po otrzymaniu pocztowych potwierdzeń wysłania paczki zagranicę urząd celny odnotuje na zgłoszeniu celnem wywozowem datę wywozu towaru zagranicę oraz pozycję pocztowego urzędu wymiany.

§ 9. (1) Urząd celny, który dokonał odprawy towaru wywożonego za zwrotem cła, po stwierdzeniu, bądź też, jeśli chodzi o wewnętrzny urząd celny, — po otrzymaniu dowodów wysłania towaru zagranicę, wystawi w dwóch egzemplarzach kwit wywozowy według dołączonego wzoru Nr. 3, skreślając wyraz „roku" jeśli kwit wywozowy został wystawiony z tytułu wywozu zbóż, produktów przemiału i słodu, lub też skreślając wyraz „miesiąca", jeśli kwit wywozowy został wystawiony z tytułu wywozu za zwrotem cła innych towarów, wymienionych w przytoczonych na wstępie rozporządzeniach.

(2) Jeden egzemplarz kwitu wywozowego urząd celny doręcza stronie, drugi zaś (grzbiet) pozostawia w aktach urzędu celnego.

§ 10. W obrocie pocztowym urząd celny wystawia kwit wywozowy po otrzymaniu od urzędu pocztowego potwierdzenia wysłania przesyłki zagranicę.

§ 11. Urząd celny wystawia kwit wywozowy na taką kwotę, jaka odpowiada ilości stwierdzonego przy odprawie celnej towaru; gdyby jednak przy odprawie celnej stwierdzono, że dana przesyłka zawierała większą ilość towaru niż przewiduje zaświadczenie eksportowe, wówczas urząd celny wystawia kwit wywozowy na taką kwotę jaka odpowiada ilości towaru wymienionej w zaświadczeniu eksportowem.

§ 12. Do odebrania z urzędu celnego kwitu wywozowego uprawniony jest zgłaszający towar do odprawy wywozowej lub upoważniona przez niego osoba, wskazana w zgłoszeniu celnem wywozowem.

§ 13. (1) Kwit wywozowy może być wystawiony na towary objęte najwyżej jednem zgłoszeniem celnem wywozowem.

(2) Zamiast jednego kwitu wywozowego na całą kwotę urząd celny na wniosek strony może wystawić kilka kwitów oddzielnych, jednak na kwoty poniżej 100 złotych może być wystawiony tylko jeden kwit.

§ 14. Wypełnione odcinki zaświadczeń eksportowych według wzoru Nr. 1, urząd celny przesyła bezpośrednio do Ministerstwa Przemysłu i Handlu w każdy poniedziałek, następujący po wydaniu kwitu wywozowego, z wyjątkiem odcinków od zaświadczeń eksportowych na zwrot cła przy wywozie lnu i pakuł lnianych, które to odcinki przesyła do Ministerstwa Przemysłu i Handlu przez izby przemysłowo - handlowe lub inne instytucje, wymienione w zaświadczeniu eksportowem, jako pośredniczące przy wydawaniu tych zaświadczeń.

§ 15. O każdym kwicie wywozowym, wystawionym z tytułu wywozu zbóż, produktów przemiału i słodu urząd celny powinien bezzwłocznie zawiadomić urzędy celne, upoważnione do realizowania tych kwitów. Zawiadomienie takie powinno zawierać: Nr. kwitu wywozowego, datę jego wystawienia, wagę towaru wywiezionego zagranicę oraz kwotę zwrotu cła przypadającą z tego tytułu.

§ 16. W zgłoszeniu celnem wywozowem urząd celny, wystawiający kwity wywozowe, oznaczy ich numery, daty wystawienia i ogólną sumę na jaką opiewają.

§ 17. (1) Kwity wywozowe mogą być realizowane w upoważnionych do tego urzędach celnych i w okresie ich ważności, z tem że strona, zgłaszając do realizacji kwit wywozowy, powinna jednocześnie uiścić cło w kwocie nie mniejszej od tej, na jaką opiewa kwit wywozowy.

(2) Obowiązek ten nie dotyczy kwitów wywozowych, wystawionych z tytułu wywozu za zwrotem cła zbóż, produktów przemiału i słodu.

(3) Realizacja kwitów wywozowych, wydanych z tytułu wywozu zbóż, produktów przemiału i słodu, nastąpić może dopiero po otrzymaniu przez urząd celny, dokonywający wypłaty, zawiadomienia wymienionego w § 15 rozporządzenia niniejszego.

(4) Częściowa realizacja kwitów wywozowych jest niedopuszczalna.

§ 18. Zaświadczenia Ministerstwa Przemysłu i Handlu oraz zaświadczenia eksportowe izb przemysłowo - handlowych, związków eksportowych i organizacyj gospodarczych wydane przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia są ważne na okres w nich oznaczony nie dłużej jednak jak do dnia 30 listopada 1934 r. z tem zastrzeżeniem, że wymiar zwrotu cła odbywa się na zasadzie przepisów obowiązujących w dniu zgłoszenia.

§ 19. Kwity wywozowe wydane na podstawie rozporządzeń o zwrotach ceł, obowiązujących do dnia 29 października 1934 r. zachowują swą ważność w terminach na nich oznaczonych.

§ 20. (1) Kwity wywozowe mogą być wystawiane do dnia 31 lipca 1935 r. na formularzach według wzorów obowiązujących do dnia 29 października 1934 r.

(2) Przy wywozie za zwrotem cła zbóż, produktów przemiału i słodu zaświadczenia Ministerstwa Przemysłu i Handlu mogą być wystawiane do dnia 31 lipca 1935 r. na formularzach według wzoru obowiązującego do dnia 29 października 1934 r. z tem jednak zastrzeżeniem, że powinno być w nich powołane właściwe rozporządzenie w sprawie zwrotu cła za wywożony towar jako podstawa prawna do zastosowania zwrotu cła.

§ 21. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 30 października 1934 r.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

MINISTERSTWO PRZEMYSŁU I HANDLU

Warszawa, dn.......................................193 r.

Serja..................

ZAŚWIADCZENIE EKSPORTOWE Nr.....................

Ministerstwo Przemysłu i Handlu zaświadcza niniejszem, że za niżej wymieniony towar, przeznaczony do wywozu może być przyznany zwrot cła stosownie do rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie...

z dnia..................................1934 r. (Dz. U. R. P. Nr....................., poz.................).

Zaświadczenie niniejsze zostało wydane za pośrednictwem:

....

firmie...

celem przedstawienia go przy zgłoszeniu do odprawy celnej wywozowej wymienionego niżej towaru.

Nr. wagonu / nazwa statku	Rodzaj opakowania	Ilość sztuk	Znaki i numery	Nazwa towaru	Waga w kg	
					brutto	netto

Zaświadczenie niniejsze ważne jest od dnia.....................................193 r. do dnia.................................193............ r., przyczem najpóźniej w ostatnim dniu ważności zaświadczenia towar powinien być zgłoszony do odprawy celnej wywozowej / nadany do przewozu koleją lub statkiem*)

Referent: M. p.

Naczelnik Wydziału

*) Niepotrzebne skreślić.

Załączniki do rozp. Ministra Skarbu z dnia 27 października 1934 r. (poz. 891).

Wzór Nr. 1
do § 2

.... dn. ....193............ r.

Serja..................

Do

Ministerstwa Przemysłu i Handlu

w Warszawie.

Urząd Celny w ....

stwierdza, że w dniu...

193 r. na zasadzie zaświadczenia eksportowego Nr. przy poz. rej. wywozu Nr......................

odprawił.. kg netto ....

....
(nazwa towaru)

....

....

wysłanego z ....

w wagonie / statkiem Nr. ....

przez firmę ....

do (kraj przeznaczenia) ....

i że stronie został wydany kwit wywozowy Nr..............

opiewający na kwotę zł...

Naczelnik Urzędu Celnego

M. p.

(Nazwa instytucji wystawiającej zaświadczenie eksportowe)

Wzór Nr. 3
do § 2.

...., dn. .... 193 ..... r.

Serja ....

ZAŚWIADCZENIE EKSPORTOWE Nr. ....

....
(Nazwa instytucji wystawiającej zaświadczenie eksportowe)

zaświadcza niniejszem, że, za niżej wymieniony towar, przeznaczony do wywozu, może być przyznany zwrot cła, stosownie do rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie .... z dnia .... 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. ...., poz. ....).

Zaświadczenie niniejsze zostało wydane firmie ....

celem przedstawienia go przy zgłoszeniu do odprawy celnej wywozowej wymienionego niżej towaru.

Nr. wagonu nazwa statku	Rodzaj opakowania	Ilość sztuk	Znaki i numery	Nazwa towaru	Waga w kg	
					brutto	netto

Zaświadczenie niniejsze ważne jest od dnia .... 193 ..... r. do dnia .... 193 ..... r. przyczem najpóźniej w ostatnim dniu ważności zaświadczenia, towar powinien być zgłoszony do odprawy celnej wywozowej.

M. p.

....
(podpis)

Wzór Nr. 3
do § 9.

KWIT WYWOZOWY Nr ....

na okaziciela

wydany przez Urząd Celny w ....

dnia .... 193 .... r.

Za wywiezione zagranicę według zaświadczenia eksportowego ....
....
(nazwa instytucji, która wystawiła zaświadczenie eksportowe)
Nr. .... z dnia .... 193 r. i na podstawie zgłoszenia celnego wywozowego Nr.................. przez Urząd Celny w .... następujące towary: ....
(należy podać nazwę towaru ustaloną w rozporządzeniu w sprawie zwrotu cła)
....
....

należy się zwrot cła w sumie ....
(słownie)

Kwit niniejszy jest ważny w ciągu roku / miesiąca*) od daty wystawienia i może być zrealizowany w upoważnionych do tego urzędach celnych.

Rachmistrz Naczelnik Urzędu Celnego

M. p.

*) Niepotrzebne skreślić.

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 31 października 1934 r. Nr. 97, poz. 891).

399.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 29 października 1934 r.

o postępowaniu związanem z przyznawaniem zwrotu cła przy wywozie spirytusu etylowego.

Na podstawie art. 23 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) oraz w związku z § 6 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 października 1934 r. w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zwrotu cła przy wywozie spirytusu etylowego (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 881), zarządzam co następuje:

§ 1. 1) Eksporter, który ubiega się o uzyskanie zwrotu cła przy wywozie spirytusu etylowego powinien towar zgłosić do odprawy celnej wywozowej na piśmie na formularzu ustalonym w § 56 ust. 7 przepisów wykonawczych do prawa celnego (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 90, poz. 820).

2) Zgłoszenie powinno zawierać następujące dane:

a) nazwisko i miejsce zamieszkania nadawcy i adresata przesyłki,
b) kraj przeznaczenia towaru,
c) ilość sztuk, znaki i numery opakowania,
d) wyszczególnienie dołączonych dokumentów,
e) nazwę towaru według określenia w rozporządzeniu w sprawie zwrotu cła przy wywozie spirytusu etylowego,
f) wagę brutto oraz wagę wymiarową, od której ma być przyznany zwrot cła,
g) wartość towaru,
h) wniosek o zastosowanie zwrotu cła,
i) oświadczenie strony, czy chce przy rewizji celnej być obecna, lub czy zrzeka się prawa asystowania,
k) datę sporządzenia zgłoszenia i własnoręczny podpis osoby zgłaszającej.

§ 2. Do zgłoszenia celnego wywozowego strona powinna dołączyć zaświadczenie eksportowe Ministerstwa Skarbu (wzór Nr. 1).

§ 3. 1) Przy odprawie celnej urząd celny bada, czy zgłoszona do odprawy przesyłka spirytusu etylowego odpowiada danym zawartym w zgłoszeniu celnem wywozowem, zaświadczeniu eksportowem Ministerstwa Skarbu oraz świadectwie przewozowem

według wzoru Nr. 45 do § 225 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 września 1932 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 746), ustalając zarazem wagę netto spirytusu etylowego stuprocentowego, zawartego w tej przesyłce.

2) Wagę netto spirytusu etylowego stuprocentowego w przesyłce określa się:

a) przez ustalenie wagi przesyłki spirytusu etylowego w kilogramach;

b) przez ustalenie rzeczywistej mocy wywożonego spirytusu etylowego zapomocą alkoholomierza i przez wyliczenie ilości spirytusu w litrach stuprocentowych przy pomocy tablic redukcyjnych;

c) przyjmując, że 1 litr spirytusu etylowego stuprocentowego waży 0.794 kg.

3) Wagę spirytusu etylowego stuprocentowego, ustaloną w sposób wskazany w ust. 2 należy wpisać do wyniku rewizji zgłoszenia celnego wywozowego.

§ 4. 1) Po dokonaniu odprawy celnej i stwierdzeniu wywozu towaru zagranicę na zgłoszeniu celnem wywozowem, urząd celny wystawia w dwóch egzemplarzach kwit wywozowy według wzoru ustalonego w rozporządzeniu o postępowaniu związanem z przyznawaniem zwrotów ceł przy wywozie zagranicę niektórych towarów (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 97, poz. 891) skreślając wyraz „roku".

2) Przy wywozie spirytusu etylowego zagranicę przez wolny obszar celny w Gdyni i wolny obszar celny (wolną strefę) w Gdańsku stwierdzenie wywozu następuje po udowodnieniu wywozu spirytusu etylowego z wolnego obszaru celnego (wolnej strefy) zagranicę.

3) Jeden egzemplarz kwitu wywozowego urząd celny doręcza stronie, drugi zaś (grzbiet) pozostawia w aktach urzędu celnego.

§ 5. Gdyby przy rewizji celnej ujawniono wagę mniejszą od wagi podanej w zaświadczeniu Ministerstwa Skarbu, urząd celny wystawi kwit wywozowy na kwotę, odpowiadającą zwrotowi cła za taką wagę towaru, jaka została stwierdzona przy rewizji celnej; natomiast przy stwierdzeniu podczas rewizji celnej wagi większej od podanej w zaświadczeniu eksportowem Ministerstwa Skarbu, urząd celny wystawia kwit wywozowy tylko na kwotę odpowiadającą zwrotowi cła od wagi, wymienionej w tem zaświadczeniu eksportowem.

§ 6. 1) Kwit wywozowy może być wystawiony na towary objęte najwyżej jednem zgłoszeniem celnem wywozowem.

2) Zamiast jednego kwitu wywozowego na całą kwotę urząd celny na wniosek strony może również wystawić kilka kwitów oddzielnych, jednak na kwoty poniżej 100 złotych może być wystawiony tylko jeden kwit.

§ 7. Po wystawieniu kwitu wywozowego urząd celny przesyła (w każdy poniedziałek) odpowiednio wypełnione odcinki zaświadczenia eksportowego do Ministerstwa Skarbu.

§ 8. 1) O każdym wystawionym kwicie wywozowym urząd celny winien bezzwłocznie zawiadomić urzędy celne, upoważnione do realizowania tych kwitów. Zawiadomienie takie powinno zawierać: numer kwitu wywozowego, datę jego wystawienia, wagę spirytusu etylowego stuprocentowego wywiezionego zagranicę oraz kwotę zwrotu cła, przypadającą z tego tytułu.

2) Realizacja kwitu wywozowego nastąpić może dopiero po otrzymaniu, przez urząd celny dokonywający wypłaty, zawiadomienia, wymienionego w ustępie poprzednim.

§ 9. Kwity wywozowe mogą być realizowane w upoważnionych do tego urzędach celnych i w czasie do realizacji tych kwitów ustalonym. Częściowa realizacja kwitów wywozowych jest niedopuszczalna.

§ 10. Kwity wywozowe wydane na podstawie rozporządzenia Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 9 stycznia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 93) przedłużonego rozporządzeniem tychże Ministrów z dnia 26 lipca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 699) zachowują swą ważność w terminach na nich oznaczonych.

§ 11. Kwity wywozowe mogą być wystawiane do dnia 31 lipca 1935 r. na formularzach według wzorów obowiązujących do dnia 29 października 1934 r.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 30 października 1934 r.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Załącznik do rozp. Ministra Skarbu z dn. 29 października 1934 r. (poz. 892).

MINISTERSTWO SKARBU Warszawa, dnia .... 193......... r.
L. D. IV ....

ZAŚWIADCZENIE EKSPORTOWE Nr. . . . .

Ministerstwo Skarbu zawiadamia niniejszem, że za .... litrów czyli .... kg spirytusu etylowego stuprocentowego, przeznaczonego do wywozu zagranicę może być przyznany zwrot cła stosownie do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 października 1934 r. w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zwrotu cła przy wywozie spirytusu etylowego (Dz. U. R. P. Nr. 96 poz. 881).

Zaświadczenie niniejsze otrzymuje firma ....

celem przedstawienia go w urzędzie celnym w .... przy wywozie za zwrotem cła wymienionej ilości spirytusu etylowego.

Zaświadczenie niniejsze jest ważne do dnia .... 193...... r. przyczem najpóźniej w ostatnim dniu ważności zaświadczenia towar powinien być zgłoszony do odprawy celnej wywozowej.

Dyrektor Departamentu Ceł

M. P.

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 31 października 1934 r. Nr. 97, poz. 892).

Wzór Nr. 1
do § 2.

.... dn. .... 193...... r.

Do
Ministerstwa Skarbu
Departament Ceł

Urząd Celny w ....
stwierdza, że w dniu ....
na zasadzie zaświadczenia eksportowego Nr. ....
przy poz. rej. wywozu Nr. ....
odprawił .... litrów, czyli .... kg
spirytusu etylowego stuprocentowego wysłanego ze
....
przez firmę ....
w wagonie Nr. ....
statkiem
do (kraj przeznaczenia) ....
i że stronie został wydany kwit wywozowy Nr.
.... opiewający na kwotę zł ....
....

Naczelnik Urzędu Celnego

M. P.

400.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 29 października 1934 r.

o warunkach udzielania pozwoleń na prawo przywozu towarów objętych zakazami przywozu.

Na podstawie art. 30 punkt 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) oraz w związku z § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 października 1934 r. w sprawie zakazu przywozu niektórych towarów (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 871) zarządzam co następuje:

§ 1. Wydanie pozwolenia na przywóz z krajów, które ograniczają lub utrudniają przekazywanie należności pieniężnych do polskiego obszaru celnego, może być uzależnione od uiszczenia lub zabezpieczenia tychże należności.

§ 2. Pozwolenie wydaje się na oznaczony okres czasu. Pozwolenie może mieć zastosowanie od chwili zgłoszenia towaru do odprawy celnej ostatecznej. Termin ważności pozwolenia jest dochowany, jeżeli towar zostaje zgłoszony do odprawy celnej ostatecznej przed upływem terminu ważności pozwolenia.

§ 3. Towar, zgłoszony do odprawy celnej, na który wydano pozwolenie przywozu, powinien odpowiadać co do rodzaju towarowi, wymienionemu w pozwoleniu oraz pozycji taryfy celnej, jeżeli pozycja ta jest oznaczona w pozwoleniu.

§ 4. Kraj pochodzenia towaru powinien odpowiadać nazwie kraju wymienionej w pozwoleniu, a kierunek, droga i sposób przewozu towaru (np. bez przeładunku w drodze) powinny być zgodne z zastrzeżeniem, jeżeli takie zastrzeżenie jest umieszczone w pozwoleniu.

Świadectwa, stwierdzające pochodzenie towarów, powinny być przedstawiane w wypadkach, gdy pozwolenie albo osobny przepis tego wymaga. Świadectwa takie mogą być wystawione w każdym kraju przez instytucje lub urzędy celne do tego w danym kraju upoważnione, przyczem świadectwa pochodzenia, wystawione nie przez urzędy celne, powinny być wizowane przez właściwy Konsulat Polski. Jeżeli zastrzeżenie w pozwoleniu zawiera obowiązek przedstawienia innych dokumentów, dokumenty te powinny być przedstawione przy odprawie celnej.

§ 5. Oznaczoną w pozwoleniu przywozu wagę towarów przyjmuje się według takiej podstawy, jaka jest ustalona w taryfie celnej dla danego towaru do wymiaru cła.

§ 6. Pozwolenie przywozu jest imienne i nie może być odstąpione innej osobie. Jeżeli świadectwo pochodzenia oraz dokumenty handlowe lub przewozowe są wystawione na inne osoby, niż wymienione w pozwoleniu przywozu, nie stanowi to przeszkody do zastosowania pozwolenia przy odprawie celnej towaru.

§ 7. Wzór pozwoleń na przywóz towarów zabronionych do przywozu ustala Minister Przemysłu i Handlu i podaje do publicznej wiadomości w Monitorze Polskim.

§ 8. Od wydawanych pozwoleń na prawo przywozu z zagranicy towarów, objętych zakazem przywozu, pobiera się, z wyjątkami przytoczonemi w § 13 niniejszego rozporządzenia, osobną opłatę manipulacyjną, której wysokość w procentowym stosunku do wartości krajowej towarów, objętych pozwoleniem, ustala się jak następuje:

a) od pozwoleń wydawanych instytucjom o charakterze dobroczynnym . . . . . . 0,1% wartości krajowej towarów

b) od pozwoleń na przywóz nasion i owoców oleistych oprócz osobno wymienionych (poz. 24 tar. celn.), kopry (poz. 26 tar. celn.), minerałów zawierających bor (poz. 161 p. 2 tar. celn.), tłuszczów zwierzęcych surowych, topionych, tłoczonych, oprócz osobno wymienionych; tłuszczów odpadkowych; tłuszczów kostnych bez względu na zawartość wolnych kwasów tłuszczowych (poz. 215 tar. celn.), wszelkich tłuszczów zestalonych o zawartości wolnych kwasów tłuszczowych 2,5% i wyżej o punkcie krzepnięcia 38°C i wyżej oraz ich kwasów (poz. 222 p. 1 lit. a tar. celn.), ekstraktów quebrachowych (poz. 424 tar. celn.), fosforytów (poz. 473 p. 3 tar. celn.), skór surowych: suchych, mokrosolonych, sucho-solonych (poz. 492 tar. celn.), wełny pranej i niepranej (poz. 589 p. 1 lit. a i b tar. celn.), odpadków wełnianych z sortowania, zgrzeblenia, czesania, przędzenia, tkania i wykończania (poz. 590 p. 1 i 2 tar. celn.) . . . . . . 0,25% wartości krajowej towarów

c) we wszystkich innych wypadkach oprócz wymienionych pod a) i b) . . . . . 1% wartości krajowej towarów.

§ 9. Wartość krajową towarów określa Minister Przemysłu i Handlu.

§ 10. W razie niewykorzystania wydanych pozwoleń, pobranych opłat nie zwraca się.

§ 11. Każdy wniosek o prolongatę pozwolenia uważa się za nowy i podlega opłacie manipulacyjnej.

§ 12. W razie nieprawidłowego wystawienia pozwolenia z winy petenta, za każde nowe pozwolenie wydane w zmienionej formie pobiera się opłatę w wysokości połowy pierwotnie pobranej opłaty, nie więcej jednak niż 30 zł.

§ 13. Wolne są od osobnej opłaty manipulacyjnej:

a) pozwolenia na przywóz, wydawane zakładom naukowym oraz zakładom i instytucjom państwowym z wyłączeniem jednak skomercjalizowanych przedsiębiorstw państwowych, wydzielonych z administracji państwowej na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 195);

b) pozwolenia wydawane na przywóz z zagranicy drobnych przesyłek o wadze 5 kg włącznie, zawierających przedmioty nieprzeznaczone na handel;

c) pozwolenia na przywóz z zagranicy przesyłek, zawierających przedmioty nieprzeznaczone na handel, o ile petent może się wykazać świadectwem ubóstwa.

§ 14. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 30 października 1934 r.

Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 października 1934 r. Nr. 97, poz. 893).

401.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 października 1934 r.

w sprawie zwinięcia Urzędu Celnego w Stanisławowie oraz Ekspozytury Celnej w Tarnowie.

Na podstawie art. 8 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) zarządzam co następuje:

§ 1.

W okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł we Lwowie zwija się Urząd Celny w Stanisławowie oraz Ekspozyturę Celną w Tarnowie.

§ 2.

Likwidację Urzędu Celnego w Stanisławowie porucza się Urzędowi Celnemu w Śniatynie-Załuczu, zaś Ekspozytury Celnej w Tarnowie — Urzędowi Celnemu w Krakowie.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 30 października 1934 r. Nr. 250, poz. 311).

402.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 października 1934 r.

o organizacji i zakresie działania Urzędu Celnego w Gdyni.

Na podstawie art. 8 ust. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) zarządzam co następuje:

§ 1.

Do wymiaru i poboru należności celnych i innych oraz do wykonywania wszelkich czynności urzędowych przy odprawie celnej w Gdyni i w Helu, tudzież do wykrywania przestępstw celnych, prowadzenia dochodzeń i orzekania w sprawach karnych skarbowych na obszarze miasta Gdyni oraz powiatów morskiego i kartuskiego powołuje się Urząd Celny w Gdyni.

§ 2.

Urząd Celny w Gdyni działa jako władza celna I instancji w zakresie wymiaru i poboru należności celnych i innych, wykonywania czynności urzędowych przy odprawie celnej, wykrywania przestępstw celnych, prowadzenia dochodzeń oraz orzecznictwa w sprawach karnych skarbowych, zaś jako władza celna II instancji — w zakresie poruczanym w dziale postępowania celnego.

§ 3.

Kierownictwo Urzędu Celnego w Gdyni.

Na czele urzędu Celnego w Gdyni stoi naczelnik, wyznaczony przez Ministra Skarbu.

Naczelnik Urzędu Celnego w Gdyni podlega pod względem osobowym i służbowym Dyrektorowi Ceł w Poznaniu.

Zastępcę naczelnika Urzędu Celnego w Gdyni wyznacza Dyrektor Ceł w Poznaniu

W razie niepełnienia przez naczelnika urzędu obowiązków służbowych, przechodzą na zastępcę w okresie zastępstwa wszystkie prawa i obowiązki naczelnika.

§ 4.

Naczelnik urzędu sprawuje kierownictwo ogólne wszystkich spraw wchodzących w zakres czynności urzędu, czuwa nad czynnościami urzędu, pilnuje ścisłego przestrzegania obowiązujących przepisów, decyduje we wszystkich sprawach zastrzeżonych swojej decyzji oraz w sprawach przekazanych urzędowi, a należących zasadniczo do zakresu uprawnień okręgowych władz celnych II instancji, wydaje zarządzenia wewnętrzne mające na celu usprawnienie służby, czuwa nad równomiernym i odpowiednim podziałem czynności między podwładnych funkcjonarjuszów oraz dba o należyte przeszkolenie podległego personelu.

Naczelnik urzędu jest przełożonym wszystkich funkcjonarjuszów zatrudnionych w urzędzie oraz odpowiedzialnym za prawidłowy bieg czynności należących do zakresu działania urzędu.

Naczelnikowi urzędu służy prawo nadawania oddziałom wyjątkowych uprawnień w odniesieniu do niektórych spraw normalnego urzędowania.

Naczelnikowi urzędu przysługuje prawo udzielania urlopów podwładnym funkcjonarjuszom w następującym zakresie: urlopów w celu załatwienia spraw osobistych, rodzinnych i majątkowych w wymiarze nieprzenoszącym 7 dni jednorazowo, łącznie zaś 21 dni w ciągu roku kalendarzowego; urlopów wypoczynkowych w pełnym wymiarze ustawowym.

Naczelnikowi Urzędu udziela urlopu Dyrektor Ceł w Poznaniu.

§ 5.

Organizacja Urzędu Celnego w Gdyni.

Urząd Celny dzieli się na następujące działy:

I. Ogólny,
II. Postępowania celnego,
III. Rachunkowo-Kasowy,
IV. Karny,
V. Kontroli.

Urząd celny wykonuje swe czynności w zakresie wymiaru i poboru należności celnych i innych oraz stosowania przepisów celnych przy odprawie celnej za pośrednictwem oddziałów:

I. Molo Rybackie,
II. Molo Węglowe,
III. Molo Pasażerskie,
IV. Basen im. Marsz. Piłsudskiego,
V. Wolny Obszar Celny,
VI. Port Drzewny,
VII. Pocztowo-Celny,
VIII. Port w Helu.

Poszczególne działy i oddziały występują nazewnątrz w imieniu urzędu.

Na czele działu i oddziału stoi kierownik wyznaczony przez naczelnika urzędu. Kierownicy działów i oddziałów podlegają bezpośrednio naczelnikowi urzędu. Są przełożonymi funkcjonarjuszów zatrudnionych w danym dziale wzgl. oddziale, wykonują bezpośredni nadzór nad całokształtem prac powierzonego sobie działu lub oddziału oraz są odpowiedzialni za prawidłowe urzędowanie w powierzonym im zakresie działania.

§ 6.

Dział Ogólny.

W skład działu ogólnego wchodzą:

a) referat osobowy,
b) referat gospodarczy,
c) kancelarja.

Referat osobowy załatwia sprawy osobowe i prowadzi ewidencję funkcjonarjuszów urzędu, załatwia sprawy organizacyjne i wreszcie sprawy ogólne nienależące do właściwości innych działów.

Referat gospodarczy załatwia wszelkie sprawy gospodarcze urzędu.

Kancelarja wykonuje czynności przewidzianę przepisami kancelaryjnemi.

§ 7.

Dział Postępowania Celnego.

Dział postępowania celnego załatwia sprawy związane z ruchem osobowym i towarowym oraz z odprawą celną osób i towarów. W szczególności w ramach obowiązujących przepisów załatwia sprawy dotyczące:

1) zwalniania od cła przedmiotów zwracanych z zagranicy do kraju na zasadzie repatrjacji lub rewindykacji, rzeczy przesiedlenia, wypraw ślubnych i spadków;

2) przedłużania terminu odprawy warunkowej;

3) zezwalania na warunkową odprawę towarów przewożonych z zagranicy celem wypróbowania lub naśladowania z wyjątkiem maszyn, aparatów i filmów;

4) zezwalania na odprawę warunkową klisz, matryc, form do odlewu części maszyn, koni wyścigowych, rekwizytów teatralnych, wędrownych urządzeń zabawowych i widowiskowych oraz wędrownych cyrków;

5) przedłużania terminu odprawy warunkowej narzędzi montażowych;

6) zezwalania na przekazywanie na drogach kołowych za listem przekazowym i konwojowym z urzędu celnego w Gdyni do innego urzędu celnego;

7) zwalniania od zabezpieczenia celnego towarów przekazywanych za listem konwojowym z urzędu celnego w Gdyni do innego urzędu celnego;

8) wprowadzania ułatwień przy przekazywaniu za listem przejściowym z urzędu celnego w Gdyni do innego urzędu celnego towarów wolnych od cła wywozowego i ograniczeń wywozowych;

9) zezwalania na przekazywanie towarów pod konwojem celnym na drogach kołowych oraz drogą morską z urzędu celnego w Gdyni do innego urzędu celnego;

10) zezwalania na złożenie towarów do składów celnych, jeżeli wniosek przedstawiony został po upływie 14 dni od daty wyniku rewizji;

11) udzielania zezwoleń na przekazywanie towarów ze składów celnych do składów celnych w obrębie portu i miasta Gdyni oraz portu w Helu;

12) przedłużania okresu przechowywania towarów w składach celnych;

13) zezwalania na powrotny wywóz za zwrotem uiszczonego cła niektórych towarów zagranicznych;

14) zarządzania zwrotu należności celnych nadmiernie pobranych z wyjątkiem przypadków zastrzeżonych Ministerstwu Skarbu;

15) przedłużania okresu ważności świadectw pochodzenia w przypadkach gospodarczo uzasadnionych;

16) uwzględniania świadectw pochodzenia, gdy różnica wagi przekracza 10%;

17) otwarcia w urzędzie celnym konta zaliczeniowego dla poszczególnych firm;

18) udzielania zezwoleń na wykonywanie czynności urzędowych poza miejscem urzędowem i godzinami urzędowemi.

§ 8.

Dział Rachunkowo-Kasowy.

Dział rachunkowo-kasowy:

1) przyjmuje bezpośrednio od stron opłaty za wykonywanie czynności urzędowych poza godzinami urzędowemi i poza miejscem urzędowem, kary pieniężne, należności za sprzedane znaki wartościowe i druki płatne, papiery wartościowe jako kaucje celne i depozyty rzeczowe;

2) przyjmuje sumy wpłacone przez oddziały z tytułu odwózki dziennych wpływów i zapisuje je do swych dzienników kasowych i rejestrów następująco:

wpływy budżetowe według §§ i pozycyj oraz zaliczenia w ogólnych sumach; natomiast sumy depozytowe i obrotowe pojedyńczo (imiennie) tak w przychodzie jak i w rozchodzie i zestawia wszystkie przychody i rozchody całego okręgu Urzędu Celnego w Gdyni;

3) odracza i kredytuje należności celne w myśl specjalnych przepisów i zleceń władz przełożonych;

4) uskutecznia wypłaty na podstawie asygnacyj (wydatki budżetowe, z sum obrotowych, depozytowych i specjalnych) i na podstawie poleceń wypłat (zwroty zabezpieczeń cła i zwroty cła z kwitów wywozowych);

5) wystawia i wydaje stronom kwity wywozowe na podstawie otrzymanych z oddziałów i zatwierdzonych zaświadczeń eksportowych;

6) na ujawnione niedobory celne sporządza na podstawie dotyczących akt nakaz płatniczy i doręcza go stronie, utrzymując równocześnie ewidencję przypisanych niedoborów celnych w rejestrach pomocniczych. Sporządza i przesyła do właściwych urzędów skarbowych wnioski egzekucyjne;

7) sporządza i przedkłada Dyrekcji Ceł w Poznaniu sprawozdania rachunkowe i kasowe zgodnie z obowiązującemi przepisami;

8) prowadzi ustalone przepisami rachunkowo-kasowemi księgi, rejestry i t. p. oraz załatwia wszelkie inne czynności rachunkowe, wynikające z działalności urzędu i oddziałów.

Dział rachunkowo-kasowy zarządza skarbcem urzędu.

§ 9.

Dział Karny.

Dział karny wykonuje wszelkie czynności związane ze ściganiem przestępstw skarbowych i rozstrzyganiem spraw karnych w ramach obowiązujących w tej mierzę przepisów.

§ 10.

Dział Kontroli.

W skład działu kontroli wchodzą:
a) kontrolerzy,
b) stała komisja taryfowa,
c) laboratorjum i muzeum towaroznawcze.

Do czynności kontrolerów należy: badanie w zastępstwie naczelnika urzędu prawidłowości wszelkich dokonanych odpraw celnych, powtórne rewizje przesyłek, kontrolowanie wszelkich czynności urzędowych dokonanych w poszczególnych oddziałach, przeprowadzanie dorywczej lub stałej kontroli nad użyciem do właściwego celu towarów sprowadzanych za cłem ulgowem, kontrola składów wolno-cłowych, tranzytowych i innych znajdujących się pod nadzorem celnym.

Stała komisja taryfowa składa się z 3-ch członków orzekających i odpowiedniej ilości zastępców. Skład osobowy komisji taryfowej ustala naczelnik urzędu, biorąc pod uwagę przedewszystkiem tych z pośród urzędników urzędu, którzy wyróżniają się znajomością taryfy celnej i towaroznawstwa, przyczem uwzględniać winien szczególnie urzędników zatrudnionych w dziale kontroli. Do komisji taryfowej należy orzekanie w sprawach wątpliwych odnośnie stosowania taryfy celnej. Orzeczenia

wydaje komisja pod przewodnictwem naczelnika urzędu lub jego zastępcy.

Naczelnik urzędu może przydzielić tej komisji jednego urzędnika celnego w charakterze sekretarza. Obowiązkiem jego będzie prowadzenie czynności związanych z orzecznictwem komisji i informowanie urzędników i stron w sprawie taryfikacji towarów oraz rejestrowanie zbieranych przez urząd prób towarowych i rysunków przechowywanych w muzeum towaroznawczem.

Laboratorjum chemiczne urzędu przeprowadza analizy chemiczne jak i badania techniczne odprawianych towarów celem ustalenia ich przynależności taryfowej.

§ 11.

Teren działania Oddziałów.

1) **Oddział „Molo Rybackie"** działa na terenie basenów: jachtowego, „Prezydenta", południowego (część południowa i zachodnia) oraz rybackiego; należą tu zatem mola: południowe i rybackie oraz nabrzeża: pomorskie, Prezydenta, wilsonowskie, angielskie, rybne, helskie oraz część śląskiego, obejmująca tereny Stoczni Gdyńskiej,

2) **Oddział „Molo Węglowe"** działa na terenie basenów: południowego (część północna) i węglowego (część południowa i zachodnia); należą tu zatem mola: węglowe, bunkrowe i „Skarbopol" oraz nabrzeża śląskie (pozostała część od terytorjum Stoczni Gdyńskiej wyjąwszy), szwedzkie i duńskie aż do urządzeń „Skarbopolu" włącznie.

3) **Oddział „Molo Pasażerskie"** działa na terenie: basenu węglowego (część północna), kanału wejściowego i części basenu im. Marsz. Piłsudskiego; należy tu zatem Molo pasażerskie oraz nabrzeża: duńskie (pozostała część od urządzeń „Skarbopol" — wyjąwszy), holenderskie, belgijskie, francuskie, portowe, pilotowe i część polskiego, mianowicie do magazynu „Cukroport" włącznie.

4) **Oddział „Basen im. Marsz. Piłsudskiego"** działa na pozostałej części basenu im. Marsz. Piłsudskiego, należą tu zatem nabrzeża polskie (pozostała część od magazynu „Cukroportu" wyjąwszy, względnie od składów firmy „Fetter" poczynając) rotterdamskie, indyjskie i część norweskiego (aż do granic Wolnego Obszaru Celnego).

5) **Oddział „Wolny Obszar Celny"** działa na terenie wolnego obszaru celnego.

6) **Oddział „Port Drzewny"** działa na terenie portu drzewnego, położonego po drugiej stronie kanału portowego.

7) **Oddział „Pocztowo-Celny"** działa na terenie Urzędu Pocztowego w Gdyni.

8) **Oddział „Port w Helu"** działa na terenie portu w Helu.

§ 12.

Zakres działania oddziałów.

Postanowienia ogólne oddziałów.

Oddziały załatwiają w granicach upoważnień, udzielonych przez naczelnika urzędu:

1) bieżące sprawy z działu postępowania celnego, wyłaniające się w toku dokonywanych przez oddział odpraw celnych;

2) prowadzą podręczny zapisek korespondencji wpływającej do oddziału względnie wychodzącej z oddziału do urzędu;

3) przyjmują zgłoszenia do uiszczenia należności celnych;

4) obliczają w wynikach rewizji celnej przypadające należności celne i inne;

5) przyjmują — za wydaniem odpowiedniego potwierdzenia — wpłaty tytułem należności celnych w związku z odprawą celną w przypadkach wynikających z działalności oddziałów;

6) uskuteczniają odwózki dziennych wpływów wraz z dowodami do działu rachunkowo-kasowego Urzędu Celnego;

7) prowadzą w związku z wykonywaniem wyżej wymienionych czynności pomocnicze księgi rachunkowo-kasowe.

W zakresie przyjmowania, odprawy i wydawania towarów oraz rejestracji i dozoru portowego oddziały stanowią w granicach swego terenu działania samodzielne jednostki organizacyjne. W tym celu:

1) rejestrują towary przywożone z zagranicy, względnie zagranicę wywożone;

2) rejestrują towary, przekazywane przez oddział do odprawy celnej w innych urzędach celnych, względnie przekazywane przez inne urzędy celne do odprawy celnej w Gdyni;

3) sprawdzają i przyjmują zgłoszenia celne na odprawę towarów;

4) sprawdzają odnotowania dokonywanych odpraw celnych na odnośnych zaświadczeniach na prawo przywozu, pozwoleniach na ulgową odprawę celną i t. p.;

5) sprawdzają karty statystyczne, złożone przez strony dla odpraw celnych wszelkiego rodzaju oraz opracowują materjał statystyczny;

6) prowadzą ewidencje zaświadczeń na prawo przywozu, pozwoleń na ulgową odprawę celną i t. p.;

7) prowadzą w porozumieniu z działem kontroli ewidencję towarów sprowadzanych za ulgowem cłem, względnie w obrocie warunkowym, a podlegających specjalnej kontroli celnej;

8) przyjmują, rejestrują i załatwiają wnioski stron w sprawie wyładunku towarów ze statków do magazynów i załadunku z magazynów na statki;

9) prowadzą magazyn dla przechowywania towarów zdeponowanych przez podróżnych;

10) przyjmują przesyłki celne do magazynów, składów i otwartych placów urzędowych oraz wydają przesyłki z tychże z zachowaniem obowiązujących przepisów;

11) ustalają ilość sztuk, wagę brutto i t. p. przyjmowanych na magazyn, skład wzgl. plac urzędowy przesyłek, jakoteż utrzymują każdą przesyłkę w ścisłej ewidencji przez odpowiednie znakowanie poszczególnych przesyłek i prowadzenie przepisanych ksiąg i rejestrów;

12) troszczą się o należyty stan i należyte zamknięcia oraz zabezpieczenia magazynów, składów i placów celnych, jakoteż złożonych w tychże przesyłek;

13) w porozumieniu z oddziałem „Molo Pasażerskie" przyjmują statki przychodzące do portu, dokonywują odprawy tychże w myśl przepisów i wydają zezwolenia na wyjście statków w morze;

14) przyjmują rejestrują i załatwiają wnioski stron w sprawie bezpośredniego wyładunku towarów ze statków na wagony kolejowe, barki i t. p., przeładunku towarów ze statku wprost na inny statek oraz bezpośredniego załadunku towarów z wagonów kolejowych, barek i t. p.

15) dokonywują ostatecznych odpraw celnych wszelkich towarów w wywozie, jak również odpraw towarów masowych w przywozie, o ile odprawa celna tychże towarów odbywa się równocześnie z załadunkiem na statek, względnie wyładunkiem ze statku;

16) dokonywują odprawy celnej podróżnych przybyłych z zagranicy, względnie udających się zagranicę (w razie zachodzącej potrzeby — przy pomocy przydzielonych przez naczelnika urzędu funkcjonarjuszów z innych działów służby);

17) wykonywują nadzór nad czynnościami pod 14) wymienionemi, a dalej nad zaprowiantowaniem statków i wogóle nad całym ruchem własnego terenu;

18) w związku z wykonywaniem powyższych czynności prowadzą przewidziane przepisami rejestry i zapiski oraz załatwiają bieżącą korespondencję.

Oddział przeprowadza rewizję celną towarów zgłoszonych do odprawy celnej, jakoteż wygotowuje wyniki rewizji. Urzędnicy rewizyjni stosują się do przepisów normujących szczegółowo sposób dokonywania odpraw celnych.

Obowiązkiem kierownika oddziału jest sprawdzanie możliwie najczęstsze prawidłowości dokonanych odpraw celnych (osobiście lub przez wyznaczonego urzędnika), niezależnie od uprawnień i obowiązków urzędników działu kontroli oraz czuwanie nad bezpieczeństwem sum przechowywanych w kasie oddziału.

Spory taryfowe oraz wszelkie inne reklamacje odziały przedkładają do załatwienia urzędowi.

Postanowienia specjalne dla niektórych oddziałów.

Oddział „Molo Pasażerskie" prowadzi centralną dla całego portu w Gdyni rejestrację statków przychodzących do portu, względnie z portu wychodzących z wyjątkiem wolnego obszaru celnego.

Oddział „Basen im. Marsz. Piłsudskiego" uprawniony jest do przyjmowania i załatwiania wniosków stron w sprawie:

1) przekazywania towarów z magazynów (składów) celnych do innych magazynów (składów) celnych w obrębie portu i miasta Gdyni, oraz

2) wykonywania prac w magazynach (składach) celnych poza godzinami urzędowemi.

Wnioski powyższe uwzględnia tylko w tych wypadkach, gdy są składane przez strony po godzinach urzędowych urzędu, a dotyczą spraw pilnych i niecierpiących zwłoki. O wszelkich przyjętych wnioskach oddział składa zaraz następnego dnia sprawozdanie urzędowi dla właściwego zarejestrowania wniosku i dalszego urzędowania.

Oddział „Wolny Obszar Celny" posiada uprawnienia innych oddziałów z temi zmianami, jakie wynikają z charakteru wolnego obszaru oraz z przepisów o ulgach i ograniczeniach na tym obszarze stosowanych. Oddział ten:

1) prowadzi odrębną rejestrację statków zawijających na teren wolnego obszaru celnego i stamtąd wychodzących,

2) wykonywuje ogólną kontrolę ruchu osobowego i towarowego w obrębie tego obszaru na przejściu kołowem i dla pieszych, jak również na przejściu morskiem (wodnem) i kolejowem,

3) patroluje na całym terenie wolnego obszaru celnego;

4) nadzoruje — na wniosek strony — nad bezpośrednim wyładunkiem towarów ze statków na wagony kolejowe, barki i t. p. środki przewozowe, względnie załadunkiem tychże na statki w przypadkach, gdy wyładunek, względnie załadunek jest połączony z jednoczesną odprawą celną;

5) wykonuje kontrolę nad czynnościami w magazynach i składach, tudzież w przedsiębiorstwach i zakładach tak handlowych, jak przemysłowych, na terenie wolnego obszaru celnego;

6) utrzymuje w ścisłej ewidencji towary zgłoszone do odprawy celnej, wykonywując jednocześnie nadzór nad niemi aż do chwili wywiezienia ich z wolnego obszaru celnego.

Do obowiązków oddziału pocztowo-celnego należy dokonywanie odpraw celnych przesyłek pocztowych i listów tak w przywozie jak i wywozie. Przy wykonywania tych czynności oddział pocztowo-celny stosuje się do przepisów regulujących obrót pocztowo-celny i pro-

wadzi przewidziane przepisami rejestry i zapiski ewidencyjne.

§ 13.

1) Godziny urzędowe w Urzędzie Celnym w Gdyni i oddziałach trwają w dnie powszednie od godz. 8-ej do godz. 15-ej.

2) W czasie od godz. 15-ej do 8-ej czynne są w oddziałach dyżury dla załatwienia bieżących czynności rejestracyjnych. Szczegółowy plan dyżurów oraz zakres ich uprawnień określi naczelnik urzędu.

3) W niedziele i święta urząd i oddziały są nieczynne.

4) Dozór celny w porcie w Gdyni jest czynny przez całą dobę jak również w niedziele i święta.

5) Godziny urzędowe w oddziale w Helu trwają w dni powszednie w czasie od 1 października do końca kwietnia każdego roku od godz. 8.30 do 12-ej i od godz. 14-ej do 17.30. W pozostałych miesiącach oddział w Helu jest nieczynny.

§ 14.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 30 października 1934 r.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 30 października 1934 r. Nr. 250, poz. 312).

403.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 29 października 1934 roku,

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o warunkach uzyskania pozwoleń na zastosowanie zniżek celnych przy przywozie owoców południowych, towarów kolonjalnych i olejów roślinnych.

W związku z rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 25 października 1934 r., wydanem w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zniżkach celnych na owoce południowe, towary kolonjalne i oleje roślinne (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 878), zarządza się, co następuje:

§ 1.

1) Pozwolenia na przywóz za cłem zniżonem bananów niedojrzałych, grape fruits, cytryn. daktyli, rodzynek, fig, migdałów, kawy i łupinek kawowych, herbaty, kakao w ziarnkach lub łamanego i łupinek kakaowych, szafranu, wanilji, kardamonu, pieprzu, korzeni i olejów roślinnych w zasadzie będą udzielane pod warunkiem kompensacyjnego wywozu pewnych towarów.

2) O pozwolenie wymienione w p. 1 mogą ubiegać się firmy, które:

a) wykupiły świadectwa przemysłowe I lub II kategorji handlowej, a jeżeli chodzi o teren W. M. Gdańska — świadectwa przemysłowe, odpowiadające polskim świadectwom przemysłowym I lub II kategorji;

b) trudniły się importem owoców lub towarów kolonjalnych w dwóch ostatnich latach poprzedzających rok, w którym zgłosiły wniosek o udzielenie pozwolenia, albo przedstawiły opinję Związku Izb Przemysłowo-Handlowych o solidności i zdolności finansowej swego przedsiębiorstwa.

3) Przy przywozie kakao, bananów niedojrzałych i olejów roślinnych pozwolenia na zastosowanie zniżki celnej będą udzielane również firmom przemysłowym, sprowadzającym te towary do przetwarzania we własnych zakładach.

§ 2.

1) Ministerstwo Przemysłu i Handlu podaje do wiadomości zainteresowanych, za pośrednictwem Związku Izby Przemysłowo - Handlowych, wykaz towarów, dopuszczonych do wywozu kompensacyjnego, procentowy stosunek zniżki celnej do wartości wywożonego towaru oraz kierunki wywozu. Wykaz ten może być uzupełniany.

2) W wyjątkowych wypadkach Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu może uznać wywóz na nowe rynki określonej ilości towaru nieobjętego wykazem — za wywóz kompensacyjny.

3) Udzielenie pozwolenia na zastosowanie zniżki celnej do danego towaru może być uzależnione od kompensacyjnego wywozu towaru, osobno wskazanego przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu.

§ 3.

Za dowód kompensacyjnego wywozu służy sporządzone według załączonego wzoru Nr. 1 zaświadczenie o kompensacyjnym wywozie, zaopatrzone w potwierdzenie urzędu celnego o wywozie towaru zagranicę (§ 8).

§ 4.

1) Towary dopuszczone do kompensacyjnego wywozu powinny być w zasadzie wywożone tylko przez jeden z następujących morskich urzędów celnych: Gdynia, Freibezirk, Hafenkanal, Kaiserhafen, Packhof i Weichselbahnhof.

2) W wyjątkowych przypadkach, przy niemożności wywozu drogą morską, Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu może zezwolić na wywóz kompensacyjny pewnych towarów również przez graniczne urzędy celne lądowe.

Wykaz tych urzędów oraz rodzaj towarów podawany będzie przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu do wiadomości zainteresowanych, za pośrednictwem Związku Izb Przemysłowo-Handlowych.

3) Przy wywozie wszelkiego rodzaju rękawiczek skórzanych do dokonywania odpraw wywozowych i do potwierdzania występu towaru zagranicę na zaświadczeniach o kompensacyjnym wywozie są upoważnione urzędy pocztowo-celne Warszawa, Wilno, Lwów.

§ 5.

1) Eksporter, który ubiega się o uzyskanie potwierdzenia przez urząd celny występu towaru zagranicę, powinien eksportowany towar zgłosić do odprawy celnej wywozowej na piśmie na formularzu ustalonym w § 56 ustęp 7 przepisów wykonawczych do prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 820 z 1934 r.).

2) Zgłoszenie celne powinno zawierać następujące dane:

a) nazwisko i miejsce zamieszkania nadawcy i adresata przesyłki,
b) kraj przeznaczenia towarów,
c) wyszczególnienie dołączonych dokumentów,
d) ilość sztuk, ich znaki i numery oraz rodzaj opakowania,
e) nazwę towarów według określenia w zarządzeniu o dopuszczeniu towarów do kompensacyjnego wywozu,
f) wagę brutto oraz wagę netto towarów,
g) wartość towarów,
h) wniosek o potwierdzenie wywozu towarów zagranicę na zaświadczeniu o kompensacyjnym wywozie,
i) oświadczenie strony, czy chce przy rewizji towarów być obecna, lub czy zrzeka się prawa asystowania,
k) datę sporządzenia zgłoszenia i własnoręczny podpis osoby zgłaszającej.

Jeżeli odprawa jest dokonywana w wewnętrznym urzędzie celnym, strona powinna wskazać graniczny urząd celny, przez który ma nastąpić wywóz towaru zagranicę.

3) Do zgłoszenia celnego wywozowego eksporter powinien dołączyć zaświadczenie o kompensacyjnym wywozie w 3-ch jednobrzmiących egzemplarzach, odpowiednio wypełnione.

§ 6.

Odprawa celna towarów przeznaczonych do kompensacyjnego wywozu może być dokonana nietylko w urzędach celnych wymienionych w § 4 pkt. 1) i 2) niniejszego zarządzenia, lecz również w dowolnym urzędzie celnym I klasy (wewnętrznym lub granicznym), z możnością przeprowadzenia samej odprawy na wniosek i koszt strony poza obrębem urzędu celnego (np. w fabryce, na składzie i t. p.).

§ 7.

1) Jeżeli w myśl § 6 niniejszego zarządzenia odprawa wywozowa zostaje dokonana w innym urzędzie celnym, niż ten urząd, przez który towar powinien być wywieziony (§ 4 pkt. 1) i 2) urząd celny uskuteczniający odprawę nakłada na towar zamknięcia celne i wydaje go stronie wraz z trzecim egzemplarzem zgłoszenia celnego oraz zgłoszeniem statystycznem, celem dostarczenia towaru i dokumentów do właściwego granicznego urzędu celnego wyjściowego.

2) Urząd celny graniczny, po sprawdzeniu całości zamknięć celnych, albo, jeżeli ze względu na rodzaj towaru zamknięcia celne nałożone nie były, po sprawdzeniu przesyłki towarów z wynikiem rewizji, stwierdza wywóz towaru zagranicę na otrzymanem od strony zgłoszeniu celnem, poczem przesyła zgłoszenie pocztą do urzędu celnego, który dokonał odprawy wywozowej.

3) Przy wywozie towarów zagranicę przez wolny obszar celny w Gdyni lub wolny obszar celny (wolną strefę) w Gdańsku, stwierdzenie wywozu może nastąpić dopiero po udowodnieniu wywozu towaru z wolnego obszaru celnego (wolnej strefy) zagranicę.

4) W razie nasuwających się podejrzeń, że przesyłka lub poszczególne jej sztuki, odprawione przez urząd celny, były otwierane lub zawartość ich naruszona, urząd celny graniczny przeprowadza rewizję ponowną przesyłki, notując wynik tej rewizji na zgłoszeniu celnem (3-im egzemplarzu), które kieruje następnie według wskazań pkt. 2.

5) Jeżeli wynik ponownej rewizji w porównaniu z pierwotnym wynikiem wykazuje różnicę, urząd celny, który dokonał pierwotnej odprawy, odnotowuje na pozostałych dwóch egzemplarzach zgłoszenia wynik ponownej rewizji oraz odpowiednio prostuje treść zaświadczenia o kompensacyjnym wywozie.

§ 8.

Urząd celny, który dokonał odprawy celnej (§ 6), po stwierdzeniu faktycznego wywozu towaru zagranicę potwierdza ten wywóz na zaświadczeniu o kompensacyjnym wywozie, poczem pierwszy egzemplarz potwierdzonego zaświadczenia wydaje stronie, drugi przesyła Ministerstwu Przemysłu i Handlu (co tydzień w każdy poniedziałek), trzeci zaś egzemplarz pozostawia w aktach.

§ 9.

Odprawa celna w urzędach wymienionych w § 4 pkt. 3) powinna być dokonywana z zastosowaniem przepisów § 5 niniejszego zarządzenia oraz odpowiednich przepisów pocztowo-celnych, przyczem potwierdzenie faktycznego wywozu zagranicę na zaświadczeniu o kompensacyjnym wywozie może nastąpić dopiero po otrzymaniu przez urząd celny „potwierdzenia wysłania zagranicę" z urzędu pocztowego.

§ 10.

1) Ubiegający się o pozwolenie na zastosowanie zniżki celnej powinien wnieść do Ministerstwa Skarbu przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu podanie z dołączeniem zaświadczenia o kompensacyjnym wywozie.

2) Firma ubiegająca się o pozwolenie na zastosowanie zniżki celnej może nie być identyczną z firmą, która dokonała kompensacyjnego wywozu towarów.

§ 11.

1) Pozwolenie na zastosowanie zniżki celnej może być udzielone na podstawie podania, wniesionego do Ministerstwa Skarbu za pośrednictwem Ministerstwa Przemysłu i Handlu, również importerom, którzy w chwili składania podania nie będą jeszcze mogli wykazać się zaświadczeniem o kompensacyjnym wywozie.

2) Pozwoleń tych udzielać się będzie pod warunkiem:

a) złożenia przez importera w odpowiednim urzędzie celnym zabezpieczenia (w gotówce, papierach procentowych lub gwarancji bankowej), w wysokości różnicy pomiędzy cłem, przewidzianem dla towarów sprowadzanych bez pozwoleń Ministra Skarbu przez porty polskiego obszaru celnego, a cłem zniżonem;

b) złożenia Ministerstwu Skarbu, za pośrednictwem Ministerstwa Przemysłu i Handlu, w ciągu czterech miesięcy od daty zgłoszenia do odprawy przywozowej sprowadzanych za cłem zniżonem towarów, zaświadczeń o kompensacyjnym wywozie wraz z podaniem o zwrot zabezpieczenia, względnie zwolnienia tegoż w całości lub odpowiedniej części.

3) W razie niezłożenia w wymienionym terminie dowodów wywozu zabezpieczenie przechodzi na rzecz Skarbu Państwa i nie może być zastąpione w sposób wskazany niżej w § 12.

§ 12.

1) Firmom, które nie skorzystają z przepisów przewidzianych w § 1 lub 11, pozwolenia na zastosowanie zniżek celnych, o których mowa, mogą być udzielane na podstawie podań, złożonych do Ministerstwa Skarbu za pośrednictwem Ministerstwa Przemysłu i Handlu, pod warunkiem złożenia na cele popierania eksportu na rachunek Międzyministerjalnej Komisji Popierania Eksportu kwoty, której wysokość będzie ustalona po wysłuchaniu opinji Związku Izb Przemysłowo-Handlowych i podana do wiadomości za pośrednictwem tegoż Związku.

2) Wpłata, o której mowa w punkcie pierwszym, winna być dokonana w ciągu miesiąca od daty pisma Ministerstwa Przemysłu i Handlu, zezwalającego na ubieganie się o pozwolenie na zastosowanie cła zniżonego w trybie niniejszego paragrafu.

§ 13.

1) W razie ujawnienia nadużyć, podania fałszywych cen i innych danych, niewykonania warunków, na zasadzie których udzielono pozwolenia na zastosowanie cła zniżonego, pozwolenie będzie cofnięte przed terminem jego wygaśnięcia, a firma zostanie pozbawiona możności otrzymania tych pozwoleń w przyszłości, niezależnie od wdrożenia postępowania karnego.

2) W razie ujawnienia nadużyć, podania fałszywych cen, niewykonania warunków co do kierunku eksportu i innych danych, firmy eksportujące na zasadzie niniejszego zarządzenia zostaną pozbawione możności zgłaszania towaru do wywozu kompensacyjnego, niezależnie od wdrożenia postępowania karnego.

§ 14.

Uchylenie zarządzenia, zniżenie stosunku procentowego ulgi przywozowej do wartości wywożonego towaru lub całkowite wykreślenie towaru (§ 2) mogą nastąpić przynajmniej po upływie miesiąca od daty podania do wiadomości, uchylenia względnie zmiany.

§ 15.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu 30 października 1934 r. Zaświadczenia o kompensacyjnym wywozie wydane na podstawie obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 11 października 1933 r. („Monitor Polski" Nr. 236, poz. 257), zachowują swą ważność do dnia 31 marca 1935 r.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

Załącznik do § 3 zarządzenia
Ministra Skarbu z dn. 29 października 1934 r.
(poz. 403).

. . . . dn. . . . . 193. . r.

ZAŚWIADCZENIE O KOMPENSACYJNYM WYWOZIE
Nr. . . . . . .

Podpisany niżej . . . . zamieszkały w . . . . działający w imieniu firmy . . . . zgłasza niniejszem do wywozu zagranicę przez Urząd Celny w . . . . pod adresem odbiorcy mającego siedzibę w . . . . poniżej wyszczególniony transport towarów:

Nr. Nr. wagonów wzgl. nazwa statku	Cechy, numery i znaki opakowania	Ilość jednostek opakowania	Rodzaj opakowania	Nazwa towaru	Ilość sztuk	Waga ogólna		Wartość	Uwagi
						brutto	netto		

Zgodność powyższych danych ze stanem faktycznym co do rodzaju, jakości, ilości i wartości towaru stwierdzam własnoręcznym podpisem.

Jednocześnie oświadczam pod rygorem odpowiedzialności z przepisów karnych skarbowych, że rodzaj towaru, jego ilość, wartość oraz ewent. kierunek eksportu podane są zgodnie z wytycznemi, ustalonemi w zarządzeniu z dn. 29 października 1934 r. o warunkach uzyskania pozwoleń na zastosowanie zniżek celnych przy przywozie owoców południowych, towarów kolonjalnych i olejów roślinnych („Monitor Polski" Nr. 252, poz. 325).

Miejscowość . . . .
dn. . . . . 19 . . .
Pieczęć firmy
Podpis

Izba Przemysłowo-Handlowa w . . . .
Handlowa
Nr. . . . . . .

Izba Przemysłowo-Handlowa (Handlowa) stwierdza niniejszem, że powyższy transport jest zgodny z wykazem towarów dopuszczonych do kompensacyjnego wywozu oraz że podana przez eksportera wartość wywożonego towaru „loco granica celna", obliczona w myśl rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 11.IV.30 w sprawie statystyki celnej (Dz. U. R. P. Nr. 40/1930, poz. 350), odpowiada rzeczywistości.

Pieczęć Izby
Miejscowość . . . .
dn. . . . . 19 . . .
Podpis

Urząd Celny w . . . . stwierdza niniejszem, że wymieniony wyżej towar wystąpił zagranicę dnia . . . . na statku . . . . . (nazwa statku) . . . . . w wagonie Nr. . . . . . pociągu Nr. . . . .

za konosamentem Nr. . . . .
za kolejowym listem przewozowym Nr. . . . . . .
pod adresem . . . .
Naczelnik Urzędu Celnego

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 2 listopada 1934 r. Nr. 252, poz. 325).

404.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 24 października 1934 r.

o zasadach losowań amortyzacyjnych 5% pożyczki konwersyjnej z 1924 r.

Na podstawie art. 2 i 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 września 1926 r. w sprawie ustalenia wysokości emisji i przeznaczenia użycia 5% pożyczki konwersyjnej, wypuszczonej na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. z r. 1926 Nr. 96, poz. 561), ustala się następujące zasady losowań amortyzacyjnych obligacyj wymienionej pożyczki:

I. Wszystkie **emitowane** obligacje wartości imiennej 10, 50 i 100 zł oraz wszystkie **nieumorzone** obligacje wartości imiennej 500, 1000 i 2000 zł dzieli się na grupy, osobne dla obligacyj każdej wartości. Podział na grupy nieumorzonych obligacyj wartości 500, 1000 i 2000 zł odbywa się przed każdem losowaniem, natomiast raz utworzone grupy obligacyj niższych wartości są stałe.

Ilość obligacyj w jednej grupie wynosi:

w grupie obligacyj wartości imiennej — 10zł— 1000 szt.,

w grupie obligacyj wartości imiennej — 50 zł — 500 szt.,

w grupie wartości obligacyj imiennej — 100 zł — 100 szt.,

w grupie wartości obligacyj imiennej — 500, 1000 i 2000 zł — 10 szt.

Grupy te otrzymują kolejną numerację, osobną dla obligacyj każdej wartości. W losowaniu biorą udział wszystkie numery grup (nie zaś numery poszczególnych obligacyj).

Przeznaczony do umorzenia w danej racie amortyzacyjnej pakiet obligacyj, uzyskanych drogą skupu, nie bierze udziału w losowaniu, a obligacje z tego pakietu traktowane są narówni z obligacjami umorzonemi.

II. Wysokość kwot pożyczki, przypadających do umorzenia drogą losowania w obligacjach poszczególnych wartości, oblicza się odpowiednio do kwoty, przypadającej do umorzenia we wszystkich wartościach łącznie i w takim samym względnie najbardziej zbliżonym stosunku, jaki zachodzi pomiędzy kwotami obiegu (w złotych) obligacyj każdej wartości.

III. Ilość grup obligacyj każdej wartości, podlegających wylosowaniu, oblicza się przed każdem losowaniem odpowiednio do kwot pożyczki, przypadających do umorzenia w obligacjach poszczególnych wartości w myśl pkt. II, z tem, że wynikające z tego obliczenia ilości grup obligacyj niższych wartości (10, 50 i 100 zł) powiększa się odpowiednio do odsetka obligacyj, umorzonych w każdej z tych wartości.

Jeśli łączny wynik grupowego losowania obligacyj po 10, 50 i 100 zł będzie różny od kwoty łącznej (w złotych), przypadającej do umorzenia w obligacjach tych trzech wartości w myśl punktu II (w związku z powyższą zasadą obliczania ilości podlegających wylosowaniu grup), to odpowiednio powiększa się względnie zmniejsza ilość grup, ustaloną dla obligacyj wartości po 500 , 1000 i 2000 zł z zachowaniem w miarę możności stosunku, wskazanego w punkcie II, z tem, by w końcowym rezultacie losowań grup wszystkich wartości wypaść mogła tylko ewentualna nadwyżka poniżej kwoty 5000 zł. O kwotę tej ewentualnej nadwyżki zmniejsza się przeznaczony do umorzenia pakiet obligacyj, uzyskanych w drodze skupu.

IV. Wszystkie obligacje, objęte wylosowanemi grupami obligacyj wartości 500, 1000 i 2000 zł, oraz wszystkie nieumorzone poprzednio obligacje w wylosowanych grupach obligacyj wartości 10, 50 i 100 zł, jak również obligacje, przeznaczone do umorzenia ze skupu podlegają umorzeniu w danej racie amortyzacyjnej z wyjątkiem obligacyj, o które zmniejszony został pakiet ze skupu tytułem kwoty nadwyżki (punkt III ust. 2).

V. Losowanie grup obligacyj wartości imiennej 10, 50 i 100 zł rozpoczyna się najpóźniej na 30 dni przed datą umorzenia danej raty amortyzacyjnej, losowanie zaś grup obligacyj wyższych wartości (500, 1000 i 2000 zł) najpóźniej na 20 dni przed tą datą.

VI. Losowania odbywać się będą w lokalu Urzędu Długów Państwa w Warszawie pod nadzorem komisji rządowej.

Urząd Długów Państwa oraz komisja otrzymają szczegółową instrukcję w sprawie przygotowywania i przeprowadzania losowań.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 29 października 1934 r. Nr. 249, poz. 309).

405.

OBWIESZCZENIE
Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych

z dnia 30 października 1934 r.

w sprawie barwienia przywożonych z zagranicy nasion roślin koniczynowatych.

Na podstawie § 24 ust. V p. 6 przepisów wykonawczych z dnia 9 października 1934 r. do prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 820) podaje się do wiadomości, że przywożone z zagranicy do polskiego obszaru celnego nasiona koniczyny, lucerny, przelotu, nostrzyku i komonicy podlegają w urzędach celnych, upoważnionych do dokonywania odprawy celnej tych artykułów, przymusowi barwienia na kolor czerwony przy pomocy roztworu eozyny.

Barwienie odbywa się w ten sposób, że do wnętrza worka z nasionami wstrzykuje się 0,9%-wy roztwór eozyny w spirytusie denaturowanym (w stosunku: 160 cm^3 roztworu eozyny na 100 kg nasion). Koszt barwienia ponosi importer.

Koszt ten wynosi od worka z nasionami: o wadze 50 do 100 kg brutto zł 0,50, o wadze do 50 kg zł 0,25.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 30 października 1934 r. Nr. 250, poz. 313).

406.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 października 1934 r.

o urzędach celnych, uprawnionych do odprawy przywożonych z zagranicy wytworów produkcji roślinnej.

Na podstawie § 24 ust. V p. 10 przepisów wykonawczych z dnia 9 października 1934 r. do prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 820) podaje się do wiadomości, że do odprawy celnej przywożonych z zagranicy wytworów produkcji roślinnej są uprawnione następujące urzędy celne:

a) do odprawy wytworów, wymienionych w § 24 ust. V pp. 1 i 2 przepisów wykonawczych do prawa celnego, — Bydgoszcz, Bielsko, Cieszyn, Gdynia, Grajewo, Katowice, Kraków, Leszno, Lwów, Ławoczne, Łódź, Miasteczko, Muszyna, Podwołoczyska, Poznań, Rakowice, Śniatyń-Załucze, Sośnie, Stanisławów, Stołpce, Tczew, Toruń, Turmont, Warszawa, Wilno, Zbąszyń, Zdołbunów, Zebrzydowice, a na terenie W. M. Gdańska — Freibezirk, Hafenkanal, Hauptbahnhof, Leegetor, Langfuhr, Oliva, Packhof, Post, Stutthof, Simonsdorf, Tiegenhof, Weichselbahnhof, Zoppot;

b) do odprawy nasion koniczyny, lucerny, przelotu, nostrzyku, komonicy i tymotki (§ 24 ust. V p. 5 przepisów wykonawczych do prawa celnego) — Gdynia, Ławoczne, Podwołoczyska, Śniatyń-Załucze, Stołpce, Turmont, Zbąszyń, Zdołbunów, Zebrzydowice, a na terenie W. M. Gdańska — Freibezirk, Hafenkanal, Hauptbahnhof, Leegetor, Packhof, Post i Weichselbahnhof.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 30 października 1934 r. Nr. 250, poz. 314).

407.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 października 1934 r.

o krajowych stacjach ochrony roślin oraz krajowych stacjach oceny nasion, uprawnionych do wydawania świadectw zdrowia i pochodzenia roślin, względnie świadectw badania na kaniankę.

Na podstawie § 24 ust. V pp. 12 i 13 przepisów wykonawczych z dnia 9 października 1934 roku do prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 820) podaje się do wiadomości, co następuje:

W razie przywozu z zagranicy wytworów produkcji roślinnej, niezaopatrzonych w odpowiednie świadectwa oficjalnej służby fitopatologicznej, zakładów ochrony roślin lub też oficjalnych stacyj oceny nasion kraju eksportującego, wytwory te mogą być wypuszczone do wolnego obrotu na podstawie świadectw krajowych stacyj:

a) wytwory produkcji roślinnej, wymienione w § 24 ust. V pp. 1 i 2 przepisów wykonawczych do prawa celnego, — na podstawie świadectw zdrowia i pochodzenia roślin, wystawionych przez następujące krajowe stacje ochrony roślin:

1) przy przywozie przez urzędy celne, położone na obszarze Województw:

Wileńskiego i Nowogródzkiego — Wileńska Izba Rolnicza w Wilnie,

Pomorskiego — Pomorska Izba Rolnicza w Toruniu,

Poznańskiego — Wielkopolska Izba Rolnicza w Poznaniu,

Śląskiego — Śląska Izba Rolnicza w Katowicach,

Łódzkiego — Łódzka Izba Rolnicza w Łodzi,

Wołyńskiego — Wołyńska Izba Rolnicza w Łucku,

Warszawskiego, Białostockiego i Poleskiego — Stacja Ochrony Roślin T. O. W. w Warszawie,

Krakowskiego i Kieleckiego — Krakowska Izba Rolnicza w Krakowie,

Lwowskiego, Stanisławowskiego i Tarnopolskiego — Lwowska Izba Rolnicza we Lwowie,

Lubelskiego — Lubelska Izba Rolnicza w Lublinie,

2) przy przywozie przez urzędy celne położone na obszarze W. M. Gdańska — Stacja Ochrony roślin W. M. Gdańska „Hauptstelle für Pflanzenschutzdienst — Danzig" lub Pomorska Izba Rolnicza.

b) Nasiona koniczyny, lucerny, przelotu, nostrzyku, komonicy i tymotki — na podstawie świadectw badania na kaniankę, wystawionych przez następujące krajowe stacje oceny nasion:

Stacja Oceny Nasion Wileńskiej Izby Rolniczej w Wilnie,

Stacja Oceny Nasion Śląskiej Izby Rolniczej w Cieszynie,

Stacja Oceny Nasion Pomorskiej Izby Rolniczej w Toruniu,

Stacja Oceny Nasion Wielkopolskiej Izby Rolniczej w Poznaniu,

Stacja Oceny Nasion Wołyńskiej Izby Rolniczej w Łucku,

Stacja Oceny Nasion przy Muzeum Przemysłu i Rolnictwa w Warszawie,

Stacja Oceny Nasion przy Zakładzie Roln. Doświadczalnym Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie,

Państw. Stacja Botaniczno - Rolnicza we Lwowie.

Pomorska Izba Rolnicza w Toruniu lub Stacja doświadczalna Instytutu Rolniczego przy Politechnice w Gdańsku — Landwirtschaftliches Institut der Technischen Hochschule (Versuchs - und Kontrollstation), jeśli nasiona koniczyny, lucerny i t. p. są przywożone przez urzędy celne, położone na obszarze W. M. Gdańska.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 30 października 1934 r. Nr. 250, poz. 315).

408.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 października 1934 r.

o instytucjach naukowych i zakładach naukowo-badawczych, korzystających ze zwolnienia od cła przy przywozie z zagranicy przedmiotów pokazowych i pomocy naukowych.

Na podstawie § 16 ust. 2 do p. 11 przepisów wykonawczych z dnia 9 października 1934 roku do prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 820) podaje się do wiadomości, że ze zwolnienia od cła przy przywozie z zagranicy przedmiotów pokazowych i pomocy naukowych, przeznaczonych dla celów naukowych, mogą korzystać instytucje naukowo-badawcze, wyszczególnione w podanym niżej spisie.

Zwolnienia od cła będą udzielane pod warunkiem przedstawienia w urzędzie celnym przy odprawie celnej zaświadczeń, które winny być wystawione przez instytucje uprawnione do korzystania ze zwolnień i winny stwierdzać, że sprowadzane przedmioty pokazowe, względnie pomoce naukowe są przeznaczone wyłącznie do celów naukowych w danej instytucji.

SPIS

instytucyj naukowych i zakładów naukowo-badawczych, korzystających ze zwolnienia od cła przy przywozie przedmiotów pokazowych i pomocy naukowych.

Akademja Nauk Technicznych w Warszawie,
Bibljoteka Narodowa w Warszawie,
Bibljoteka Państwowa im. Wróblewskich w Wilnie,
Chemiczny Instytut Badawczy w Warszawie,
Instytut Badawczy Lasów Państwowych w Warszawie,
Instytut Biologji Doświadczalnej im. M. Nenckiego w Warszawie,
Instytut Ekspertyz Sądowych w Warszawie,
Instytut Fizyczny Muzeum Przemysłu i Rolnictwa w Warszawie,
Intsytut Filmowy przy Muzeum Przemysłu i Rolnictwa w Warszawie,
Instytut Nauk Antropologicznych w Warszawie,
Instytut Naukowo-Badawczy Europy Wschodniej w Wilnie,
Instytut Naukowy Badania Komunizmu w Warszawie,
Instytut Propagandy Sztuki,
Instytut Radjotechniczny w Warszawie,
Instytut Radowy im. Marji Skłodowskiej -Curie w Warszawie,
Kasa im. Mianowskiego w Warszawie,
Muzeum Oświaty i Wychowania w Warszawie,

Muzeum Poczty i Telekomunikacji w Warszawie,

Muzeum Przemysłu i Rolnictwa w Warszawie,

Muzeum Przemysłu i Techniki przy Muzeum Przemysłu i Rolnictwa w Warszawie,

Narodowy Instytut Astronomiczny w Krakowie,

Naukowo - Doświadczalny Instytut Meljoracyjny przy Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie,

„Ogrody Kórnickie" Zakładów Kórnickich w w Kórniku,

Państwowy Instytut Meteorologiczny w Warszawie,

Państwowy Instytut Telekomunikacyjny przy Ministerstwie Poczt i Telegrafów,

Państwowy Zakład Higjeny i jego Oddziały,

Państwowe Zakłady Badania Żywności i przedmiotów użytku i ich Oddziały,

Państwowy Instytut Naukowy Gospodarstwa Wiejskiego i jego Oddziały,

Państwowy Instytut Geologiczny w Warszawie,

Państwowa Rada Ochrony Przyrody w Krakowie,

Państwowe Zbiory Sztuki w Warszawie,

Państwowe Weterynaryjne Pracownie Rozpoznawcze w Warszawie, Krakowie, Lwowie i w Wilnie,

„Pionier" Spółka Akcyjna dla poszukiwania i wydobywania minerałów bitumicznych,

Polska Akademja Literatury,

Polska Akademja Umiejętności w Krakowie,

Polskie Towarzystwo Zootechniczne w Warszawie,

Polski Instytut Wełnoznawczy,

Stowarzyszenie Elektryków Polskich w Warszawie,

Towarzystwo Krzewienia Kultury Teatralnej w Polsce,

Towarzystwo Opieki nad zabytkami Przeszłości,

Towarzystwo Naukowe Warszawskie,

Towarzystwo Naukowe we Lwowie,

Towarzystwo Przyjaciół Nauk w Wilnie,

Towarzystwo Przyjaciół Nauk w Poznaniu,

Towarzystwo Przyrodników im. Kopernika we Lwowie,

Wileński Komitet do zwalczania raka,

Zakład Badania Drzew i Lasu Zakładów Kórnickich w Kórniku,

Dermatologisches Institut des Städtischen Krankenhauses in Danzig w Gdańsku,

Hauptstelle für Warenuntersuchung des Landeszollamts Danzig przy Dyrekcji Ceł w Gdańsku,

Laboratorien des Städtischen Schlacht — und Viehhofs w Gdańsku,

Landwirtschaftliches Institut der Technischen Hochschule wraz z pododdziałami w Gdańsku,

Pathologisches Institut des Städtischen Krankenhauses in Danzig w Gdańsku,

Röntgeninstitut des Städtischen Krankenhauses in Danzig w Gdańsku,

Staatliches hygienisches Institut der Freien Stadt Danzig w Gdańsku,

Staatliches chemisches Untersuchungsamt der Freien Stadt Danzig w Gdańsku,

Staatliche Frauenklinik als Hebammenlehranstalt w Gdańsku,

Staatliches Obserwatorium w Gdańsku,

Wissenschaftliche Laboratorien der klinischen Abteilungen des Städtischen Krankenhauses zu Danzig w Gdańsku,

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 30 października 1934 r. Nr. 250, poz. 316).

409.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 października 1934 r.

w sprawie istniejących na polskim obszarze celnym lotnisk celnych.

Na podstawie art. 103 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) podaje się do publicznej wiadomości, że lotniska celne, na których odbywa się odprawa celna osób i towarów w ruchu powietrznym z zagranicą, znajdują się na polskim obszarze celnym w następujących miejscowościach: 1) w Bydgoszczy, 2) w Gdańsku (Langfuhr), 3) w Katowicach, 4) w Krakowie (Czyżyny), 5) we Lwowie (Skniłów), 6) w Poznaniu (Ławica), 7) w Warszawie (Okęcie) i 8) w Wilnie (Porubanek).

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 30 października 1934 r. Nr. 250, poz. 317).

410.

OBWIESZCZENIE

Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 30 października 1934 r.

o ustaleniu wzoru pozwolenia przywozu.

Zgodnie z § 7 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 29 października 1934 r. o warunkach udzielania pozwoleń na prawo przywozu towarów objętych zakazami przywozu (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 893), ustalam wzór pozwolenia przywozu, załączony do niniejszego obwieszczenia.

Pozwolenie przywozu ma wymiar 210 mm na 297 mm i jest utrzymane w tonie jasno zielonym z umieszczonemi pośrodku białemi literami „M P H".

Pozwolenie zaopatrzone jest w numer kolejny.

Minister Przemysłu i Handlu:
w z. (—) *F. Doleżal*
Podsekretarz Stanu.

MINISTERSTWO
PRZEMYSŁU I HANDLU
WARSZAWA

dnia ....193...... r.

Pozwolenie przywozu Nr.

P. ....

....

w

Nr. HZ./ .... ul.

ma prawo przywieźć z ....

....

przez wejściowy urząd celny ....

towar ....

....

pozycja taryfy celnej ....

wagi [1]) ....

wartości [2]) zł ....

odprawa celna w

warunki specjalne ....

....

....

....

....

Pozwolenie niniejsze jest ważne w ciągu trzech miesięcy od daty wystawienia, chyba, że w warunkach specjalnych postanowiono inaczej.

Referent | M. P. | Naczelnik Wydziału

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 31 października 1934 r. Nr. 251, poz. 324).

[1]) Waga wymiarowa jak w taryfie celnej.

[2]) Wartość brana za podstawę przy wyznaczeniu opłat manipulacyjnych.

411.

OBWIESZCZENIE

MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 15 października 1934 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie uzupełnienia obwieszczenia Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Rolnictwa z dnia 23 lutego 1931 r. o wydawaniu zaświadczeń na wolny od cła wywóz masła.

Na podstawie § 4 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 25 kwietnia 1934 r. o cłach wywozowych (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 348) podaje się do wiadomości, co następuje:

§ 1. W § 5 obwieszczenia Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Rolnictwa z dnia 23 lutego 1931 r. o wydawaniu zaświadczeń na wolny od cła wywóz masła („Monitor Polski" Nr. 61, poz. 97), stosowanego nadal w myśl punktu 2) obwieszczenia z dnia 23 maja 1934 r. („Monitor Polski" Nr. 119, poz. 163), dodaje się ustęp przedostatni następującej treści:

„W przypadku stwierdzenia przez organ nadzorczy, że transport masła lub jego część, na które zostało wydane zaświadczenie na wolny od cła wywóz, nie odpowiada wymaganiom określonym w § 11, organ ten ma prawo stwierdzić tę okoliczność na odnośnem zaświadcze-

niu, celem niedopuszczenia tego transportu, lub jego części nieodpowiadającej wyżej wymienionym warunkom, do zwolnienia od cła wywozowego. O powyższem organ nadzorczy powinien niezwłocznie sporządzić protokół oraz powiadomić właściwe władze celne, eksportera, instytucję, która wydała zaświadczenie, Ministerstwo Przemysłu i Handlu oraz Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych".

§ 2. Obwieszczenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:
w z. (—) *F. Doleżal*
Podsekretarz Stanu.

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 27 października 1934 r. Nr. 248, poz. 305).

412.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 26 października 1934 r.

L. D. IV. 33601/2/34

w sprawie cła konwencyjnego dla towarów objętych poz. 778.

Do

Dyrekcji Ceł w Warszawie, Poznaniu, Mysłowicach, Lwowie, Gdańsku, Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że załącznik do okólnika z dnia 3 listopada 1933 r. L. D. IV. 28731/2/33 w części, dotyczącej stosowania cła konwencyjnego do towarów, objętych poz. 778, otrzymuje brzmienie następujące:

Pozycja nowej taryfy celnej	Nazwa taryfowa towaru	Cło konwencyjne	Kraj traktatowy
778	Wyroby drewniane, oprócz osobno wymienionych, o wadze sztuki:		
p. 1	powyżej 500 g		
z b	wyroby stolarskie i tokarskie z malowidłami, bronzowane	20% = 180 zł	Fr.
z c	rzeźbione	20% = 800 zł	Fr.
	wyroby stolarskie, tokarskie i rzeźbiarskie z inkrustacjami, ozdobami — z pospolitych materjałów, chociażby pozłacanych i posrebrzanych — o wadze sztuki:		
	powyżej 500 g do 1.200 g . .	30% = 700 zł	Fr.
	powyżej 1.200 g	20% = 800 zł	Fr.
p. 2	500 g i mniej		
z b	wyroby stolarskie i tokarskie z malowidłami, bronzowane	20% = 240 zł	Fr.
z c	rzeźbione	20% = 1.000 zł	Fr.
	wyroby stolarskie, tokarskie i rzeźbiarskie z inkrustacjami, ozdobami — z pospolitych materjałów, chociażby pozłacanych i posrebrzanych	30% = 875 zł	Fr.
z p. 3	wyroby stolarskie, tokarskie, rzeźbiarskie — pozłacane, posrebrzane, z inkrustacjami z kosztownych materjałów, o wadze sztuki:		
	1.200 g i mniej	30% = 4.200 zł	Fr.
	powyżej 1.200 g	20% = 4.800 zł	Fr.

Jednocześnie anuluje się tekst poz. 778 z p. 1c i poz. 778 z p. 2c w załączniku do okólnika L. D. IV. 28731/2/33 z dnia 3 listopada 1933 r.

O powyższem należy pouczyć podległe urzędy celne.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

413.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU T. 34

L. D. IV. 34743/2/34.

z dnia 26 października 1934 r.

w sprawie interpretacji poz. 715 tar. celnej.

Do

Dyrekcji Ceł: w Warszawie, Poznaniu, Mysłowicach, Lwowie, Gdańsku.

Do Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Wobec wątpliwości nasuwających się przy cleniu konfekcji, wymienionej w poz. 715 taryfy celnej, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że przy określaniu materjału konfekcji, za podstawowy materjał należy brać właściwy materjał włóknisty, z którego jest ona sporządzona, z uwzględnieniem zewnętrznych jego cech, wpływających na taryfikację, jak to: splotu (gładki, wzorzysto-tkany, kolorowo-tkany, broszowany, deseń ażurowy), stopnie wykończenia surowy, bielony, barwiony, merceryzowany, drukowany, ręcznie malowany, wytłaczany, glansowany, olejony, przełożony i nasycony gumą, nitkami gumowemi) oraz ilości nitek osnowy i wątku w 1 cm^2.

Natomiast przy określaniu podstawowego materjału, wymagającego ustalenia wagi 1 m^2, należy przyjmować za podstawowy materjał ten, który ze względu na wagę powoduje najwyższą stawkę celną, przewidzianą dla tkanin o rozmaitej wadze 1 m^2.

W myśl powyższych wyjaśnień należy np. clić konfekcję osobno niewymienioną:

1) wykonaną z tkaniny z jedwabiu naturalnego, gładkiej — według poz. 563 p. 1 lit. **b** + 75% = poz. 715,

2) wykonaną z tkaniny bawełnianej, barwionej, o gęstości w 1 cm^2 40 nitek osnowy i wątku, bez względu na wagę 1 m^2 — według pozycji 615 p. 4 lit. a + 75% = poz. 715,

3) wykonaną z bielonej tkanej taśmy bawełnianej z nitkami gumowemi, według pozycji 661 p. 1 lit. a + 75% = poz. 715,

4) sporządzoną z haftów, wykonanych przędzą z materjałów włóknistych na tkaninach wełnianych — według poz. 644 p. 1 lit. **b** + 75% = poz. 715.

O ile konfekcja, wymieniona w poz. 715 posiada przybranie, podlega ona, niezależnie od dodatku 75% do podstawowego materjału, ponadto dodatkowi, przewidzianemu za przybranie.

O powyższem należy pouczyć podległe Urzędy Celne.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

414.

OBWIESZCZENIE

Przewodniczącego Rady Spółdzielczej

o zatwierdzeniu prawa rewidentów związków rewizyjnych do przeprowadzania rewizji w spółdzielniach.

Lista 1.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 13 marca 1934 r. w sprawie zmiany ustawy o spółdzielniach (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 342) oraz § 15 ust. 4 rozporządzenia Ministra Skarbu wydanego w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości o organizacji Rady Spółdzielczej (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 817 z r. 1934) ogłaszam listę rewidentów, którym zatwierdzam prawo do przeprowadzania rewizji w następujących związkach:

I. W Związku Rewizyjnym Spółdzielni Rolniczych w Warszawie:

1. Biegański Wincenty
2. Chojnacki Bronisław
3. Cholewa Władysław
4. Grik Anatol
5. Jędrzejewski Józef
6. Kielan Franciszek
7. Kobylecki Józef
8. Kucharczyk Henryk-Juljan
9. Niciński Zdzisław - Wiktor-
10. Nowosadzki Szymon
11. Męczyk Piotr
12. Inż. Pisula Feliks
13. Szymański Antoni
14. Tomaszewski Leonard
15. Banaszkiewicz Mieczysław
16. Dietz Wiktor
17. Olechno Huszcza Otton
18. Kurczych Andrzej
19. Szostakowski Kazimierz
20. Andrzejewski - Andrzejczak Antoni
21. Ciołkowski Józef Jan
22. Duszyński Marjan Bogumił
23. Naskalski Stanisław
24. Bruszewski Adam
25. Hek Feliks
26. Frant Jan
27. Kobziński Stanisław
28. Piechatzek Roman
29. Rękawek Antoni
30. Sadlicki Jan
31. Inż. Truszyński Antoni
32. Ciechanowski Antoni
33. Gidyński Jan
34. Niemirowski Bronisław
35. Pietrzak Anzelm
36. Szulecki Bolesław.

II. W Związku Spółdzielni Zarobkowych i Gospodarczych w Poznaniu:

1. Leyk Wieńczysław vel Lejek Wacław
2. Siwiński Adam

3. Wierzbicki Leon
4. Kropacz Jan
5. Mag. Stylo Czesław
6. Chmielewski Witold
7. Norek Jakób.

III. W Związku Spółdzielni Spożywców Rzplitej Polskiej w Warszawie:

1. Budźko Edward
2. Czuliński Józef
3. Domański Jan
4. Haubold Karol
5. Ilczuk Tadeusz
6. Jackiewicz Henryk
7. Kakietek Klemens
8. Konopa Edward
9. Marczyński Aleksander
10. Matuszkiewicz Stefan
11. Okniński Stefan
12. Paździor Bolesław
13. Piątkowski Antoni
14. Pieczyński Stanisław
15. Skurski Ludwik
16. Tylman Wacław
17. Śliwowski Kazimierz
18. Woynowski Tadeusz
19. Ziemiański Michał.

IV. W Związku Rewizyjnym Spółdzielni Wojskowych Warszawa-Żoliborz:

1. Iskra Andrzej
2. Kosiba Piotr
3. Kubicz Wacław
4. Kwazebart Władysław
5. Szozda Jan

V. W Związku Rewizyjnym Ruskich Spółdzielni we Lwowie:

1. Janowicki Józef
2. Kohut Mikołaj
3. Kopystjański Jerzy
4. Muzyczka Michał
5. Pleszkiewicz Emiljan
6. Stasiuk Michał

VI. W Związku Rewizyjnym Spółdzielni Ukraińskich we Lwowie:

1. Bazylewicz Piotr
2. Bihański Michał
3. Bodnar Michał
4. Dutkiewicz Włodzimierz
5. Guran Konstanty
6. Hawryłko Antoni
7. Hładij Andronik Michał
8. Hołowka Bazyli
9. Hrabar Jan
10. Kicera Emil
11. Kobylański Longin
12. Kubajewicz Bazyli
13. Kulczycki - Gut Dymitr
14. Kulczycki - Poliwka Leon
15. Kulczycki Michał
16. Melnyczuk Michał
17. Myssak Teodor
18. Inż. Ochrym Aleksander
19. Inż. Olchowy Hilary
20. Pawluk Emanuel
21. Petrów Zenon
22. Inż. Rakowski Roman
23. Semianów Jan
24. Sterniuk Jan
25. Stefański Mikołaj.

VII. W Związku Żydowskich Towarzystw Spółdzielczych w Polsce — Warszawa:

1. Kloński Urja
2. Mechanik Josiel
3. Michelson Ichel Lejb
4. Spindler Hillel
5. Szalman Józef
6. Szmojsz Abram
7. Weissglas Maurycy
8. Fast Emanuel
9. Schein Aleksander
10. Lenczyc Dawid
11. Einziger Jakób Dawid
12. Gross Adolf.

VIII. W Związku Spółdzielni Niemieckich w Polsce — Poznań:

1. Bloch Walter
2. Bressel Richard
3. Busse Fryderyk
4. Harlfinger Alfred
5. Jankau Oskar
6. Katzer Józef
7. Martin Kurt
8. Mauer Jan
9. Mitke Artur
10. Pinkawa Gerhard
11. Schachten Jan
12. Seidler Herbert.

IX. W Patronacie Spółdzielni Rolniczych we Lwowie:

1. Kowalski Wiesław
2. Lupa Stanisław
3. Mordawski Kazimierz
4. Perek Józef
5. Ślimakowski Wacław
6. Tryczyński Juljan
7. Ziarko Tadeusz
8. Bogacz Stanisław
9. Bujak Jan
10. Dihm Teofil
11. Kałkowski Józef
12. Kurpisz Wiktor
13. Lamers Stanisław
14. Lejczak Kazimierz
15. Mach Edward
16. Sander Zbigniew
17. Weydlich Kazimierz.

X. W Związku Rewizyjnym Spółdzielni Kółek Rolniczych w Krakowie:

1. Dr. Amrogowicz Stanisław
2. Walter Zygmunt
3. Dr. Marszałek Józef
4. Sendor Józef
5. Sierpowski Władysław
6. Dobrowolski Józef.

XI. W Związku Rewizyjnym Spółdzielni Rolniczych w Toruniu:

1. Chrząstowski Krzysztof
2. Józefowski Karol
3. Sieniawski Władysław.

XII. W Związku Rewizyjnym Polskich Spółdzielni Raiffeisena-Stefczyka w Katowicach:

1. Buchalik Henryk
2. Materny Eryk
3. Janecki Maksymiljan.

XIII. W Związku Spółek Rolniczych, Spółdz. z odp. ogr. w Cieszynie:

1. Piwko Karol

XIV. W Związku Wiejskich Spółdzielni Województwa Pomorskiego w Grudziądzu:

1. Kalitowski Walter
2. Knels Erwin
3. Obuch Martin
4. Zimmerman Egon.

XV. W Związku Żydowskich Kupieckich Stowarzyszeń Spółdzielczych w Polsce — Warszawa:

1. Tenenbaum Eliazer-Chaim.

XVI. W Związku Niemieckich Spółdzielni Rolniczych w Polsce — Lwów:

1. Müller Józef
2. Keipper Rudolf
3. Wolf Edward.

Powyższą listą nie są objęci rewidenci zajmujący kierownicze stanowiska.

Wnioski dotyczące rewidentów dorywczo przeprowadzających rewizję w spółdzielniach nie zostały uwzględnione.

Warszawa, dn. 30 października 1934 r.

Przewodniczący:
(—) *K. Pomijalski.*

415.

WYKŁADNIA

ustawy o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skrót: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (DURP. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413). r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842)

418. (art. 140 — 142, 145, 154, 160). Wykładnia Nr. 300 (Nr. 34 Dz. Urz. z 1930 r.), której brzmienie zostało zmienione w punkcie 62 wykładni Nr. 352 (Nr. 34 Dz. Urz. z 1932 r.), ulega zmianom następującym:

1) N-ry porz. 6 i 7 otrzymują brzmienie następujące:

Nr porz.	§ rozp. o ruchu cudzoziemców	P R Z E D M I O T	Stawka opłaty stemplowej	Artykuł ustawy o opłatach stemplowych
6	*)	Dowód pasażerski	Nie podlega opłacie, jako wydany przez kapitana okrętu, a więc nie przez urząd państwowy	
7	*)	a) Podanie posiadacza dowodu pasażerskiego o zezwolenie na wydalenie się poza obszar powiatów morskiego i kartuskiego oraz W. M. Gdańska	5 zł[1])	145
		b) zezwolenie określone pod a)	5 zł	154

*) (§ 1, punkt 8, rozp. min. z dn. 26 czerwca 1934 r. Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 525).

2) Nr. porz. 8 skreśla się.

3) Pod lit. b) nru porz. 9 w kolumnie pod nagłówkiem „Stawka opłaty stemplowej" tekst w nawiasie otrzymuje brzmienie następujące: „(poz. 4 punkt „c" części I taryfy opłat konsularnych i kosztów postępowania, załączonej do rozporządzenia Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 18 kwietnia 1934 r., Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 376 oraz § 189 r. w. s.).

Z MINISTERSTWA SKARBU.

KOMUNIKAT

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że w okręgu administracyjnym Izby Skarbowej w Nowogródku, zagubiono znaczek pomocniczy legitymacyjny z bronzu Nr. 96 na terenie Brygady Kontroli Skarbowej w Lidzie Oddział w Szczuczynie.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że w okręgu administracyjnym Izby Skarbowej w Kielcach, zgubiono znaczek legitymacyjny ze srebra Nr. 52 przydzielony Brygadzie Kontroli Skarbowej w Kielcach.

Ministerstwo Skarbu przypomina płatnikom podatków bezpośrednich, że w miesiącu listopadzie płatne są następujące podatki:

1) do 15 listopada — zaliczka miesięczna na podatek przemysłowy od obrotu za rok 1934, w wysokości podatku przypadającego od obrotu, osiągniętego w miesiącu październiku, przez przedsiębiorstwa handlowe I i II kategorji i przemysłowe I — V kategorji, prowadzące prawidłowe księgi handlowe oraz przez przedsiębiorstwa sprawozdawcze;

2) do 15 listopada — zaliczka kwartalna na podatek przemysłowy od obrotu za rok 1934, za III kwartał 1934 r. — przez pozostałych płatników, niewymienionych w ustępie I-szym, oraz nieopłacających zryczałtowanego podatku przemysłowego od obrotu;

3) do 15 listopada — II rata państwowego podatku gruntowego za rok 1934;

4) do 15 listopada — reszta nadzwyczajnej daniny majątkowej, przez płatników I grupy kontyngentowej (rolnictwo);

5) do 15 listopada — zaliczka miesięczna na poczet nadzwyczajnego podatku od dochodu, osiągniętego przez notarjuszy (rejentów) pisarzy hipotecznych i komorników w miesiącu październiku b. r.;

6) do 30 listopada — państwowy podatek od nieruchomości za III kwartał b. r.;

7) do 30 listopada — podatek od lokali tudzież od placów budowlanych za IV kwartał b. r.;

8) do 5 listopada — państwowy podatek od energji elektrycznej, pobrany przez sprzedawcę energji elektrycznej w czasie od 16 do 31 października b. r.; do 20 listopada — tenże podatek, pobrany przez sprzedawcę energji elektrycznej w ciągu pierwszych 15-stu dni listopada;

9) podatek dochodowy od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę — w terminie dni 7 po dokonaniu potrącenia podatku.

Nadto płatne są w listopadzie zaległości odroczone lub rozłożone na raty z terminem płatności w listopadzie, tudzież podatki, na które płatnicy otrzymali nakazy płatnicze również z terminem płatności w tym miesiącu.

Z REDAKCJI.

Polskie Ustawodawstwo Spółdzielcze.

Nowela z dnia 13 marca 1934 r. do ustawy o spółdzielniach wprowadziła wiele istotnych zmian do norm prawnych, obowiązujących ruch spółdzielczy. Jednocześnie na skutek uchwalenia przez Sejm ordynacji podatkowej, jak również wprowadzenia w życie nowych przepisów prawnych w dziedzinie prawa o stowarzyszeniach, zgromadzeniach kodeksu handlowego, kodeksu karnego i innych — uległy także zmianom przepisy dotyczące spółdzielni.

To też zasługuje na uwagę inicjatywa Spółdzielni Wydawniczej „Spólnota Pracy" w Warszawie, która celem udostępnienia spółdzielniom oraz działaczom i pracownikom spółdzielczym w Polsce zebranych w jedną całość, znowelizowanych ostatnio przepisów prawnych, wydała przed paru tygodniami książkę p. t. „Polskie Ustawodawstwo Spółdzielcze". Okazałe to dzieło, obejmujące 356 str. druku, wydane pod redakcją Ksawerego Pomijalskiego, Przewodniczącego Rady Spółdzielczej, w opracowaniu Dr. Adama Mantla insp. Władysława Izdebskiego i radcy Czesława Potemskiego, urzędników Min. Skarbu, jest jedynem tego rodzaju wydawnictwem. Na treść książki składa się 5 następujących części: Część 1-sza — ustawa o spółdzielniach; poszczególne artykuły opatrzone objaśnieniami, zaczerpniętemi z uzasadnień rządowych, orzecznictwa Najw. Trybunału Admin., Sądu Najwyższego i innych sądów oraz licznemi komentarzami autorów książki. Część II-ga — prawo o stowarzyszeniach, ustawa o zgromadzeniach i rozporz. Min. Sprawiedliwości o rejestrze spółdzielni; podano tu przepisy prawa wraz z odpowiednimi okólnikami, które mają zastosowanie do spółdzielni, uprawiających działalność kulturalną i które obowiązują ruch spółdzielczy przy zwoływaniu zgromadzeń, urządzaniu obchodów i wszelkich wystąpień propagandowych. Część III-cia — Kodeks handlowy rozporz. Min. Sprawiedliwości o rejestrze handlowym, kodeks zobowiązań, krótki zarys postępowania cywilnego i egzekucyjnego, przepisy kodeksu karnego o przestępstwach na szkodę wierzycieli, sądy polubowne; zebrano tu wszystkie ważniejsze przepisy ustawodawstwa ogólnego odnoszące się bezpośrednio do działalności spółdzielni. Część IV-ta — Ordynacja podatkowa z uwzglednieniem ustaw o państw. podatku przemysłowym i dochodowym oraz ustawa o opłatach stemplowych; zamieszczono podstawowe przepisy podatkowe, objaśnione okólnikami Min. Skarbu, wyrokami Najw. Tryb. Admin. oraz orzeczeniami Sądu Najwyższego. Część V-ta — Zalecenia praktyczne wraz z podziałem spółdzielni na typy; zebrano tu zasadnicze i niezbędne wskazówki dla działaczów spółdzielczych, dotyczące sposobu postępowania prawnego od chwili założenia spółdzielni aż do ukończenia jej likwidacji.

Całość książki, uzupełniona obszernym skorowidzem oraz szczegółowym spisem rzeczy jest wydana starannie. Dobór i układ treści oraz sumienne i rzeczowe opracowanie materiału sprawia, iż „Polskie Ustawodawstwo Spółdzielcze" stanowi dziś jedynie w swoim rodzaju wydawnictwo, dostępne dla wszystkich zainteresowanych dzięki specjalnie niskiej cenie (4 zł. 50 gr.). To też winno ono odegrać doniosłą rolę w dziedzinie właściwej propagandy ruchu spółdzielczego w Polsce.

Książka ta odda niewątpliwie poważne usługi działaczom i pracownikom na terenie ruchu spółdzielczego, jak również prawnikom i młodzieży studjującej przedmioty spółdzielcze na wyższych uczelniach, a nawet wszystkim innym działaczom naszego życia społecznego i gospodarczego, którzy nie zapoznają roli spółdzielności w Polsce.

Zapotrzebowania kierować należy pod adresem: Spółdzielnia Wydawnicza „Spólnota Pracy", Warszawa, ul. Marymoncka Nr. 3, tel. 11.94.17.

Podaje się do wiadomości, iż nakładem Stowarzyszenia Urzędników Skarbowych R. P. ukazał się z druku zeszyt p. t. „Ilustrowane wyjaśnienia do nowej taryfy celnej", ogłoszonej w Dzienniku Ustaw R. P. Nr. 85 z roku 1932, zawierające fachowo opracowane objaśnienia, oraz komplet ilustracyj, dotyczących grupy taryfowej z działu: wytwory pochodzenia roślinnego, zwierzęta żywe, wytwory pochodzenia zwierzęcego, przetwory spożywcze, tytoń (część 2).

Zamówienia na poszczególne zeszyty powyższych wyjaśnień przyjmuje Stowarzyszenie Urzędników Skarbowych R. P. w Warszawie, ul. Marszałkowska 153, tel. 5.91-72.